

METAL İŞÇİSİ SÖMÜRÜYE VE SENDİKA AĞALIĞINA KARŞI AYAKTA!

RENAULT, TOFAŞ, COŞKUNÖZ, MAKO ve diğer fabrikalardan işçilerden Türk Metal yöneticilerine ihtar!

s.8

Katliam davasında karartma talebi

7

DİSK/Tekstil'de yeni ihanetler için yola devam!

14

Düzen siyasetine sendikal bürokrasiden destek!

18

Sınıfımız ve onurumuz için kavgaya, 1 Mayıs'a!

2015 1 Mayıs'ı için artık geri sayım başladı. Gerek burjuvazi gerekse işçi sınıfı bu önemli kavgaya gününe yönelik son hazırlıklarını yapıyorlar.

Burjuvazi; 1 Mayıs'ı hedef alan baskı, yasaklama ve kara propaganda ile işçi sınıfı ve emekçilerin alanlara inmesini engellemek için hummalı bir çalışma yürütüyor. Kent meydanlarını 1 Mayıs'a kapatıyor, devlet yetkilileri yaptıkları açıklamalarla tehditler savuruyor, işçi ve emekçilere gözdağı vermek için medya üzerinden çeşitli felaket senaryoları üretiliyor vb... Bu çabanın bir diğer önemli halkasını ise seçim aldatmacası oluşturuyor. Zira yaklaşan genel seçimler üzerinden kendi gündemini topluma ve işçi sınıfına dayatan burjuvazi; bu yolla işçi ve emekçilerin 1 Mayıs'a yönelik ilgisini zayıflatmayı hesaplıyor. Reformist sol ise kendi cephesinden bu değirmene su taşıyor.

İşçi sınıfı, emekçiler ve devrimci güçler de 1 Mayıs'a yönelik artık son hazırlıklarını yapıyorlar. Düzenin tüm baskılarına, yasaklamalarına, tehditlerine, kara propagandalarına ve seçim atmosferi üzerinden oluşturmaya çalıştıkları boğucu atmosfere rağmen; sınıfın devrimci gündemleri üzerinden haklarına ve geleceğine sahip çıkmak için alanlara inmeye hazırlanıyorlar.

Şimdi artık işçi sınıfı adına tüm görkemi ile alanlarda yer almak için tempoyu yükseltme zamanıdır. Şimdi artık an be an süreci örme, kitlesel, militan ve coşkulu bir 1 Mayıs için seferber olma zamanıdır. 1 Mayıs'a yönelik hazırlık yapan tüm güçler, bu kapsamda son hazırlıklarını yapmalı, planlarını gözden geçirmeli ve 1 Mayıs çağrısını yükseltmelidir.

Sınıfımız ve onurumuz için kavgaya!

Günümüz dünyasında ve Türkiye'de sermaye düzeni, işçi ve emekçilere adeta kölelik dayatıyor. Tam da bu nedenle fabrikalarda, sanayi havzalarında kurlsız ve dizginsiz sömürü koşulları hüküm sürüyor. Fabrikalarda emeği azgınca sömürülen işçi ve emekçiler yaşamın her alanında aşağılanıyor, baskı ve hakaretlere maruz kalıyor. Alınmayan tedbirler ve ağır çalışma koşulları nedeniyle işçilerin yaşam hakkı hiçe sayılıyor. İş cinayetleri bu koşulların dolaysız bir sonucu olarak gün be gün yaşanıyor.

Bu böyleyken bir de işçi ve emekçilere açlık sınırlarının altında ücretler reva görülüyor. Sermaye her geçen gün büyürken, işçi ve emekçiler açlık, yoksulluk ve sefalet içerisinde bir yaşam sürüyor. Bunun kendisi tam anlamıyla bir onursuzluk dayatmasıdır. Bunun kendisi işçi sınıfını ve onurunu hiçe saymaktır.

2015 1 Mayıs'ı, varlığı ve onuru yok sayılan işçi sınıfının gücünü sermayeye göstermek bakımından kritik bir önem kazanmaktadır. Bu nedenle, işçi ve emekçiler "Sınıfımız ve onurumuz için buradayız!" mesajını bütün bir topluma vermek için, tüm görkemi ile 1 Mayıs alanlarında yerini almalıdır.

Haklarımız ve geleceğimiz için mücadeleye!

Bu düzende varlığı ve onuru yok sayılan işçi sınıfının kazanılmış hakları da, yıllardır uygulanan saldırı programları nedeniyle kuşa dönmüş durumda.

İşçi sınıfının dün büyük bedeller ödeyerek elde ettiği sosyal ve iktisadi haklar, yıllardır uygulanan neoliberal saldırı politikaları nedeniyle bir bir ortadan kaldırıldı. Krizlerin ağır yükünü döne döne omuzlayan işçi ve emekçilerin elinde neredeyse hiçbir hak kırıntısı kalmadı. Sermaye düzeni şimdi de kıdem tazminatı hakkını ortadan kaldırmayı hedefliyor. "Ulusal İstihdam Paketi" vb. uygulamalar ile esnek çalışma biçimlerini yaygınlaştırıyor. Taşeron köleliği olağan çalışma rejimi haline gelmiş durumda. Güvencesizlik ve geleceksizlik sınıfın bütününe kesen önemli bir sorun alanı.

2015 1 Mayıs'ı halihazırda gündemde olan sosyal yıkım saldırılarını geri püskürtmek ve gasp edilmiş haklarımızı geri almak için önemli bir imkana işaret ediyor. Tam da bu nedenle işçiler ve emekçiler hakları ve gelecekleri için 1 Mayıs alanlarındaki yerini kitlesel bir şekilde almalıdır.

Yasak zincirlerini kırmak, gerici ablukayı dağıtmak için alanlara!

İşçi sınıfına dayatılan kölelik koşulları hüküm sürsün, haramilerin keseleri dolsun diye baskı ve zorbalık her geçen gün tırmandırılıyor. Bunun için "İç Güvenlik Paketleri" çıkarılıyor, polis devleti uygulamaları pekiştiriliyor. Direnen ve mücadele eden sınıf bölüklerini hedef alan saldırılar tırmanırken grevler yasaklanıyor, fiilen ve yasalarla direnişler bastırılmaya çalışılıyor.

Her türden burjuva gericiliğinin önü sonuna kadar açılırken, faşist çetelerin ipleri çözülerek sokaklara salınıyor. İlerici-devrimci güçleri hedef alan faşist saldırılara her gün bir yenisi ekleniyor. Bu tabloya bir de seçim aldatmacası üzerinden estirilen gericici rüzgarı

eklemek gerekiyor. Sömürü ve zorbalık karşısında öfkesi büyüyen kitlelerin umudu bu yolla düzene bağlanmak isteniyor.

1 Mayıs, toplumsal yaşama sirayet eden her türden burjuva gericiliğine darbe indirmek için önemli bir olanaktır. İşçiler, emekçiler ve gençler, bu gerici ablukaya güçlü bir darbe indirmek için 1 Mayıs alanlarında olmalıdır.

Özgürlük, devrim ve sosyalizm için 1 Mayıs'a!

Açlık, yoksulluk, sefalet, baskı ve sömürü kapitalist düzenin birer aynasıdır. Her birisi de bu düzen tarafından üretilmektedir.

Bununla birlikte; çözümsüz sorunlar girdabında can çekişen sermaye düzeni, kendi devamını sağlamak için sömürüyü yoğunlaştırmakta, baskı ve zorbalığı her geçen gün tırmandırmaktadır. Lakin bu cehennem koşulları işçi ve emekçilerin yaşamlarını daha da çekilmez kılmakta, öfkeyi alttan alta mayalamaktadır. İşte mevzilerde patlak veren direnişler bu olgunun en açık kanıtıdır. Geçtiğimiz 1 Mayıs'tan bugüne başta Greif olmak üzere bir dizi işçi direnişi yaşandı. Son olarak metal sektöründe yaşanan hareketlilik ve metal işçilerinin dinmeyen öfkesi, biriken sorunlar karşısında işçi sınıfının çıkış arayışı içerisinde olduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Evet, işçi sınıfı ve emekçiler ortaya koydukları eylem ve direnişlerle döne döne içinde bulundukları cehennem koşullarından çıkmanın yollarını arıyor. Tarihsel deneyimlerle sabittir ki, tüm sorunların kaynağında yer alan bu azgın sömürü düzeninden kurtulmanın tek yolu devrim ve sosyalizmden geçmektedir.

Tam da bu nedenle işçiler, emekçiler, gençler, ilerici ve devrimci güçler olarak 1 Mayıs'ta işçi sınıfının kızıl bayrağı altında birleşelim, 1 Mayıs alanlarında devrim ve sosyalizmin kızıl bayrağını çok daha güçlü bir şekilde dalgalandıralım!

AKP'nin kozu devlet terörü!

Yakın zaman önce “İç Güvenlik Yasası”nı meclisten geçiren AKP iktidarı, seçim dönemiyle birlikte provokasyon, faşist saldırılar, baskı ve zorbalık konusunda dozu arttırdı. Bir dizi yerde HDP seçim bürolarına yönelik saldırıları Giresun'daki linç girişimi izledi. Yanı sıra Tayyip Erdoğan, Ağrı provokasyonunu ısrarla tekrar gündeme getirdi. Sivil faşistler eliyle gerçekleştirilen saldırıların hiçbirinde faillere dokunulmadı. Tüm bu örnekler seçim döneminde baskı ve zorbalık ile ırkçı-şoven saldırıların artacağını gösteriyor.

Bunların gerisinde AKP'nin seçimden en az zararlı çıkma hesabı duruyor. Sivil faşist saldırılar ile ortaya çıkacak şoven dalgayı AKP kendisine oy deposu yapmak istiyor. Din sömürüsü ile arkasına aldığı kesimin yanında faşist-ırkçı ideolojinin etkisi altında kalan kitleleri de kendine dayanak yapmaya çalışıyor.

Artan devlet terörünün bir başka yüzündeyse, AKP'nin şiddetle, baskıyla bunalıtıldığı, bizzat devletin yarattığı “kaos” ortamında kendisini tek alternatif olarak göstererek oylarını çoğaltma hesabı var. Sermayeye ve emperyalizme sunduğu hizmetle sömürücüler için yarattığı ‘huzur ve istikrar ortamının’ ancak kendisiyle birlikte devam edebileceğini gösterme çabasında. Diğer taraftan AKP'den umudunu kesmeye başlayan siyasal İslam'ın etkisi altındaki kitleleri, yaratılan kutuplaşmanın da etkisiyle ‘seçimleri kaybedersem sadece kaybeden ben olmam, siz de kaybedersiniz’ kaygısıyla yeniden etki alanına çekmek istiyor.

Diğer taraftan gerek resmi ellerle, gerekse sivil faşistler aracılığıyla gerçekleştirilen saldırılarla toplumsal muhalefetin ileri unsurları baskı altına alınmaya, susturularak eylemli direnişin önü kesilmeye çalışılıyor. Bununla birlikte devlet terörüne karşı gösterilecek direniş, “demokrasi mücadelesi” adı altında seçimlere havale ediliyor. Böylelikle devlet

terörünü püskürtecek yegâne yol olan direniş yolu bertaraf edilerek tek çare olarak seçimlerin sonucu gösteriliyor.

Seçim vaatlerinde bolca demokrasiden, özgürlükten, haktan, hukuktan bahseden düzen partilerinin tüm bu saldırılara karşı hiçbir eyleme yönelmemesi durumu oldukça iyi özetliyor. Seçim programlarını “özgürlük” vb. kavramlarla süsleyenler, kürsüler dışında bu sözcükleri kullanmıyor. Zira onların tek eylem alanları seçim mitinglerinden başka bir yer değil. Ancak internet ortamında yapılan paylaşımlar için bile insanların gözetlme alındığı, tutuklandığı, adaletsizliğe isyan eden avukatların bile gözlerini hapishanede açtığı, ev baskınlarının, tutuklamaların aralıksız sürdüğü, sokağa çıkmanın polis terörüyle engellendiği, açık provokasyonların yapıldığı, devlet terörünün, yargısız infazların İç Güvenlik Yasası ile yasalaştığı şu günlerde en çok da demokrasiden bahsedilirken, gerçekte ise zıt bir durum yaşanıyor. Tam da Haziran Direnişi'nin yıldönümüne denk gelen seçimler yoluyla bir kez daha hakların nasıl kazanılabileceğinin yolu karartılıyor.

‘Artık hiçbir şeyin eskisi gibi olmayacağını’ başta Erdoğan olmak üzere AKP de çok iyi biliyor. Devlet terörünün arttırılmasında bu da önemli bir etkidir. AKP, bunu seçimden en az kayıpla çıkmak için devreye sokarken çok yönlü düşünüyor. Sömürü düzeninin bekası üzerinden bakıldığında demokrasinin, özgürlüğün seçim sonuçlarına endekslendiği bir Türkiye en ideal olanıdır. Yaşanan tam da budur. 8 Haziran'dan hangi düzen partisinin kazançlı çıkacağını kısa bir süre sonra göreceğiz. Ancak işçi ve emekçiler, çözüm olarak baskılara karşı direnmeyi değil de sadece oy vermeyi görürlerse, en çok kaybeden de onlar olacaktır. Bu durumda en kazanan taraf ise sermaye sınıfı olacaktır.

IMF'yi protestoya hapis cezası

IMF ve Dünya Bankası'nın 6-7 Ekim 2009 tarihlerinde İstanbul'da gerçekleştirdiği zirveyi protesto eden sendikalar ile ilerici ve devrimci güçler polis terörüyle karşılaşmış, daha sonra eylemler nedeniyle açılan davalarda birçok eylemci tutuklanmıştı.

İstanbul 21. Asliye Ceza Mahkemesi'nde emperyalist zirveyi protesto ettikleri için yargılanan Kızıl Bayrak muhabiri Mehmet Karanfil ve BDSP'li Cahit Atalay ile Nesrin Çağlar Kılınç, Okan Sezer ve Can Davaslıgil'in yargılandığı davanın karar duruşması 16 Nisan'da görüldü. Mahkeme beş kişi hakkında “2911 Sayılı Gösteri ve Yürüyüş Kanunu'na muhalefet etmek” suçlamasında ceza vererek kovuşturmaları erteledi. “Kamu malına zarar verme” ve “görevli memura etkin direnme” suçlamalarından beraat eden beş kişiye “2911 sayılı yasanın 23'üncü maddenin (b) bendinde silahtan kabul edilen taşları hazır ettikleri” suçlamasıyla 6'şar ay hapis cezası verildi. Daha sonra hapis cezası 5 aya indirildi.

Cahit Atalay, Nesrin Çağlar Kılınç ve Okan Sezer için hükmün açıklanması geri bırakılıp denetimli serbestlik kararı verilirken Mehmet Karanfil ve Can Davaslıgil için “daha önce işledikleri başka eylemler” nedeniyle hapis cezası verildi.

IMF ve Dünya Bankası'nı protesto eden Cahit Atalay ve Mehmet Karanfil, aynı dava kapsamında daha önce tutuklanarak cezaevine gönderilmiş, yapılan itirazlar sonucunda tahliye edilmişlerdi.

İstanbul Valisi: Taksim'de 1 Mayıs yasak!

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB heyeti 20 Nisan'da İstanbul Valisi Vali Şahin ile 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması görüşme gerçekleştirdi.

Görüşmenin hemen ardından açıklama yapan Şahin, Taksim yasağında ısrarcı olduklarını ifade etti. Şahin, “Bu konuda tavrımız nettir. Taksim Meydanı gösterilere kapalıdır” dedi.

Bilindiği gibi, DİSK, KESK, TMMOB ve TTB daha önce yaptıkları ortak açıklamayla İstanbul'da 1 Mayıs'ın adresinin Taksim Meydanı olacağını ilan etmişlerdi.

Aralarında BDSP'nin de olduğu devrimci ve ilerici güçler de yasak zincirlerini kırmak için işçi ve emekçileri 1 Mayıs'ta Taksim'e çağırıyor.

“Haklarımız, avukatlık mesleği saldırı altında”

Avukatlara ve savunmaya yönelik artan baskı ve saldırılar üzerine **Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şube Başkanı Av. Şule Arslan Hızal** ile konuştuk...

“Baskılar mücadele ile son bulacak”

- İç Güvenlik Paketi yasalaşmadan önce de devletin ve onun kolluk güçlerinin keyfi saldırganlığı vardı. Paket geçtikten sonra daha da artan saldırılara, İzmir başta olmak üzere alan yasaklarından avukatlara yönelik saldırılara kadar birçok olay eklendi. Bu konuda neler söylemek istersiniz?

İç Güvenlik Paketi yasalaşmadan keyfi uygulamalar İzmir’de alan yasakları ile kendini gösterdi. İlk olarak, İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı, Bayraklı Adliyesi ve etrafında basın açıklaması ve eylem yapmayı yasakladı. Biz de bu kararın ardından Çağdaş Hukukçular Derneği olarak kararı tanımadığımızı, hukuka aykırı olarak verilen idari kararlarla toplantı ve gösteri hakkının ihlal edilemeyeceğini dile getirip adliye önünde basın açıklaması yaparak yasağı deldik. Arkasından İzmir Cumhuriyet Başsavcısı Vekili ve Basın Sözcüsü Hasan Onur Dinç açıklama yaparak, adliye önünde basın açıklaması yapılmasını yasakladığı kararını geri aldı. Bu geri adım sonrasında pek çok kurum adliye önünde açıklama yapmaya devam etti. Fakat devlet saldırganlığına devam etmekte kararlı görünüyor. Yaptığımız basın açıklaması ile ilgili olarak 23’ü avukat olmak üzere toplam 26 kişiye soruşturma açıldı. Bu da keyfi uygulamaların devam ettiğinin göstergesidir. Bu kararın ardından İzmir Valisi Mustafa Toprak, vilayet ve kaymakamlık binaları başta olmak üzere kamu kurum ve kuruluşları önünde basın açıklaması, yollarda gösteri ve yürüyüş yapılmasının yasaklandığına ilişkin bir açıklama yaptı. İç Güvenlik Paketi henüz yürürlükte değilken ve meclisten geçmemişken İzmir’de uygulamalar erken bir zamanda başladı. İzmir için genel arama kararları çıkartıldı.

İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı adliyeden ses vermemizi istedi, sokağa çıkmamızı istemiyor. İzmir Valisi basın açıklaması yapmayı, Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’ni dayanak göstererek yasaklamaya kalkıyor. Nerede yapılacak basın açıklaması? Hemen hemen hiçbir yerde. Kimler yan yana gelecek açıklama için? Hemen hemen hiç kimse. Bizler, mücadele etmekten vazgeçmeyeceğiz. Tek adamın konuşmasına, diğer herkesin biat etmesine ayarlanmış idari kararların yok hükmünde olduğunu yüksek sesle her yerde haykırdık, haykırmaya devam edeceğiz. Güvenlik paketine ve İzmir’deki tüm uygulamalarına karşı çıktık, karşı çıkmaya devam edeceğiz. İç Güvenlik Paketi’nin de savunmaya yönelik baskıların da her alanda mücadele ile sokakta son bulacağını düşünüyorum.

“Bizler için alınan kararlar yok hükmündedir”

- Avukatlara yönelik adliye girişinde üst araması dahil birçok baskı oluşturuluyor. İstanbul Barosu

ve Türkiye Barolar Birliği avukatlara ve savunma hakkına yönelik saldırılara karşı sermaye devleti ile bir anlaşma gerçekleştirdi. Siz bu konuda ne düşünüyorsunuz?

Güvenlik bahane edilerek savunma mesleğine ve savunma hakkına saldırı başlatıldı. İstanbul başta olmak üzere birçok ilde avukatların üzerleri ve eşyalarının aranması uygulaması ile karşı karşıya kalındı. Aramalara karşı çıktık ve çıkmaya devam edeceğiz. Bu karşı çıkış ayrıcalık isteği ile ilgili değil. Avukatların korumaya çalıştığı menfaat, “sır saklama yükümlülüğünden” doğan müvekkillerine ait meslek sırlarıdır. Avukatın üzerinin aranmaması ile korunan hukuki yarar avukatın değil müvekkili olan kişiler ve genel olarak kamu ile ilgilidir. Bu konu ile ilgili hem CMK’nın 130. maddesi hem de Avukatlık Kanunu madde 58’de avukatların aranması için özel düzenleme yer alır. Avukatlık Kanunu’nun 58. maddesi tam da avukatın sır saklama yükümlülüğünü yerine getirebilmesi için “Ağır ceza mahkemesinin görev alanına giren bir suçtan dolayı suçüstü hali dışında avukatın üzeri aranmaz” amir hükmünü içerir. Yine ülkemizin taraf olduğu Avukatların Temel Rolüne ilişkin BM Havana Kuralları ve Avrupa Konseyi’nin Avukatlık Mesleğinin İcrasındaki Özgürlükler Hakkında 9 Numaralı Tavsiye Kararı da bu hakkı güvence altına alır. Adliyeler, havalimanları, alış-veriş merkezleri değildir. Avukatların mesleklerini icra ettikleri yerlerdir, avukatların işyerleridir. Avukatlar adliyelere görev icra etmek için giderler. Bu süreçte üzerlerindeki yoğun siyasi ve toplumsal baskı nedeniyle, Baro Birlik ve diğer Baro Başkanları tarafından dile getirilen ara çözümler, avukatlık mesleğine ve kazanılmış haklara ağır zarar vermektedir. Ulusal mevzuat ve uluslararası sözleşmeler ve tavsiye kararları ile avukatların üzerlerinin ve eşyalarının aranması yasak iken, Birlik ve Baro başkanlarının çözüm ona “eşitlik sağladıklarını söyleyerek” hâkim ve savcılarla birlikte, avukatların da duyarlı kapıdan geçip, eşyalarının aranması konusunda mutabakata varması hukukun

ihlali olup, soruna çözüm getirmemektedir. Nitekim bu mutabakatın ardından Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı keyfililiğini arttırarak kadın avukatlara, iç çamaşırlarında hassasiyet göstermelerini istedi. Tüm ülkenin ve adliyelerinin cezaevi uygulamasına tabi tutulması istenmektedir. Bizler için alınan kararlar yok hükmündedir. Tam da üst arama tartışmalarının başladığı günlerde, 3 Nisan 2015 tarihinde her zaman olduğu gibi adliyeye giriş yapmak istediğimde İzmir Cumhuriyet Başsavcısı’nın imzası dahi olmayan bir talimatı adliye girişindeki kapıya astığını gördüm. Çipli kartım olmadığı için vatandaş kapısına giderek, duyarlı kapıdan geçiş yapabileceğim söylendi. Avukatlık kimliğim olduğunu, çipli kart almak zorunda olmadığımı, mevcut kartımı göstererek bu kapıdan geçmek istediğim konusunda ısrar edince kesin talimat olduğunu ve geçirmeyeceklerini ifade etti adliye polisi. Durum karşısında İzmir Baro Yönetimi ve Avukat Hakları Merkezi bilgi sahibi oldu fakat çözüm üretmedi. Tartışmalar sonrasında turnikelerden geçmek istediğimizde bir avukat arkadaşımız darp edilerek gözaltına alındı. Ben ve başkaca avukat arkadaşlarımız itilip kakılarak yerde sürüklendik. Konu ile ilgili açıklama yaparak, hukuka aykırı bu talimatta ilgili suç duyurusunda bulunduk.

İzmir’de zaten uygulanan, İstanbul’da ise büyük bir başarıymış gibi kazanım olarak sunulan çipli avukatlık kartı dayatmasının hiçbir hukuki dayanağı mevcut değil. Özellikle İzmir’de çipli kartı olmayan avukatların “vatandaş kapısı” olarak bilinen kapıdan geçmeye zorlanması tamamen keyfi bir uygulama. Kimliğini gösterdiği ve avukat olduğunu ispatladığı halde vatandaş girişinde yer alan duyarlı kapıdan geçmeye zorlanan avukata “cihazların ötmesi halinde dahi üzerinin aranmayacağı” şeklinde verilen güvenceler ise bir o kadar anlamsız. Cihaz sinyal vermesine rağmen aranmayacaksa eğer, neden avukat girişinden geçirilmediği sorusuna kimsenin verebileceği mantıklı bir cevap da yok.

“Mücadeleye devam edeceğiz”

- Son olarak neler söylemek istersiniz?

Uzun süren mücadeleler sonucu elde edilmiş haklarımız, avukatlık mesleği fiili bir saldırı altındadır. Bu saldırı karşısında “hâkimler, savcılar aratırsa biz de aratırız. Elle arama yapılmasını, çipli avukatlık kartı basılsın, duyarlı kapıdan geçilsin” gibi pazarlık anlamına gelebilecek tavırlardan uzak durmak gerekir. Bu konu ile ilgili olarak ilk etapta Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi, Özgürlükçü Hukukçular Derneği İzmir Şubesi ve Hukukta Sol Tavrı Derneği İzmir Temsilciliği ile birlikte bir broşür hazırlandı. Başkaca eylem ve etkinlikler konusunda ortak çalışma yapmak konusunda görüşmelerimiz devam etmektedir. Üst araması yaptırmama konusundaki tavrımız devam edecektir. Avukatlar olarak saldırılara ve baskılara karşı birlikte direnmeye, haklarımız için birlikte mücadele etmeye devam edeceğiz.

Soma Davası: Düzenin aynası

Soma katliamı üzerinden neredeyse bir yıl geride kalırken faillerin yargılanmasına başlandı. Seri duruşmalar halinde devam eden yargılamanın ortaya çıkardığı tablo, sömürü ve ölüm üzerine kurulu düzen gerçeğine ayna tutuyor.

İddianame hazırlığından başlayarak katillerin korunmaya başlandığı, asıl sorumlu olan patronların ayıklandığı dosyanın yargılama aşaması da sermaye devleti ve yargısının işçi katliamları davalarındaki tutumunun yeni bir örneği oldu.

Sanık avukatları davanın kadüklüğüne dikkat çekerek sanıklara ceza verilmesini bertaraf etmek için “kamu görevlileri yargılanmadan mümkün olmayacağı” tezine dayandırıyor. Dava süreci madendeki 17. yüzyılın çalışma düzeninin devam ettiğini, hiçbir önlemin sistematik hale getirilmediğini belgeler ve ifadelerle gösterdi. Küflü ve kullanılmaması gereken maskelerden arızalı sensörlere, yanan kömürü bildiren işçiye saldırıdan eğitimsiz madene inişlere kadar bir dizi bilgi duruşma kayıtlarına geçti.

“Savunmalar”dan kir akıyor!

İşletme müdürü Akın Çelik’in avukatı Yusuf Koçyiğit ise katliamın ardından tepki gösteren toplumsal muhalefet güçlerinin soruşturmayı yönlendirdiğini iddia etti.

Koçyiğit, savunmasını ‘marjinal’ örgütlerin sabotajı üzerine kuracak kadar ileri giderken, ikinci ihtimalin ise yangının işten atılma korkusu ile bildirilmemesi olduğunu iddia etti.

İşçileri doğrudan suçlamayanlar ise devletin rolüne vurgu yaparak failleri savundu. Sanık mühendisler Yalçın Erdoğan ve Fuat Ünal Aydın’ın avukatı Turgay Konyar’ın, müvekkillerinin işçilerle aynı koşullarda çalıştığını iddia ederek “sorumlu müvekkillerim değil başkası” demesi bile aslında davadaki yargılamanın sınırına işaret ediyor. Zira avukatların da dikkat çektiği bu noktada yargılananlar ağır sömürden nemalanan patronlar değil daha çok kendileri de işçiler gibi maaşla çalışan teknik elemanlar ve birkaç yönetici. İşçiler gibi işsizlik sopasıyla terbiye edilen, işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerinin alınmamasından kendileri de etkilenenler şimdi sanıklar arasında. Fakat yüzlerce madencinin alın terinden çaldıklarını başka sektörlerde yatırıma ayıran, basın karşısında en iyi maden şirketi olmakla övünüp kurmadığı yaşam odaları üzerinden böbürlenen Alp

Gürkan ise duruşma salonunda yoktu.

Aileler salonda ama ‘adalet’ orada değil!

Somalı madenci aileleri faillerin yargılamasında adalet arayışları için ilk günden itibaren duruşmanın görüldüğü Akhisar’daki spor salonunun yolunu tuttu. Aileler karşılarında “en çok ben ve babam mağdur olduk” diyecek kadar yüzüstleşen Can Gürkan’ın ifadelerini dinlemek zorunda kaldılar. Fakat aileler tam da hesap sorma kararlılığıyla tüm duruşmalara katliamda yaşamını yitiren yakınlarının fotoğrafları olan tişörtlerle gelerek Soma Katliamı’nı unutturmayacaklarını gösterdiler. Düzen yargısının patronları koruyan tutumuna tepki gösteren aileleri susturma çabası bir kez daha yargının işlevini ortaya koydu.

Sermaye devleti katliamın yaşandığı gün olduğu gibi davanın görülme aşamasında da çok sayıda polisi adliye önüne yığarak ‘patronlar adına güvenlik’ önlemleri aldı. Soma’da katledilenler için adalet ancak işçilerin kendi mücadelesi ile sağlanabilir.

Sendikal bürokrasinin davaya müdahil olmaması, bu davayı iş cinayetlerine karşı genel bir mücadelenin kürsüsüne çevirmemesi ‘manidar’dır. 1 Mayıs’ın ön günlerinde böyle bir davanın mahkeme salonlarında kalması bile katliamın nedenlerinden birinin sürdüğüne işaret ediyor. İşçilerin mücadelesi güçlenmedikçe, ihanetçi/işbirlikçi sendikal bürokrasi aşılmadıkça, patronların ve sermaye devletinin sömürü ve iş cinayetlerini palazlandıran düzeni aşılamaz. Soma davası düzen gerçeğini yansıttığı kadar sendika bürokratlarının sınıf kimliklerine de ayna tutmuştur.

Davanın gösterdiği: Tek yol mücadele!

En temel işçi sağlığı ve güvenliği önlemlerini almayanların, prosedür gereği teftiş yapıp denetimi sadece işçilere karşı uygulayanların düzeni aşılmadıkça Soma davası sadece düzen gerçeğine ayna tutan bir örnek olmaktan öteye geçemeyecektir. Ve seri duruşmalarla hızla ilerleyen ‘yargılama’da asıl faillerin aklanması, geri kalanların ise kısa zaman içinde elini kolunu sallayarak sokağa salınarak yeni işçi katliamlarına devam etmelerine zemin hazırlanmaktadır.

HEMA işçileri sendika ağalarına öfkeli

Hema Enerji AŞ’nin Amasra işletmesindeki işçiler, meclisten geçen yasanın ardından 2 asgari ücret tutarında maaş verme yükümlülüğünü yerine getirmeyen patrona karşı eylem yapma kararı aldı. Genel Maden İşçileri Sendikası’nın (GMİS) yöneticileri ise HEMA patronu ile dayanışmaya koştu.

TTK Amasra Müessese Müdürlüğü’nde eylem yapma kararı alan işçiler 22 Nisan’da vardiya değişiminde GMİS bürokratları ile görüştü. Kuyu önünde yapılan görüşmede bürokratlara sorunlarını anlatan işçiler çift asgari ücret hakları için eyleme gideceklerini ve sendikanın yanlarında olması gerektiğini kaydetti.

İşçiler GMİS ağalarına öfkeli

İşçilerle bürokratlar arasında yer yer gerginlikler yaşanırken GMİS Genel Sekreteri Hakkı Arslan, işçilerin eylem kararına ilişkin şunları söyledi:

“HEMA işçileri işverene biz bir, iki ve üç nolu kuyularda eylem yapıyoruz dersek bu eylem olmaz. Şayet eylem yaparsak sonuç almak zorundayız. Arkadaşlar yürüyün eylem yapıyoruz diye işçiyi eyleme çıkartıp daha sonra arkadaşlar biz bu işi başaramadık diyemeyiz. Sıkıntı var, dönün iş yerlerinize diyemeyiz. Biz bugüne kadar bunu yapmadık bundan sonra da asla yapmayız.”

Bunun karşısında HEMA işçileri ise “Bu kadar işçi burada eylem olsun grev olsun hazır. Bizim çift asgari ücret hakkımızın ve diğer haklarımızın alınması için yapılacak her türlü eyleme hazırız sizler de bize güvenin” dedi.

Kendilerini satanlardan ‘satmayız’ sözü

İşçilerin ardından söz alan sendika ağaları “adam satmadık satmayız” yalanına başvurarak konunun ‘hukuk mücadelesi’ ile çözüleceğini ve şirketle yapacakları görüşmenin beklenmesi gerektiğini salık verdi.

Birçok işçinin katili olan HEMA patronu, geçtiğimiz aylarda yüzlerce işçinin işine son vermiş, işçilerin çift maaş hakkını gasp etmek için madeni çalışmıyor şekilde göstermek istemişti. GMİS yöneticileri de patronun bu oyununa ortak olarak duruma sessiz kalmışlardı.

Katliam davasına karartma talebi

Manisa'nın Soma ilçesinde 13 Mayıs 2014 tarihinde Soma Kömür İşletmeleri AŞ.'ye ait Eynaz Maden Ocağı'nda 301 maden işçisinin katledilmesiyle ilgili davaya devam ediliyor.

Yaptıkları savunmalarda topu birbirlerine ve katliamda yaşamını yitiren mühendise atan işçi katillerinin 'karartma' talebinde bulunduğu davada tüm oklar daha fazla kar uğruna işçilerin yaşamını hiçe sayan patronları ve onların suç ortağı hükümeti işaret etti.

Akhisar Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ve haklarında, "olası kastla öldürme", "neticesi sebebiyle ağırlaşmış yaralama", "Bilinçli taksirle birden fazla kişinin ölümü ile birlikte birden fazla kişinin yaralanmasına neden olma" suçundan dava açılan 8'i tutuklu 45 sanığın yargılandığı davada, oturumlara yayılan ilk duruşmada tutuklu sanıklar Soma Kömürleri AŞ Yönetim Kurulu Başkanı Can Gürkan, genel müdür Ramazan Doğru, işletme müdürü Akın Çelik, teknik müdür İsmail Adalı, teknik nezaretçi Ertan Ersoy, vardiya amirleri Yasın Kurnaz, Hilmi Kazık ve Mehmet Ali Günay Çelik, tutuksuz 37 sanıktan 27'si ile işçi aileleri ve sanıkların avukatları hazır bulundu.

Aileler öfkeli

14 Nisan'da başlayan ve ilk oturumu yapılan duruşma sonraki günlerde de devam etti. 3. oturumun yapıldığı 16 Nisan günü Soma'dan Akhisar'a gelen aileler katliamda ölen yakınlarının isimlerinin yazılı olduğu pankartı taşıdı.

Takinlar Gökhan Kocabıyık ve Mesut Efe'nin ifadeleri okunurken söz konusu beyanlarda sıcaklığın artmasına karşın üretimin devam ettirildiği ve üretimin durdurulması için de önlem alınmadığı kaydedildi.

İşçi ailelerinin patronlar ve vekillerine tepki gösterdiği duruşmalarda, Genel Müdür Ramazan Doğru, Erdoğan'ın yolundan ilerleyerek katliamı 'fitrat' olarak tanımladı. İşçi ailelerinin zaman zaman baygınlık geçirip fenalaştığı oturumların 5.'sinde sanık ifadeleri alındı.

İfadelerde tatbikat yapılmadığı ve buna bağlı acil durumlarda ne yapılacağını kimsenin bilmediği dile getirildi. Ayrıca hiçbir denetim yapılmadığı da maskelerin 5 yılda sadece 1 defa kontrol edildiğini söyleyen mühendisin ifadesinde yine dile getirildi.

Yaptıkları savunmalarda topu birbirlerine ve katliamda yaşamını yitiren mühendise atan işçi katillerinin 'karartma' talebinde bulunduğu davada tüm oklar daha fazla kar uğruna işçilerin yaşamını hiçe sayan patronları ve onların suç ortağı hükümeti işaret etti.

Havalandırma defterinin ise katliamın ardından doldurulduğu ortaya çıktı.

21 Nisan günü görülen 6. celse ise sanık avukatlarının işçi katillerini aklamaya çabalarıyla geçti. Can Gürkan'ın avukatı Kadir Çetin, "Bilirkişi ideolojik yaklaşmıştır" diyerek ortaya çıkan verileri çarpıtmaya çalıştı.

Duruşmada genel müdür ve patron vekili Ramazan Doğru ile işletme müdürü Akın Çelik'in avukatları savunma yaptı. Doğru'nun avukatı Ali Rıza Belgin, patron vekilinin işletmedeki her şeyden sorumlu olmadığını, olayın şüpheli olduğunu ve bundan sanığın yararlanması gerektiğini öne sürdü.

Çelik'in avukatı Yusuf Koçyiğit ise soruşturma sürecinin hukuka aykırı olarak işlediğini ileri sürdüğü savunmasında, katliamın ardından tepki veren toplumsal muhalefet güçlerini suçladı. Tepkilerin soruşturmayı yönlendirdiğini iddia etti. Soruşturma

sürecinde de çalışmalarının engellendiğini, savunmalarının kısıtlandığını öne sürdü.

22 Nisan'da 7. celsesi görülen dava duruşmasında madenci ailelerinin avukatlarından **Mehmet Ümit Erdem**, Taner Yıldız ve Can Gürkan'ın 'iş güvenliği' hakkındaki açıklamalarını hatırlattı. Erdem "Enerji Bakanı, Çalışma Bakanı, TKİ ve MİGEM sanık olmadı, o zaman tanık olarak gelmeli, onları da sorgulayalım" dedi.

'Dava karartılsın' talebi

Dava kapsamında yargılanan işçi katillerinin avukatları mahkemeye karartma ve kaçırma başvurusunda bulundu. İşçi katillerinin avukatları, "güvenlik" bahanesiyle duruşmanın kapalı yapılması ve başka bir ile kaçırılması için mahkemeye dilekçe verdi.

UYAP üzerinden dilekçeleri görülen bazı sanık avukatlarının duruşmalarda işçi yakını olmayan siyasiler başta olmak üzere çok sayıda izleyicinin bulunduğunu belirterek katliama yönelik tepkiyi davanın karartılmasına gerekçe olarak öne sürdükleri görüldü.

Avukatlar ayrıca dilekçelerinde hem bu izleyicilerin hem de işçi yakınlarının sanıklara ve kendilerine yönelik tehdit içerikli sözler sarf ettiği ve saldırı girişiminde bulunduklarını öne sürdü. Avukatlar bu gelişmelerden dolayı duruşmanın kapalı yapılmasını ya da güvenlik sağlanamayacaksa başka bir ile davanın kaçırılmasını talep etti.

Santral ödülü protesto edildi

Daha önce AKP'nin Enerji Bakanı Taner Yıldız tarafından 'ülke menfaati' denilerek savunulan Soma Holding'in termik santrali, Amasya'da su kaynaklarını kurutacak ve çevreye zehir salacak. Cezalandırılmaktan ziyade termik santral kurma izni verilerek ödüllendirilen Soma Holding'in, Suluova-Merzifon arasında kuracağı termik santral protesto edildi.

Merzifon Çevre Platformu (MÇP) üyeleri pankartlar açarak Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüş yaptı. Eylemde Merzifon Çevre Platformu Yürütme Kurulu adına açıklama yapan Dr. Taner Çetinkaya, Yeni Çeltik bölgesine kurulması planlanan termik santral de bölgenin su kaynaklarıyla çalışacağı için Suluova, Merzifon ve Amasya bölgesinde halkın kullanacağı su kalmayacağına dikkat çekti.

Bosch işçilerinin mücadele ederek toplu sözleşme sürecinde elde ettikleri kazanımı, bugüne kadar bir biçimde yalanlarla uyutulan metal işçisini uyandırdı. Başka türlü bir sözleşme olabileceğini gören metal işçileri, kandırıldıklarını daha iyi gördüler ve ayağa kalktılar. İlk kıvılcımı Renault işçileri çaaktı. Hareket onların açtığı yoldan hızla gelişti. Renault'taki kıvılcım hızla Tofaş'a ve diğer fabrikalara sıçradı. Önde duranın kararlılığı sayesinde arkada duran ama sorunların biriktiği diğer fabrikalarda da işçiler ayağa kalktı. Coşkunöz ve Mako gibi fabrikalarda ilk günkü seyretme hali homurdanmaya, temsilcilerle tekil olarak başlayan kavgalar giderek büyük eylemlere doğru bir gelişme gösterdi.

Hareketin bu biçimde yayılmasında kentin sosyal dokusu olduğu gibi, özellikle Metal İşçileri Birliği sayfası da özel bir rol oynadı. Bosch işçilerinin mücadelesi ve kazanımları öncelikle MİB sayfasından duyulurken, Renault işçileri de mücadelelerini öncelikle aynı sayfadan duyurdular. Giderek MİB facebook sayfası tüm baskı ve engelleri aşarak metal işçisinin sesi ve soluğu oldu. Metal işçileri hem kendi fabrikalarında hem de diğer fabrikalardan bilgileri buradan aldılar, sözlerini söylediler, mücadelelerine yön verdiler.

Öte yandan mücadele içinde giderek ilk öne çıkışlar oldu. İlk günkü acemilikler aşıldı. Öncüler ortaya çıktı. İlk örgütlenme biçimleri görüldü. Bunlar büyük ölçüde doğallığında yaratıldı. MİB'in çağrılarına yanıt verilmeye çalışıldı. Yine de hareketin en büyük zayıflığının bu alanda olduğunu söylemek gerekir. En ileri örneği Renault olmak üzere fabrikalarda şu an ilk günkü kopukluklar ve güvensizlikler bir parça değişmeye başlamıştır. İşçiler toplanmaya, görüş alış-veriş yapmaya, kararlar oluşturmaya ve buradan yol yürümeye çalışmaktadırlar. Doğal öncüler ileri atılarak eylemlere yön vermekte ancak yine de henüz ne tek tek fabrikalarda ne de daha merkezi planda bir önderlik ekibinin doğduğunu söylemek mümkün. Adaylar var, birtakım zeminler oluşturulmaya çalışılıyor ama henüz bu bakımdan yolun başında işçiler. Öte yandan MİB facebook sayfası buradaki boşluğu bir parça dengelemiş durumda. Birbirini görmeyen işçiler arasındaki görüş alışverişini sağlayan MİB, aynı zamanda bu görüşler içerisinden bir sentez oluşturarak ve mücadeleyi ileriye taşımak hedefiyle net ve somut bir çerçeve sunuyor. Bu durumda işçiler için en bağlayıcı olanı MİB sayfasından ifade edilen görüşler oluyor.

Ancak sayfanın oynadığı bu işlev ne olursa olsun, o asla organik ilişkiler kurmuş bir yönetim merkezinin oynadığı işlevi göremeyecektir. Ancak onunla birlikte, onun ana gövde ile ilişkilerini sağlayacak temel bir araç olarak değerlendirildiğinde gerçek işlevini görecek.

Hareket geline aşamada pek çok fabrikaya yayılmış durumda. Bu durumda sorun şu: Bir derinleşme, yani her kademede sıkı bir örgütlenme çalışması yapmak gerekiyor. Dağınıklıklar sona ermeli, işçilerin söz ve karar hakkını güvence altına alacak meşru zeminler oluşturulmalıdır. Elbette bu bir anda oluşmayacak ve doğal seyri içinde ara birtakım biçimleri de içererek olgunlaşacaktır. Öte yandan ise mücadele hem politikada hem de karşı güçlerin hamlelerine bağlı olarak kendisini dinamik bir tarzda örgütlemeye devam etmelidir.

Ortak talepler, günlük mücadelenin bağlanacağı taktik mücadele biçimleri, karşı saldırılara karşı üretilecek yanıtlar, bunlar mücadelenin geleceği açısından kritik sorun alanlarıdır.

Bu durumda Türk Metal'den istifa bir hedef olmakla birlikte, işçilerin önemli bir bölümünde ise asıl sorun "ücret iyileştirmesi"dir. Bu olduğu koşullarda istifa geri plana itilebilir. Ancak yine de mücadelenin oldukça çetin bir seyir izlediği koşullarda, kopuşlar hızlanabilir. Özellikle Türk Metal çetenesinin mücadeleyi baltalamak için başvurdukları provokatif saldırılar şu an ters tepiyor ve işçilerin Türk Metal'den kopuşunu hızlandırıyor. Mako'da taşeron işçiye atılan tokat, Renault'ta şube başkanının "satmışsam iyi satmışım, iyi p...mişim" sözleri gibi örnekler bu bakımdan öfkeyi daha da mayalıyor.

Şu an eylemlere katılım özellikle Renault, Coşkunöz ve Mako'da oldukça yüksek seviyelerde. Bu baştan daha sınırlı sayıda işçiyle başlayan mücadele açısından önemli bir gelişmedir. Mücadele korku duvarlarını yıkıp öte yandan da belli bir direnç oluşturduğunda kararsız gövde mücadeleye daha aktif olarak katılmaya başlıyor.

Şu durumda elbette MESS ve Türk Metal cephesinden asıl saldırı hamlesi henüz gelmiş değil. Bu hamle işten atma saldırısıdır. Bu güçler de biliyor ki şu an işçilerin en hassas noktası işten atılmaktır. "Hepimiz birimiz için" yolunda ortaya konulan tutum bu bakımdan önemlidir. Ancak önemli olan uygulamadır. Eğer işçiler gelecek bu saldırıya karşı tok bir tutum alır püskürtürlerse, kuşkusuz ki mücadele çok daha güçlenecek ve artık geri dönülemez bir noktaya gelecektir.

Öte yandan öne çıkması muhtemel diğer saldırı hamlesi ise, daha önceki deneyimlerde olduğu gibi baskı ve sindirme yönündeki çeteci yöntemlerdir. Henüz bu bakımdan bazı ilk denemeler olmakla birlikte harekete geçilmiş değildir. Bu kuşkusuz ki biraz da metal işçisinin öfkесinin büyüklüğü ve harekete katılan kitlenin ağırlığıyla ilgilidir. Ancak sonuçta bu yönleme belli bir yerden sonra, özellikle manevralarla başarı şansı azaldığı ölçüde başvurma olasılığı yüksektir. Bu durumda tok bir tutumun alınması ve

gereken yanıtların zaman geçirilmeden verilmesi önem kazanmaktadır.

Tüm bunlarla birlikte hareketin kazanmasında sınıf desteğinin ve dayanışmasının önemi büyüktür. Fakat şu durumda metal işkolunda özellikle gözlerin yöneldiği Birleşik Metal-İş Sendikası pasif bir tutum takınmıştır. Önceki dönemde yaşanan başarısızlıklar ve grev sürecinin yarattığı tahribatlar ile yönetimlerinin bildiğimiz gerilikleri Birleşik Metal'i etkisiz ve edilgen bir öge haline sokmuştur. Çelik-İş cephesinden ise son günlerde bazı atakların yapıldığı görülmektedir. Özellikle siyasi çizgisinden dolayı Birleşik Metal'e uzak duran metal işçilerinin büyük bir bölümü Çelik-İş yönünde belli bir eğilim gösterebilirler. Çelik-İş'in bazı adımlar attığı yönünde duyumlar da var.

Fakat öte yandan bugün metal işçisinin ana eğilimi hangi sendikaya geçmekten ziyade Türk Metal'den kurtulmaktır. Bu yapıldıktan sonra ne yapılacağı netleşecektir. Şu haliyle Birleşik Metal ve Çelik-İş dışında diğer seçenekler yeni bir sendika ve sendikası kalmak olarak görünmektedir. Metal işçileri bu seçenekler üzerinde şimdiden düşünmeye başlamıştır. Bugünkü durumda sendikalara duyulan büyük güvensizlik nedeniyle özellikle son iki seçenek yer yer daha yoğun biçimde tartışılabilir.

Şu bir gerçektir ki Türk Metal'de kalınsa da diğer seçeneklerden birisi gerçekleşse de belirleyici olan taban örgütlenmesindeki gelişme düzeyidir. Bu olabildiği koşullarda özellikle Türk Metal'in iki buçuk yıl daha yetkili sendika olduğu düşünüldüğünde hayatı bir önemdedir. Bu olmadığı takdirde bugünkü moral ortam aşınmaya başlayıp da karşı cephenin zamana yayılacak saldırıları karşısında dayanmak zorlaşacaktır.

Süreç ile ilgili bir diğer nokta ise genel olarak sol hareketin bu büyük harekete karşı ilgisizliğidir. Parlamenter hayallere gömülmüş olanlar metal işçisinin hareketini boş gözlerle izleyebilmektedirler.

Ancak tüm engellere ve yoksunluklara rağmen metal işçisi şu an güçlü bir şekilde mücadelesini sürdürüyor. Bendini yıkan bir suyun akışına benzer biçimde gürül gürül akıyor.

Sınıf hareketinin her bakımdan sıçramalı bir gelişme sağlayabileceği bir önemli çıkış olarak bakılması gerekiyor. Bu yönüyle sınıf hareketinin geçmiş ile geleceği arasındaki mücadelede geleceğe dönük güçlü bir adım oluyor. Yeni bir öncü kuşak, MİB gibi mücadele zeminleri, sınıfsal değerler ön plana çıkıyor.

Eğer her şey yolunda gider ve hareket belli kazanımlarla bir başarıya ulaşırsa; bu sınıf hareketinde, bilinç-örgütlenme ve siyasallaşmada yeni bir dönemin kapısını açacaktır. Bunun için bu hareket, bugün, mücadele gündeminin en başına konulmalı, tüm güç ve imkanlar harekete geçirilmelidir.

Metal işçilerinden Türk Metal'e ihtar açıklaması

Renault, Tofaş, Coşkunöz, Mako ve diğer fabrikalardan işçilerin Türk Metal yöneticilerine seslendiği ihtar açıklamasında gerekenin yapılmaması durumunda Türk Metal'den istifa edileceği duyuruldu, üç temel talep sıralandı.

***Metal İşçileri Birliği'nin** facebook adresinden yayınlanan açıklamanın tam metni şöyle:*

RENAULT, TOFAŞ, COŞKUNÖZ, MAKO ve diğer fabrikalardan işçilerin Türk Metal yöneticilerine ihtarıdır!

Bizler yukarıda adı geçen fabrikalarda çalışan işçiler olarak, günlerdir yaptığımız eylemlerle irademizi göstermiş bulunuyoruz. Biz iradesini kararlılıkla ortaya koyan binlerce metal işçisi, taleplerimizin arkasındayız. Ancak sizden, bugüne kadar ne yazık ki tüm çabalarımıza rağmen bu talepleri karşılamak, önümüze düşmek ve metal işçisinin haklı mücadelesini kucaklamak için hiçbir adım göremedik. Görünüyor ki siz bu eylemlerimizi bastırmanın peşindesiniz. Bunun için de şu ana kadar türlü türlü kirli yönteme de başvurdunuz, ama başaramadınız, başaramayacaksınız.

Sabırımız tükendi, inancımız kalmadı. Buna rağmen yine de size son bir süre daha vermeye, son bir şans tanımaya karar verdik. Eğer 26 Nisan Pazar gününe kadar taleplerimizin karşılanacağı yönünde net bir açıklama ve somut bir eylem takvimi belirlemediğiniz durumda Türk Metal'den istifa edeceğimizi bildiririz.

Bu vesileyle taleplerimizi size bir kez daha bildirmek isteriz:

1. Ücretlerimiz Bosch sözleşmesi baz alınarak yeniden ayarlanmalı, bu konuda MESS'e kabul ettirmek üzere bir ek protokol için net bir mücadele programı çıkarılmalıdır.

2. Temsilcilerimiz başta olmak üzere sendika yöneticilerimizi demokratik bir yöntemle biz seçmek istiyoruz. Bunun için derhal en başta bu süreçte işçinin güvenini kaybeden temsilci ve yöneticiler görevden alınmalı, arkasından temsilcilik seçimlerinden başlayarak yönetim kademeleri yeniden belirlenmelidir.

3. Yaşadığımız süreçten dolayı hiçbir işçinin işine son verilmeyeceği konusunda net bir tutum alınmalıdır.

RENAULT, TOFAŞ, COŞKUNÖZ, MAKO ve diğer fabrikalardan işçiler

Metal işçisinin öfkesi mücadeleye dönüştü!

Bosch'un fabrikalarında 6 bin işçiyi ilgilendiren toplu sözleşme sürecinin işçilerin baskıncıyla MESS sözleşmesinin üzerinde bir zam alınarak sonuçlanmasının ardından harekete geçen Oyak Renault işçileri, Bursa'da metal işçilerinin tepkisinin açığa çıkmasına zemin oldu.

Ücretlerde iyileştirme isteyen metal işçileri arka arkaya eylemlere başladı. Geline yerde Renault'la başlayan tepkiler TOFAŞ, Coşkunöz, Mako gibi Bursa'daki en kritik fabrikaların yanı sıra Türk Metal'in örgütlü olduğu diğer fabrikalara kadar farklı ölçek ve şekillerde sürüyor. Gazetemiz yayına hazırlandığı sırada tüm fabrikalardan yansıyan, tepkilerin somut bir mücadele hedefi etrafında birleştiği. Metal işçileri, Türk Metal esaretini kırarak talepleri için Türk Metal'i gereğini yapmaya zorlarken bunu yapmadığı takdirde istifalara başlama ihtarını verdi.

Renault işçisi örgütlülüğüyle bir adım önde

14 Nisan'da Renault fabrikasında kısa süre üretimi durdurup Türk Metal Şube Başkanı Ruhi Biçer'in fabrikaya gelmesini isteyen kaporta bölümünden işçilerin protestosuyla başlayan süreç günler içerisinde örgütlü bir yapıya dönüştü. Fabrikada Türk Metal'in temsiliyeti ortadan kalkarken işçilerin kendi yürütme kurullarıyla karar mekanizmalarının şekillendiği bir süreç başladı. Yemekhane eylemlerinden, toplu çıkışlara kadar bir dizi eyleme başvuran işçiler yürütme seçerek karar için merkezi bir örgütlülük yarattı. İşçiler eylemler arasında bunu tüm vardiyalar ve bölümlerden temsilcilere dayandırma iradesi ortaya koyarak taban örgütlülüğü için önemli bir adım attı. Bu işleyiş metodu ve eylemli hak arama iradesi Renault işçilerini Bursa'daki tüm eylemdeki işçiler arasında öncü bir konuma da taşıdı. 22 Nisan günü vardiya çıkışında fabrika önünde toplanan Renault işçileri açıklama yaparak yeni kararlarını aldı.

Fabrika önünde Renault işçilerine seslenen **Metal İşçileri Birliği (MİB)** temsilcisi, "sendika biziz" diyerek birliği koruma çağrısı yaptı. İşçilerin yan yana gelerek yolu nasıl yürüyeceklerine karar vermelerini söyleyen MİB temsilcisi, Renault'ta yaratılan birliği diğer fabrikalara taşıma çağrısı yaptı.

Renault işçileri yaptıkları değerlendirmede şu kararları açıkladı;

Türk Metal Genel Merkez yönetimi uyarılarak fabrikalarda ek protokoller yapılması için harekete geçilmesi istenecek. Bunun aksi durumunda 26 Nisan Pazar günü saat 12.00'de Bursa Kent Meydanı'nda toplanılıp Türk Metal binası önüne yürünecek.

Diğer yandan, gelişmelere göre Türk Metal'den istifa için her türlü hazırlığın yapılması kararlaştırıldı. Renault işçileri her türlü duruma hazırlıklı olmak için e-devlet şifrelerini hazırda tutma uyarısında bulundular.

Türk Metal'e son ihtar Metal İşçileri Birliği'nin sayfasından duyuruldu. Açıklama diğer fabrikalardan işçilerle ortaklaşan bir tutuma dönüşmesiyle metal işçilerinin tepkisinin yeni bir evreye girmesini sağladı.

Türk Metal'in kalbi Tofaş'ta da mücadele!

Türk Metal çetesinin en organize olduğu, işçilerin en ufak tepkisinin bile hızla bastırıldığı Tofaş fabrikasında da eylemli tepkilerin dindirilemediği bir sürece girildi.

Tofaş işçileri ilk eylemlerin ardından 21 Nisan'a kadar temsilcilere süre vererek talepleri için harekete geçme çağrısı yaptı. İşçilerin tepkisi üzerine Tofaş'ta CEO'nun katılımıyla geleneksel olarak yapılan 'Bizbize toplantısı'nın 21 Nisan'dan 14 Mayıs'a ertelendiği belirtildi. Temsilcilere verilen süre dolduğunda taleplerin karşılanması konusunda herhangi bir adım atılmaması olması tepkiyi daha da büyüttü.

Tofaş işçileri bunun üzerine 22 Nisan günü öğle

yemeğinde Türk Metal temsilciliğinin kapısına dayandı. Yuhalamalar ve ıslıklarla sendikayı protesto eden işçiler, karşılarına çıkmayan başkana da tepki göstererek “İşçiler burada başkan nerede!” sloganını attılar.

Tofaş’tan bir işçinin aktarımına göre, Tofaş’ta kimlerin protestolara katıldığını tespit etmeye çalışan beyaz yakalılardan ‘Seyfettin’ isimli patron yalakası yuhalanarak protesto edildi.

Tofaş işçileri son olarak Renault işçileri ile ortak hareket ederek genel merkez yönetimine uyarının altına imza atıp kent merkezindeki eyleme katılma kararı aldılar.

Coşkunöz işçisi Türk Metal yönetimini bastırdı!

Coşkunöz işçileri eylemlere sonradan başlayan fabrikalardan olmasına karşın biriken tepkileriyle Türk Metal yönetimini en çok baskı altına alanlar haline geldi. İşçiler eylemlerinin yanında hesap sorma kararlılığıyla sendika şube binasına gidişler yaparak Türk Metal yönetimini basınç altına aldı. İşçiler toplantıda Türk Metal bürokratlarının tüm çarpıtma, ihaneti gerekçelendirme ve karalama girişimlerine karşılık vererek talepleri için mücadele etmezlerse kendi yollarını yürüme restini çektiler. Türk Metal çetesinin 22 Nisan günü şubeye görüşmeye gidecekler “polis çevik kuvvet ve TOMA’yla şube önünde sizi bekliyor” gibi yalanlar ve tehditlerinin de durduramadığı işçiler görevlerini yapmayan sendikayı istemediklerini bir kez daha ilan etti.

Mako işçileri: Fazlasını yaparız!

Mako işçileri Renault ve Tofaş işçilerine destek verdiklerini belirtiyorlar ve “Fazlasını bile yapmaya hazırız” diyorlar. Satılmış sendika istemediklerini belirten Mako işçileri, eylemlere başladıklarını,

üretimde protestolar yapacaklarını ifade ettiler.

Öte yandan, Mako’da Türk Metal çetesinin temsilcileri yönetimle işbirliği yapıp işçilere baskı uyguluyor. Türk Metal Temsilcisi Şinasi Ongan’ın taşeronda çalışan bir işçiye tokat attığı ve İK personelini işçilerin üzerine saldırtmaya çalıştığı bildirildi.

18 Nisan’da gündüz vardiyası çıkışında servislere binmeyen işçiler kısa süreli de olsa ıslık, yuhalama ve alkışlarla sendika yöneticilerini protesto etti. Protestonun ardından işçiler servislerine binerek fabrikadan ayrıldılar.

Mako işçileri, aralarında karar aldıklarını ve mücadeleyi sürdüreceklerini belirttiler.

“Davamız ortak hedefimiz tek!”

Bursa’da metal işçilerinin eylemlerinde en çok tekrarladıkları cümleler; “Davamız ortak” ve “hedefimiz tek”. İşçiler bir yandan birbirinden bağımsız eylemlerle süreci sürdürse de diğer fabrikalardaki tepkileri de görüyor ve aynı dava için çaba verildiğini vurguluyor. Keza işçiler tek bir hedef olarak ücretlerde iyileştirme için yeni sözleşme hazırlanmasıyla Türk Metal’in ihanetçi takımına ders vermeyi amaçlıyor. Bu amaç için mücadele yollarını arayan metal işçileri ortak davaları için yan yana gelmeye de başladı. Son olarak gazetemiz yayına hazırlandığında açıklanan ortak ihtar açıklaması bunun ilk örneği idi. Metal işçileri şimdi tek hedeflerine ulaşmak için 26 Nisan eylemine kitlendiler. Dört fabrikanın başını çektiği bu eyleme diğer dava ortağı metal işçilerini de çağıran işçiler mücadele ederek hakların alınabileceğini vurguluyor.

Kızıl Bayrak / Bursa

Coşkunöz işçisi hesap soruyor

Coşkunöz fabrikasında Türk Metal üyesi işçiler 21 Nisan günü 08.00-16.00 vardiyasının çıkışında Türk Metal Sendikası’nın Altıparmak’taki şube binasına gittiler.

İşçiler sendikacıları susturdu

Yaklaşık 200 işçinin katıldığı toplantıda şube yöneticileriyle sert ve gergin tartışmalar yaşandı. Şube binasına girişte Coşkunöz’den bir işyeri temsilcisinin slogan atan işçilere “Ne bağıryorsunuz” diyerek tepki göstermesi üzerine temsilci işçilerin tepkisiyle karşılaştı ve susarak geri çekilmek zorunda kaldı.

Görüşmede şube yöneticileriyle işçiler arasında sert tartışmalar yaşandı. Bosch’ta imzalanan sözleşmeyi örnek gösteren ve kendi fabrikaları için MESS’le imzalanan sözleşmeyi kabul etmediklerini söyleyen işçiler şube yöneticileri tarafından içi boş söylemlerle ikna edilmek istendi. Bosch’taki sözleşmenin “farklı” olduğunu ve Hindistan fabrikasındaki grev süreci nedeniyle daha farklı bir sözleşme imzaladıklarını söyleyerek işçileri ikna etmeye çalışan yöneticilere görüşmede yer alan bir Bosch işçisinin yanıt vermesiyle bu ikna çabaları boşa çıktı.

İşçiler MiB’i sahiplendi

Görüşmede Türk Metal yöneticilerinin başvurduğu başka bir söylem ise, metal işçilerinin mücadelesinin sesi olan **Metal İşçileri Birliği** ve onun Facebook sayfasını hedef almasıydı.

Salondaki işçilere “Bunlar provokatör. Bunlara inanmayın” diyerek MiB’i karalamaya kalkan sendika yöneticisinin bu girişimleri de bizzat işçiler tarafından boşa çıkartıldı. MiB’e yönelik karalama kampanyasına itiraz eden bir Coşkunöz işçisi, toplantı sırasında telefonunu çıkararak MiB’in paylaşımlarını gösterdi. MiB’in ifade ettiklerinin doğru olduğunu ifade eden Coşkunöz işçisinin bu konuşması salondaki işçiler tarafından da alkışlanarak büyük destek buldu.

MESS’le imzalanan sözleşmenin değişmesini isteyen işçiler Türk Metal yöneticilerinden “Sözleşme imzalandı artık yapacak bir şey yok” yanıtını aldılar. İşçiler bunun karşısında mücadelelerine devam edeceklerini vurgulayarak “Biz zam istiyoruz. Ya siz alırsınız ya da başka yolla alırız” ifadelerini kullandılar.

“Pevrul istifa!”

Görüşmenin ardından işçiler bina önüne indi. Türk Metal yöneticileriyle yaptıkları görüşmenin ardından protestolarına devam eden işçiler “Pevrul istifa!” sloganını atarak sendika yönetimine tepkilerini gösterdiler.

Kızıl Bayrak / Bursa

“Karanlığı aralayan nasırlı ellere selam olsun!”

Manisalı metal işçileri, Bursalı sınıf kardeşlerinin yanında olduklarını ve mücadelelerine omuz vereceklerini belirten bir mesaj gönderdiler.

Manisa’dan metal işçilerinin Bursalı sınıf kardeşlerine gönderdikleri mesaj şöyle:

“1 Mayıs’a sayılı günler kala yine Bursa’da ve yine metal işçileri ‘artık susmayacak, teslim olmayacağız’ diyor! Renault, Tofaş, Mako ve Coşkunöz’de metal işçileri yıllardır uğradıkları ihanet ve satışa karşı, patronların keyfi uygulamalarına ve kölelik ücretlerine karşı artık sessiz kalmayacaklarını gösterdi.

Türkiye’nin her yerinden metal işçilerinin ilgiyle izlediği bu süreç, metal işçilerinin mücadelesinin geleceği açısından da belki sıçrama tahtası olacak bir tarihsel öneme ve hassasiyete sahip. Metal işçilerinin çok uzak olmayan mücadele tarihi içinde benzer süreçlerin en önemlisi, unutulmamalıdır ki yine Bursa’da yaşanmış ama ne yazık ki olumsuz olarak sonuçlanmıştı.

Bugün en meşru ve haklı talepleri için öfkeyi büyüten ve şimdiden Bursa sanayisinin her yanına yayılan bu hareket ‘98 deneyiminin aynı handikaplarıyla karşı karşıyadır. Hareketi kucaklayacak öncü, ilerici, mücadeleciler bir sendikal odağın yokluğu, bu hareketin çıkışını zorlaştıran en

önemli sorundur. Bursalı sınıf kardeşlerimiz bugün Türk Metal’den istifa edip bir başka sendikaya geçseler bile iradelerini, örgütlülüklerini, kararlarını sendikaların bürokratlarına ve ağalarına bıraktıktan sonra kaderleri değişmeyecektir. Satan, ihanet eden yarı yolda bırakan bu sefer mevcut sarıya boyalı sendika değil kırmızı boyalı içi sarı sendika olacaktır. Tam da bu yüzden MiB’in de işaret ettiği biçimiyle gerçek çözüm istifa etmekte değil fabrika komitelerini, fabrika birliklerini kurmak ve ne yaşanırsa yaşansın kendi kararlarımızı uygulamaktır.

Manisa’dan gözümüz kulağımız ve yüreğimizle sizleri izlediğimizi, Ariston’dan, ECA’dan, Componenta’dan örgütlü örgütsüz fabrikalardan işçiler olarak yanınızda olduğumuzu unutmayın. Giriştiğiniz bu zorlu kavga hepimizin önünü açacak ve metal işçilerinin özlem duyduğu yarınlara yürüyüşünde sıçrama tahtası olacaktır.

Metal işçilerinin üzerine çöreklenmiş ağalardan, bürokratlardan, hainlerden hesap sormak için birliğimizi güçlendirmek ve Bursalı metal işçilerinin sesine, mücadelesine omuz vermek boynumuzun borcudur. Selam olsun karanlığı aralayan, çeliğe biçim veren nasırlı ellere.

Manisa’dan metal işçileri”

Türk Metal'in kaderi pamuk ipliğine bağlı

Türk Metal, Bursa 'krizi'ni aşamıyor. Bosch sözleşmesinin ardından Türk Metal bürokratları derin bir kriz içine girdi. Bosch'taki TİS sürecinde işçilerin arkasından sürüklenmek zorunda kalan Türk Metal, şimdi Bursa'daki metal işçilerinin ağırlığı altında eziliyor.

Fabrikalarda temsilciler odalarından çıkamıyor, fabrika içinde yuhalamalarla protesto ediliyor. Şube yönetimleri işçileri çarpıtma ve yalanlarla oyalamaya çalışıyor. Fabrika yönetimlerini devreye sokarak işten çıkarma tehditleriyle işçileri yollarından çevirmeye kalkıyor.

Tüm baskı ve engelleme çabalarına rağmen metal işçileri Türk Metal ihanetine yönelik eylemli tepkilerini yoğunlaştırıyor. Türk Metal'in çetevari örgütlenmesi de bu süreçte etkisini kaybetmiş durumda. İşçilere aba altından sopa göstermeye kalkanlar şu ana kadar susturuldu, geri çekilmek zorunda bırakıldı. Baskı politikalarının işçi iradesi karşısında etkisiz kaldığını gören sendika ağaları da böylelikle köşeye sıkıştı. Uyguladıkları baskı ve sindirme politikalarının geri teptiğini gören sendika patronları, şubelere hesap sormaya giden işçileri polisle korkutmayı da deniyor. Sendika yöneticilerinin fabrikalarda gereğini yapmaları için şube binasına giden Coşkunöz işçileri binanın giriş kapısında "çevik kuvvet, TOMA sizi bekliyor", "polis izin vermez" gibi söylemlerle korkutulmaya çalışılsa da işçiler kararlılıklarını gösterdi.

Sahte şovlar ortada kaldı

İşçilerin tepkisi açığa çıkmadığında "Türkiye'nin en büyük sendikası" olmakla övünen, yeni üyelikler üzerinden "işçilerin güvendiği yönetim" şovu yapanlar şimdi sessiz. Zira bugüne kadar bireysel ya da tekil, fabrikalarda yaşanan tepkiler Bursa'da tüm Türk Metal üyelerinin ortak mücadelesi halini aldı. Tofaş, Renault, Coşkunöz ve Mako fabrikalarıyla başlayan süreç Valeo, ROLLMECH gibi fabrikalarda da yankı bularak ilerliyor. Gün geçtikçe sönmüneceği beklenen tepki örgütlü hale gelmeye de başlayarak yoğunlaşıyor.

Türk Metal yönetimi bugüne kadar sendikal hareket içinde çete olarak tanınırdı. Farklı sendikaya geçmeye

çalışanlara geçmişte şiddet uygulayan, Gebze Arçelik fabrikasında işçiler hakkında kayıt tuttuğu teşhir olan Türk Metal, şimdi ise acz içinde çıkış arıyor.

Tüm politikasını **Metal İşçileri Birliği** hakkında şaibe yaratma ve yeni bir TİS'in imkansız olduğu argümanını öne çıkararak eylemli tepkiyi dağıtmaya odaklayan Türk Metal çetesinin her hamlesi işçiler tarafından boşa düşürülüyor. Her toplantıda, her görüşmede Türk Metal bürokratları ve fabrika temsilcileri yer yer isim verip yer yer isim vermeden (artık herkes kimden bahsettiğini bildiği için) Metal İşçileri Birliği'ne yanıt üretmeye, MİB'in başarısız olacağını iddia etmeye çalışıyor. Zira Türk Metal yönetimi, işçilerin ne Türk Metal'den ne de farklı bir sendikadan umut duymadığını, MİB'in ise alternatif bir adres olduğunu görüyor. Bu da Türk Metal'in bugüne kadar diğer metal işkolundaki sendikaların başarısızlığı üzerine kurduğu propagandayı etkisiz kıldığı için krizleri büyüyor.

"Güçlü Türk Metal" in ezberi bozuluyor, yönetim hezeyanlar içerisinde çırpınıyor. Özellikle "Pevrul istifa!" gibi sadece Bursa yöneticilerini değil tüm Türk Metal bürokratlarını hedef alan sloganlara düne kadar kendilerini çok saygın konumlarda gören ağa takımının korkusunu büyütüyor.

Çete darbeyi kalesinde yiyor!

Bursa'da tüm baskı mekanizmalarına ve fişlemeye varan kontra yöntemlere rağmen Türk Metal'in geleceği pamuk ipliğine bağlı.

Metal işçileri iradelerini ortaya koyduktan sonra Türk Metal'in "en büyük ve güçlü sendika" propagandası tarihin çöplüğüne atılmaya mahkum. "En güçlü ve en örgütlü" olduğu yerin en zayıf halkasına dönüşmesi ise baskı ve zor aygıtlarına dayanan bürokrasiyi bekleyen doğal bir son elbette.

İşçiler tabandan örgütlenerek yan yana gelmeye devam ettiği, eylemli mücadele hattı sürdüğü takdirde Türk Metal çetesinin "yıkılmaz" kale olarak gördüğü Bursa'da yerle bir olacak.

Metal işçilerinin son ihtar açıklaması da bunu teyit eder nitelikte.

Türk Metal'den "böl/parçala" taktiği

Bursa'da başta Renault ve Tofaş olmak üzere farikalarda Türk Metal yönetimine tepkiler büyüyor. Bu tepkilerin olgunlaşmasından, örgütlü bir yapıya dönüşmesinden korkan sendika ağalarıysa en bilindik yöntemleri olan böl/parçala taktiğine sarılıyor. Bilgileri çarpıtan, karalamalarla karşı propaganda yapan Türk Metal yöneticileri, Bosch işçilerinin kazanımlarını işçiler arasında nifak tohumları ekmek için kullanmaya çalışıyor. "Bosch farklı" diyen Türk Metal yöneticileri işçileri bu propaganda içinde karşı karşıya getirmeye çalışıyor. Bosch işçilerinde kazanımlarını kaybetme korkusu yaratarak yükselen tepkilerin birleşmesi engellenmeye, Tofaş, Renault, Coşkunöz'deki işçileri Bosch işçilerine karşı tepkili gibi göstermeye çalışıyor.

Bosch işçilerinin sürecini de diğer işçilere farklı yansıtarak işçilerin Bosch'ta kazanımı getiren sürece tam olarak hakim olmasını engelliyor. Fakat işçiler buna rağmen Metal İşçileri Birliği'nden aldıkları güçle ve sınırlı da olsa kendi aralarındaki paylaşımlarla yöneticilere karşılık veriyor. Her fabrikadan tepkiyi ayrı bir süreç olarak tutma çabası şu ana kadar işlese de Coşkunöz işçilerinin toplantısına katılan bir Bosch işçisinin varlığı bile anlamlı sonuçlar yarattı. Karşı propagandayı kıran bu dayanışma işçilerin yan yana gelmesinin ortak sorunlara ortak çözümler yaratmasının da zeminini hazırlıyor.

Metal İşçileri Birliği'nden koparma çabası

Türk Metal yönetiminin böl/parçala taktiğinin asıl gayelerinden birini de işçileri Metal İşçileri Birliği'nden koparmak oluşturuyor. Zira sürecin öncesinden itibaren metal işçilerinin mücadelesinde taraf olan MİB, Türk Metal yönetimini korkutuyor. Konuşmalarında MİB'i hedef alan, "provokatör" edebiyatına sarılan bürokrat takımı Facebook'ta MİB'in sayfasına artan ilgiye karşı da "Yalancısın MİB zorunamıgitti MİB" adı altında sayfa açtı. MİB'i DİSK'e bağlı gibi göstermeye çalışan bu sayfada "Adnan Serdaroğlu neden DİSK Genel Sekreterliği'nden istifa etti?" gibi sorularla çarpıtma sürüyor. kizilbayrak.net'in de hedef alındığı yazışmalarla süren bu propaganda hem Metal İşçileri Birliği'nin hem *Kızıl Bayrak*'ın etkin haber aktarımından duyulan rahatsızlığı gösteriyor.

Türk Metal yönetiminin beyhude çabası

Sendika ağalarının böl/parçala çabası beyhude olmaktan öteye gitmiyor. Metal işçileri, tepkilerini yükseltip organize olurken yanlarında gördükleri MİB üzerine yürütülen karalamalara prim vermiyor. Bosch işçileriyle diğer fabrikalardaki işçilerin buluşmasının önü alınmaya çalışılsa da aynı mahallede, aynı bölgede, aynı sorunlara karşı mücadele eden işçiler yan yana gelmeye devam ediyor.

Türk Metal bürokratlarının "böl/parçala" taktiği sürse de işçileri yönetme kısmı başarısız. İşçiler kendi kararları çerçevesinde mücadeleyi sürdürüyor.

MİB'den Renault işçilerine: Yumruk gibi kenetleneneceğiz!

Metal İşçileri Birliği (MİB), Türk Metal çetesine karşı ayağa kalkan Renault işçilerine seslendi. Renault işçilerini selamlayan MİB, işçilerin tabandan birliğini güçlendirmelerinin önemine vurgu yaptı. MİB Renault işçilerine şöyle seslendi:

Renault işçisi arkadaş!

On binlerce metal işçisinin sırtından saltanatlar kuran MESS ve Türk Metal'e karşı, büyük ve onurlu mücadelenin en ön safında sen varsın. Başta Tofaş olmak üzere Bursa'da pek çok fabrikada işçilerin gözü senin üzerinde. Senin alacağın tutuma bakıyor, açtığın yolda yürüyor.

Ayağa kalktın çünkü kölece çalışmana rağmen sana reva görülen ücret bir hiç. Bugüne kadar sabır dedin, değişir dedin, bu koşullarda buna da şükür dedin.... Ama bir yere kadar... Sonunda sabır taşı çatladı. Bugüne kadar seni köle gibi sürdürenlerin karşısına dikildin. Seni adamdan saymayanların, senin emeğin üzerinden saltanat sürenlerin karşısına dikildin. Onların yüreklerine indi. Fena halde korktular. Ne yapacaklarını şaşırdılar. Tehditleri, baskıları bir işe yaramadı. Korku duvarlarını yıktın geçtin.

Arkadaş!

Böylelikle geleceğin için büyük bir adım attın. Ancak şurası açık ki henüz yolun başındasın. Çünkü senin gücün karşısında ilk anda sarsılan düşmanların ilk sarsıntının ardından kendilerini toparlayıp karşı atağa geçeceklerdir. Bunu da yapmaya başlamışlardır. Her türlü pisliğin içinde yüzen bu alçaklar, ortalığa çamur atarak, baskı ve tehdide başvurarak, patronların kapısını çalıp "İşten atın" diye yalvararak kendilerinden bekleneni yapıyor.

Öte yandan ise elbette Türk Metal varlığını patronlara borçlu. Hiçbir patron ve MESS hakkını arayan işçi istemez. Türk Metal'in ağalarını kapılarında besliyor, işçinin üzerine salıyorlar. Bunun için tepki kendilerine dönmessin diye bir yere kadar ses çıkarmıyorlar. Ama bir yere kadar. Senin ilerlediğini gördükçe gözünü korkutmak için işsizlik sotasına sarılmaktan kaçınmıyorlar.

Arkadaş!

Ancak işçi sınıfsı birbirine kenetlendi mi, onu hiçbir güç yenemez. Bugün eğer fabrika yönetimi işçi çıkaramıyorsa bu birliği gördüğü içindir. Çünkü Renault işçisi mücadelede olduğu gibi birliğini sağlamada da şu an en önde gidiyor. Fabrikada şu an Türk Metal'in hiçbir ağırlığı kalmadı. İşçilerin satışıyla kazanılmış kemiklerle nemalanan yalakalar dışında bütün Renault işçileri bu gidişe artık bir son verilmesini istiyor. Elbette bazı arkadaşlarımız biraz geriden geliyor, bazı arkadaşlarımız da işsizlik korkusuyla uzakta duruyor. Ama şundan emin ki, Renault işçisi bütün olarak kalbi tek bir hedef için atıyor.

Arkadaş!

Bu yolda elbette büyük güçlükler, engeller, saldırılar var. Herkes kendi çıkar kavgasını verecek. MESS ve patronlar düzenleri sürsün istiyor. Bu düzenden nemalanan Türk Metal ağaları saltanatlarını kaybetmek istemiyorlar. Bu nedenle her türlü kirli

yönteme başvuracak, bunun için tüm hünerlerini gösterecektir.

Bunun için bu zorlu mücadeleye karşı her bakımdan hazır olmalısın.

Kazanmak zor değil ama bunun için her şeyden önce bugüne kadar yürüdüğün yoldan şaşmamalısın. Bu demektir ki ne olursa olsun geri adım atmamalısın. Bunun için ilk olarak oluşturulan "Temsilciler Kurulu"nu, tüm birim ve vardiyaların temsil edilmesini sağlayarak güçlendirmelisin. Aynı zamanda her birim ve vardiyada alt kurullar oluşturmak için adımlar atmalısın. Öyle ki kimse kafasına göre takılmasın, birlikte karar alıp uygulayalım. İrademizi de belirlediğimiz temsilcilerimiz daha üst kurullara taşısın...

Bu bize ne mi sağlayacak: Her şeyden önce resmiyette hangi sendikaya üye olursak olalım "Sendika bizim" demiş olacağız. Bir yumruk gibi kenetleneneceğiz ve bizi kimse ayıramayacak. Aramızdan da kimseyi alamayacak.

Böylelikle zorbalığı bir tehdit olarak bize kullananları da yanıtızsız bırakmayacağız. Tek tek insanları sindirmeye çalışacak olanlara hadlerini bildirmesini bileceğiz.

Öte yandan ise diğer fabrikalarda bizimle aynı yola çıkan arkadaşlarımızla birliğimizi sağlayacağız. Öyle ki Tofaş'ta ve diğer fabrikalardaki işçi arkadaşlarımızla bağ kurmalı, onların da "kurullar" oluşturup fabrikalarda inisiyatif ele almalarına yardım edeceğiz. Yanısıra tüm fabrikalar arasında koordinasyonu sağlamak üzere de bir araya geleceğiz.

Arkadaşlar!

Kazanacağımıza olan inancımızla başta siz Renault işçileri olmak üzere yürekli işçi arkadaşlarımızı selamlıyor, mücadelemizde başarılar diliyoruz.

Yaşasın Renault, Tofaş, Mako, Coşkunöz, Valeo, Bosch, Ototrim ve adını sayamadığımız nice fabrikadan işçilerin birliği!

Metal İşçileri Birliği

MİB metal işçilerinin sesi oldu

Metal İşçileri Birliği - MİB adlı Facebook sayfasında metal işçilerinin sesine ses katan MİB, işçilerin büyük ilgiyle karşılandı.

Sayfada metal fabrikalarında yaşanan gelişmeler sıcaklığına aktarılıyor. Fabrikalarda yapılan eylemlere, işçilerin sözleri ve isteklerine yer veriliyor.

Metal işçilerinin tartışma platformu oldu

MİB'in Facebook sayfası, geline yerde metal işçilerinin tartışma platformuna döndü. Metal işçileri bu sayfa üzerinden fikirlerini ve önerilerini dile

getiriyorlar. Bunlara dair yorumlar yapıyorlar.

Toplumsal hareketlenme içinde sosyal medyanın tuttuğu yeri bir kez daha gösteren bu durumu anlayabilmek için sayfaya şöyle bir göz gezdirmek bile yeterli. Sayfada bir dizi metal işçisinin görüşleri doğrudan aktarılmış. Bunlara yapılan yorumlar da yer alıyor. Paylaşımlar üzerine yapılan olumsuz yorumlar dahi kendisine yer buluyor. Tek engelleme ise seviyesiz/küfür içerikli yorumlara yapılıyor.

Türk Metal trolleri iş başında

Sayfada göze çarpan bir başka ayrıntıysa Türk

Metal trollerinin ortalığı bulandırma çabaları. Kimi paylaşımların altına (kopyala-yapıştır biçimde) yorumlar yazan troller, MİB'e yönelik asılsız ithamlarda bulunuyor. Bunun yanında Birleşik Metal-İş'in sözleşme süreçleri hatırlatılarak metal işçilerinin kafası karıştırılmaya çalışılıyor.

Öte yandan, açılan sahte hesaplarla sayfaya yorumlar yapılarak metal işçilerinin birliği engellenmeye çalışılıyor. Sözde Bosch işçileri adına yapılan yorumlarda Renault ve Tofaş işçileri düşman gösterilmeye çalışılıyor, halihazırda eylemlerini sürdüren metal işçilerinin talepleri çarpıtılmak isteniyor.

Dikkate değer diğer bir nokta ise Türk Metal temsilcilerinin de kendi hesapları üzerinden manipülasyon yaratmaya çalışmaları.

Sendikal ihanete ve sermayeye karşı direnen metal işçilerini selamlıyoruz!

Türk Metal çetesi'nin ihanetlerine karşı 'söz, yetki, karar' hakkını kullanan metal işçilerinin haklı ve meşru mücadelesini selamlıyoruz.

Yıllardır Türk Metal çetesi metal işçilerinin hak mücadelesini engellemek için her türlü kirli yöntemi kullandı. Metal işçilerini sefalet ve kölelik koşullarına mahkum eden ihanet sözleşmelerine imza attı. Hakları için tepki gösteren işçilerin karşısına patron temsilcilerinden önce Türk Metal çetesi çıktı... Metal işçileri Türk Metal çetesi'nin saltanatına 'artık yeter!' dedi. Kendi geleceklerine kendileri karar vermek için mücadeleye atıldılar. Günlerdir Bursa'da RENAULT, TOFAŞ, COŞKUNÖZ, MAKO başta olmak üzere birçok fabrikada yapılan eylemler metal işçilerinin kendi geleceklerini kendilerinin belirlemesi için atılmış önemli adımlardır. Bursalı metal işçilerinin attıkları adımlar Türk Metal'in saltanatını sarstığı gibi çok yönlü baskı ve tehditle sindirilmiş milyonlarca işçiye de izlenmesi gereken yolu göstermesi bakımından önemlidir.

Metal işçisi Türk Metal çetesi'ne karşı "sendika biziz" diyerek önemli bir adım atmıştır. Taban iradesine dayanan bu adım işçi sınıfı ve sendikal hareket açısından önemlidir. Greif işgaliyle açılan yoldan Bursalı metal işçileri ilerlemektedirler. Greif işçilerinin şanlı işgalinde olduğu gibi kendi öz güçlerine

yaslanarak yol yürüyen metal işçilerinin mücadelesinin kazanımla sonuçlanmasının en önemli halkalarından biri budur. Bunun içindir ki izlenen yol ve yürütülen mücadele işçi sınıfı mücadelesini ileri taşıyacak bir niteliktedir. Greif işgalinin işçi sınıfı mücadelesine kattığı önemli değerler gibi metal işçileri de sınıf mücadelesine önemli değerler katabilirler. Bunun içindir ki metal işçilerinin sermayeye ve sendikal çeteye karşı yürüttüğü mücadele desteklenmelidir. İşçi sınıfının kurtuluş mücadelesinden yana olan tüm güçlerin yeri metal işçilerinin yanındır. Metal işçilerinin taban inisiyatifine yaslanarak yürüttüğü mücadelede suskunluk fesadına düşmek sınıflar mücadelesinde sermayenin ve sendikal bürokrasinin yanında yer almak demektir.

Bizler bu bilinçle Greif işgalinin deneyimleri ve derslerinden çıkardığımız sonuçlarla metal işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesinin sonuna kadar yanında olacağız. Biz biliyoruz ki metal işçileri kazandığında tüm işçi sınıfı kazanacaktır.

Yaşasın sınıf dayanışması!

Yaşasın metal işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesi!

Yaşasın işgal grev direniş!

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası

23 Nisan 2015

Bursa'nın sesi İzmir'e taşındı

İzmir Metal İşçileri Birliği (MİB), Bursalı metal işçilerinin Türk Metal'in imzaladığı satış sözleşmesinin ardından başlattığı eylemlerin sesini Türk Metal boyunduruğu altındaki fabrikalara taşıdı.

22 Nisan'da Çiğli AOSB'de bulunan Cevher Döküm fabrikası önüne giden MİB, Cevher Döküm işçilerine "Bosch, Renault, Tofaş... İşçiler ihanete izin vermiyor, Türk Metal çatırdıyor!" başlıklı bildirileri ulaştırdı.

Dağıtım sırasında gelen Türk Metal temsilcileri dağıtımı engellemeye çalışarak işçilere bildirileri almamaları konusunda baskı yaptılar. Buna rağmen işçilerin dağıtım ilgisine yoğun oldu. Bu şekilde dağıtım engelleyemeyen Türk Metal temsilcileri, servisleri fabrika içerisine çekerek korkularını açığa vurarak işçilerin Bursa'da yaşananları duymamaları için yoğun çaba harcadılar.

Engellenme girişimlerine rağmen MİB üyeleri konuşmalar yaparak Bursa'da ayağa kalkan metal işçilerinin sesini Cevher Döküm işçilerine duyurarak engelleme girişimlerini boşa düşürdü.

21 Nisan'da MİB, Türk Metal üyesi Habaş Demir Çelik, İzmir Demir Çelik, Ege Çelik ve SİDER ile örgütsüz demir-çelik işçilerine seslenerek Bursa'daki sınıf kardeşleriyle dayanışmayı yükseltme çağrısı yaptı.

19 Nisan'da ise "Bosch, Tofaş, Renault! İşçiler ihanete izin vermiyor! Türk Metal çatırdıyor" şiarlı afişler Menemen'den Aliağa'ya servis duraklarına asıldı.

Trakya'da MİB faaliyeti

Metal İşçileri Birliği (MİB) Trakya'da mücade- lenin ortaklaşması ve Türk Metal çetesi'nin işçiler üze- rinden kurduğu saltanata artık son verilmesi çağrı- sını bildiri ve A-3 duvar gazetesiyle metal işçilerine taşıdı. Faaliyetler kapsamında ayrıca "İşgal, grev, direniş!" şablonları çeşitli bölgelere yapılıyor.

Türk Metal çetesi ise, paralı adamlarını sahaya sürerek MİB'in yaptığı şablonların üzerini kapatmayı kendine görev edindi.

Hazırlanan bildiriler işçi servislerinin yanı sıra başta B/S/H, Trakya Döküm, Hema ve EGO işçilerine ulaştırıldı. Dağıtımlara işçiler yoğun ilgi gösterdi.

Kızıl Bayrak / Trakya

İlbeyli işçileri hakları için eylemde

Adana Ceyhan'da kurulu İlbeyli Beyteks'te patronun fabrikayı kapatma kararının ardından "ücretsiz izin" adı altında 5 bin işçiyi işsiz bırakmasına tepki gösteren işçiler 20 Nisan'da fabrika önünde eylem yaptı.

İşten çıkışlarının da verilmediğini ifade eden 100'e yakın tekstil işçisine *Çukurova İşçi Bülteni*'nin son sayısı dağıtılırken Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası'nın tanıtımı yapıldı.

Fabrika önünde oturma eylemine başlayan İlbeyli Tekstil işçileri kendi aralarında seçtikleri komite aracılığıyla patronla bir görüşme yaptı. Yapılan görüşmede işçilere fabrikanın kapanıp kapanmayacağını ancak 8 Mayıs'ta netleşeceği söylenerek belirsizliğin süreceği ifade edildi.

DEV TEKSTİL işçilerin yanında

İlbeyli Beyteks işçileri 21 Nisan'da da fabrika önündeydiler. Patronun 8 Mayıs'a kadar süre tanınmasına rağmen bu sürenin sonunda ne olacağını belirsiz olması İlbeyli işçilerini karamsarlığa itiyor. Ayrıca patron özel görüşmeler sonrası sus payı olarak 100'er TL civarı para vererek işçilerin birliğini bozmaya çalışıyor.

Fabrika önünde 200'e yakın işçi beklerken, 21 Nisan'da bu sayı 60'a kadar düştü. Bir grup işçi ise daha önce seçilen komite tarafından AKP milletvekili adaylarının düzenlediği mitinge "görüşme yapma" adına götürüldüler. Bu kalan işçilerin bir kısmında moral bozucu bir etki yarattı. İşçilerin sayısı giderek azaldı. Kalan işçilere DEV TEKSTİL üyeleri tarafından çağrılan bir avukat vesilesiyle hukuksal konularda bilgi verildi ve neler yapmaları gerektiği telkin edildi.

2 günlük bekleyiş boyunca işçilere neden DEV

TEKSTİL'de örgütlenmeleri gerektiği anlatıldı. DEV TEKSTİL yöneticileriyle işçilerin doğrudan konuşması sağlandı. DEV TEKSTİL'in işçilerin yanında olmaya devam edeceği ifade edildi ve işçiler örgütlenmeye çağrıldı.

"Kölelik koşullarında çalışıyoruz!"

Bekleyiş sırasında konuştuğumuz işçiler kölece çalışma koşullarını ve yaşadıkları zorlukları anlattılar. Özlük halkarıyla beraber çıkışlarını istediklerini belirten bir işçi "İki aydır ücretsiz izindegiz. İçerde kalan paramızı da alamadık. Çıkış verilmediği için başka işe de giremiyoruz. Fabrikanın tekrar açılmasını ya da özlük haklarımızla beraber çıkışımızı istiyoruz" diye konuştu.

Sürekli baskı altında olduklarını belirten başka bir işçi ise şunları söyledi: *"Modern kölelik koşulları altında yaşıyoruz. Asgari ücret alıyoruz. Zorunlu mesaiye bırakılıyor. Mesailerimiz sigortaya yansıtılmadan elden veriliyor. Sürekli baskı altındayız. Hayvan muamelesi görüyoruz."*

"Bir dakika geç kalsak üç yevmiye kesiliyor" diyen işçilerden biri de hastalansalar dahi rapor alamadıklarını belirterek "Hastalanan işçiler hastaneden rapor da alamıyorlar. Doktorlar Beyteks fabrikası patronu tarafından sindirilmiş durumda, hasta olduğumuzda bize rapor vermiyorlar" dedi.

İşçiler ayrıca parasızlıktan kaynaklı ailevi sorunlarından, boşanma noktasına geldiklerinden, çocuklarının yüzlerine bakacak halleri kalmadığından yakınıyorlar.

Kızıl Bayrak / Adana

Greif belgeseli işçilerle buluşuyor

Greif işgalini anlatan "İşgal/60 Uzun Gün" belgeseli İzmir ve Adana'da işçi ve emekçilerle buluştu.

İzmir

Çiğli İşçi Kültür Sanat Evi Derneği ve Karşıyaka Halk Forumu'nun birlikte örgütlediği belgesel gösterimi, 17 Nisan'da Çarşı Kültür Merkezi'nde yapıldı. Salon girişine Greif Direnişi'ni anlatan fotoğraflar, salona ise "İşgal, grev, direniş ruhuyla 1 Mayıs alanlarına!" ozaliti asıldı.

Açılış konuşmasıyla başlayan etkinlikte, Greif'teki direniş süreci anlatıldı. Greif işgalinin işçi sınıfına yol gösterdiği belirtilen konuşmada, Greif işgali sonrası işçi sınıfının işgal eylemleri gerçekleştirmeye başladığına dikkat çekildi. Yeni Greifler yaratılmasının sınıf mücadelesini yükselteceği vurgulandı. Greif Direnişi ruhu ile 1 Mayıs'ta alanlara çağrı yapılarak konuşma sonlandırıldı.

Konuşmanın ardından Greif işçilerinin 60 günlük işgal sürecini ortaya koyan belgesel izlendi.

Adana

Adana'daki gösterim, 19 Nisan'da Seyhan Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi.

Gösterimden önce yapılan açılış konuşmasında sistemin içinden geçmekte olduğu krizden bahsedilerek bu krizden çıkış yolunun, ekseninde işçi sınıfının olduğu toplumsal bir muhalefet yaratmaktan geçtiği belirtildi. Bu açıdan Greif işgalinin örnek bir işçi direnişi olduğu vurgulandı. BDSP'nin bu yönlü çalışmalarına dikkat çekilen konuşma 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısıyla sona erdi.

Açılış konuşmasının ardından belgesel gösterimine geçildi. İlgiyle izlenen belgesel sonrasında ise 'Mukavemet' adlı müzik grubunun dinletisi ile etkinlik sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir-Adana

DİSK/Tekstil’de yeni ihanetler için yola devam

DİSK’e bağlı Tekstil İşçileri Sendikası’nın Genel Merkez 13. Olağan Genel Kurulu 18-19 Nisan 2015 tarihlerinde The Green Park Bostancı Hotel’de toplandı.

DİSK/Tekstil patronu Rıdvan Budak’ın düzenlediği parti CHP’den meclise kapak atma hayalleri nedeniyle aylardır toplanmayan, bu hayallerin suya düşmesinin ardından gerçekleşen genel kurulda Budak’ın koltuğunu, Greif sürecinde Budak’la beraber organize bir suç şebekesi gibi çalışan DİSK/Tekstil İstanbul Şube Başkanı Kazım Doğan devraldı.

Bir hainin gidip başka bir hainin genel başkanlık koltuğuna oturduğu genel kurulda, uzun yıllardır sendika yönetiminde yer alan Muzaffer Subaşı da gerici koltuk kavgaları sonucunda sendika yönetimine veda etmek zorunda kaldı.

İşçi hainlerine plaket

Deyim yerindeyse mezara kadar sendika yönetimlerinde saltanat sürmek için and içen bürokratların, onlarca yıllık ihanetlerini ödüllendirme görevi ise DİSK bürokratlarına düştü.

DİSK Genel Başkanı Kani Beko’nun divan başkanlığı görevini üstlendiği genel kurulda, sendikanın kuruluşunun 50. yılı nedeniyle bir de plaket töreni düzenlendi.

‘Görevini yeni kuşaklara devretme kararı aldığı’ iddia edilen sendika patronu Rıdvan Budak’a plaketini

DİSK Genel Başkanı Kani Beko verirken Muzaffer Subaşı’nın plaketini ise DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu verdi.

Budak ve Subaşı’nın plaket töreninde yaptıkları konuşmalar ise, eski hırsızların sendika yönetimini ‘genç kuşaklara devretme’ söyleminin basit bir yalandan ibaret olduğunu gösterdi. Kazım Doğan gibi on yıllarını tekstil işçilerine ve işçi sınıfına ihanetle geçiren ve 70’e yaklaşan yaşına rağmen koltuk hırsını koruyan bir bürokrata koltuğun devredilmesi bu söylemlerin sahteliğinin özetiydi.

Greif ihanetinin ardından

Amerikan tekeli Greif’teki işgal eylemini patron-polis operasyonu ile sonlandırmalarının ardından sendika içinde rant kavgasına tutuşan bürokrat takımı, Greif’teki toplu sözleşme ve son olarak yüzlerce taşeron işçisinin kadroya geçirilmesinin ardından kazandıkları üye sayısını gerici koltuk hesaplarına malzeme yapmaktan çekinmediler.

Yakın süreçte, Greif’in fabrikalarında işten atılan işçilere ‘seslerini çıkarmamalarını’ öğütleyen de DİSK/Tekstil’in şimdiki ‘genel patronu’ Kazım Doğan oldu. Sendikanın diğer şubeleriyle de ittifak yapan Doğan’ın bu hamleleri sonuç verdi. Greif örgütlenmesiyle beraber genel kuruldaki delege gücünü eline geçiren Doğan, 4 yıl boyunca sendikanın genel başkanlık koltuğunu işgal etme fırsatını elde etti.

Beyteks işçileri hakları ve gelecekleri için mücadele ediyor!

Adana Ceyhan’da kurulu Beyteks (İlbeyli) İplik Fabrikası’nda çalışan binlerce işçi, patronun kimi bahanelerle fabrikayı kapatma tehdidi ve “ücretsiz izne” gönderme saldırısıyla karşı karşıya bulunuyor.

‘İşlerin azalmasını’ bahane olarak öne süren Beyteks patronu, binlerce işçinin kazanılmış haklarını vermemek için saldırılarını hayata geçiriyor. İşçilerin kıdem tazminatı başta olmak üzere birçok hakkını hiç etmek istiyor.

Beyteks patronu, işçilere dayattığı ağır sömürü ve kurnasız çalışma koşulları sayesinde yıllarca servetine servet kattı. İstanbul Sanayi Odası’nın 2010 yılında yayınladığı Türkiye’nin 500 büyük sanayi kuruluşu listesinde 251. sırada yer aldı. Her yılda işçilerin emeği ve alınterinden çalarak daha fazla büyüdü. Beyteks patronu sermayesini sürekli büyütürken işçilerin çalışma ve yaşam koşulları da her geçen gün daha da ağırlaştı. Beyteks patronunun son saldırısı nasıl büyüdüğünü bir kez daha gösterdi.

Beyteks patronunun dayatmalarını kabul etmeyen işçiler hakları ve gelecekleri için mücadele ediyorlar. İşçilerin hak mücadelesini kırmak ve birliğini dağıtmak için Beyteks patronu her türlü kirli yol ve yöntemi kullanıyor. Buna rağmen emeğine, onuruna, geleceğine sahip çıkan işçiler haklı mücadelelerini sürdürüyorlar. Sermayenin saldırılarına karşı mücadele eden Beyteks işçilerinin haklı mücadelelerinin yanındayız. Tüm duyarlı kamuoyunu da Beyteks işçileriyle sınıf dayanışmasını büyütmeye davet ediyoruz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

**Beyteks işçisinin haklı mücadelesi kazanacak!
Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası
(DEV TEKSTİL)**

22 Nisan 2015

DEV TEKSTİL’den 1 Mayıs çağrıları

Çorlu

DEV TEKSTİL’in çıkardığı bildiriler, üzerinde 1 Mayıs yürüyüşünün toplanma yeri ve saatinin yer aldığı ilanlarla birlikte tekstil işçilerine ulaştırıldı.

Bildiri ve bülten dağıtımlarının yanı sıra Çorlu’da merkezi noktalara DEV TEKSTİL yazılamaları yapıldı.

GOP

BİSSE Tekstil işçilerine DEV TEKSTİL’in 1 Mayıs bildirileri ulaştırıldı. İş çıkışı yapılan ve işçilerin ilgiyle karşıladığı dağıtımın ardından çevredeki diğer tekstil fabrikalarına bildiriler ulaştırıldı. Yüzlerce bildirinin kullanıldığı dağıtımlarda birçok tekstil işçisiyle fabrikalarda yaşanan sorunlar ve 1 Mayıs üzerine sohbet edildi.

Kızıl Bayrak / Çorlu-GOP

‘Rüyalar’ sektöründe kabustan uyananlar...

Turizm ve otelcilik sektöründe birileri ‘büyük paralar’ kazanıyor, şaşırtıcı reklamlarla ‘rüya’ gibi tatiller vaadediyor. ‘Rüya’ vaatlerini sunanlar kasalarını doldurmakla uğraşırken sektörde çalışan işçiler ise adeta bir kabusun içerisinde.

Kuralsız ve güvencesiz çalışma, ücret ve hak gaspları, 48 saate varan çalışma saatleri... buna karşın dayatılan kabustan uyanarak insanca çalışma koşulları isteyen işçiler var. Artık bu kabusu yaşamayı reddederek hakları için Tüm Emek-Sen’de örgütlenen **Dora Otel ve Grand Hyatt İstanbul** işçileri işten atıldılar ve mücadeleyi seçtiler.

Bu kabustan uyanan işçilerden biri Dora Otel’den atılan işçilerden **Muhammed Uysal**. Geçtiğimiz yıl işçi kıyımının başladığı 24 Eylül’den bu yana her Pazar gerçekleştirilen eylemlere katılan ve başka alanlarda mücadele eden işçileri yalnız bırakmamaya çalışan Uysal, bahsettiğimiz rüya-kabus ikilemini şu cümlelerle özetliyor: *“Ekonomik gelişmeyi öne çıkarmak için biz işçilerden ‘fedakarlık’ bekleniyor. Ama bunun karşısında gerek sermaye tarafından gerekse de onların temsilcisi meclis tarafından bizlere herhangi bir destek gelmiyor. Bizlerin haklarını vermek konusunda çok çekimserler.”*

Dora patronunun bu duruma karşı savunmasının “Biz maaşlarınızı zamanında yatırıyoruz” demek olduğunu belirten Uysal, “Bu kadar! Örnek veriyorum. Benim belirli bir çalışma periyodum yok. Hiçbir plan yapamıyorum. Saatlik olarak bile benim çalışma vardiyam değişiyor. Geleceğe dair bir planım yok. Burada ne kadar süre çalışabilirim. Yönetici karar verdiği anda işten 15 dakikada ayrılabilirseniz” ifadelerini kullanıyor.

‘Plan yapamamanın’ dışında tatillerinin de düzensiz olduğunu kaydeden Uysal, bu düzensizlik girdabında sürüklenmekten bıktıklarını vurgulayarak bu koşulların insanı yabancılaştırdığını şu sözlerle anlatıyor: *“Turist adres sorduğunda ‘zamanım yok, ben seninle ilgilenemem’ çünkü sürekli bir koşturmaca halindeyim. Çalışma hayatında misafirler genelde işçilerden şikayet ederler, memnun olmadan o işletmeden ayrılırlar. Sebebini de biz işçilere yüklerler. Ama bu doğru değil, bunun sebebi işverenin dayattığı çalışma rejimidir.”*

“1 Mayıs’ta da Taksim’de olacağız!”

‘Sağcı’ ya da ‘solcu’ tüm Dora Otel işçilerinin tek gayesinin evine ekmek götürmek olduğunu kaydeden Uysal, örgütlenme süreçlerini ve işten atılmalarını ise şu ifadelerle anlatıyor: *“Aslında bir kişi ile başladı. Sendikacı arkadaşlarımız ilk örgütlenen kişiye ‘sen kendini bir kişi say, bunun devamı gelecek’ dediler. Daha sonra 14 kişiye ulaştı. 20’ye doğru giderken işveren bir şekilde haber aldı ve 24 Eylül’den itibaren parça parça, sendikalı ve sendikalı olduğundan şüphelendiği arkadaşları da atmaya başladılar. Şu an kadro tümüyle yenilendi.”*

“İşkolu gözetmeksizin tüm grevlere ve direnişlere gitmeye çalışıyoruz” diyen Uysal, sınıf hareketinin tablosu için de umutlu: *“İnsanlar sanıyorlar ki, sadece*

bir noktada üç-beş kişi eylem yapıyor. Bu böyle değil. Şu an Türkiye’de çok önemli bir kıpırdanma söz konusu. Bu artarak devam edecek.”

Dora Otel işçisi Taksim’de 1 Mayıs mitingi yapmalarının engellenmesi hakkında ise şunları vurguluyor: *“Recep Tayyip Erdoğan’a hayırlı olsun! Bizleri karşısına almak istemiş. Bizim için sorun yok. Biz işçiler her zaman olmamız gereken yerde olacağız. Şu an sizinle, 1 Mayıs’ta da Taksim’de olacağız!”*

Grand Hyatt: Güvencesizliğin resmi

Grand Hyatt’ta çalışan taşeron işçisi **Ergin Avşar** ise Türkiye’de gerek Akdeniz gerekse de İstanbul’daki otellerde örgütlenme hakkının olmadığını belirterek “Sendikalı olmak isteyen işçileri de hemen kapının önüne koyabiliyorlar” dedi. Yıllarca bilinçsizlikleri nedeniyle sistemin kölesi olduklarının altını çizen Avşar, yaşadıkları süreci şu sözlerle anlatıyor:

“Ufak bir taleple başladı her şey. Talep ücretlerimizin iyileştirilmesi ile ilgiliydi ve kabul edilmedi. Beklediğimiz de buydu. Taşeron firmasına gönderildi, taşeron firma, topu otele attı. Böyle gelgitlerden sonra ‘bunu nasıl aşabiliriz’ dedik. Doğru yolun sendikalı olmak olduğuna karar verdik.” Avşar, sendikalı olduktan sonra otelin hamlesini beklemeye devam ettiklerini kaydederek “bize de söylenen ‘biz artık bu taşeron firmayla çalışmıyoruz. Dolayısıyla siz de çalışmıyoruz’ oldu. Bu Türkiye’de otel sektöründeki işçinin ‘iş güvencesizliğinin’ bir resmi” ifadelerini kullanıyor.

“İşçiler olarak her zaman bir olalım, mücadelemiz bizi haklı çıkarır” diyen Avşar, “1 Mayıs’ta herkes sahada olmalı diyorum ben. Taksim’de olmayı ben de çok istiyorum” diyor.

Şengül Basık da Grand Hyatt’ta işten atılan işçilerden biri. Vahşi çalışma koşullarını *“Sabah 06.30’da işbaşı yaptığımızda yine gece yarısına kadar çalışıp, sabah 05.00’te kalkıp işe geldiğimiz oluyordu peş peşe. Fazla mesailer saat ücretlerimize yansımıyordu. 17-18 saat çalıştırılıyorduk. 15 dakika ‘müsaitse’ yemek molasına çıkabiliyorduk. Yeri geldiğinde 10 dakikada yemek yiyerek, dinlenmeye vakit bulamadan işe başladığımızı hatırlıyoruz.”* sözleriyle anlatıyor. Basık, sözlerini tüm kadın işçileri mücadeleye çağırarak sonlandırıyor.

Grand Hyatt’ta artık taşeron yok!

Dora Otel ve Grand Hyatt işçilerinin örgütlendiği Tüm Emek Sen de sektördeki patronların çok net bir tavrı olduğunu ve kuralsızlığın bir kural haline gelmesini tercih ettiklerine dikkat çekiyor. Sendikanın Genel Sekreteri **İbrahim Akseloğlu**, 20 haftadır eylemlerini Talimhane’de yaptıklarını ve çok olumlu tepkiler aldıklarını belirterek “İşverenler ‘bu alandaki işçiler zaten çok ucuz paralarla çalışıyorlar. Bunlar mücadele veremez’ gibi bir kanı var. Bunu kırdık. İnsanlar hukuksal haklarına da sahip çıkabiliyorlar. Sokakta da bir pratik geliştiriyorlar” diyor. Dayanışmanın önemine dikkat çeken Akseloğlu, “Bu mücadelemize çok önemli bir destek teşkil etti” ifadelerini kullanıyor.

Sektörde Türk-İş ve Hak-İş’e bağlı sendikaların ‘uzlaşmacı, sarı sendikalar’ olduğunu kaydeden Akseloğlu, sınıfın kazanımlarına ve artan taşerona karşı bir hat izlemeye başladıkları bilgisini vererek Hyatt’ta yaşananları şöyle anlatıyor: *“Hyatt’ta 30 taşeron arkadaşımız, 20 tanesi sendikamızın üyesi oldu. 30 kişi sendikal nedenlerle atıldı. Hyatt’ta taşeronu kaldırmış olduk. Yeni işçileri kadrolu olarak alma kararı aldılar. İşsiz kaldık ama işçi sınıfına böyle bir katkımız oldu. İronik ama mücadele de böyle geliyor.”*

“Taciz ve tecavüz çok yaygın”

Tüm Emek Sen geçtiğimiz günlerde ilk defa sendikalar için konulan işkolu barajına takılmadan Karadolap Spor Kulübü ile sözleşme imzaladı. “ILO’nun maddelerine dayanarak imzaladık. Böyle bir demokratik kazanım da elde edildi” diyen Akseloğlu, diğer yandan da işkolundaki bir meslek lisesinde Eğitim Sen’li emekçilerle birlikte ‘geleceğin işçileri’ olacak stajyer öğrencilerle söyleşi düzenlediklerini ve iş güvenliği gibi konuları ele aldıklarını belirtti. Akseloğlu kadın öğrencilerle ilgili yaptıkları çalışmalarını da şu sözlerle anlattı: *“Kadın arkadaşlarımız oradaki kadın öğrencilerle tecavüz ve taciz çok yaygın sektörde. Bununla ilgili nasıl önlemler alınması gerektiği üzerine bir sohbet yapıldı. Bunu sürdürme eğilimimiz var. Eğitim Sen ve biz çok mutlu olduk. Bunun da yapılabilirliği görülmüş oldu.”*

Kızıl Bayrak / İstanbul

Seçimler, düzen HDP ve solda p

Tüm partilerin bir varlık-yokluk sorunu olarak gördükleri ve bu çerçevede de olağanüstü bir önem verdikleri 7 Haziran seçimlerine az bir zaman kaldı. İktidar partisi AKP'den CHP'ye, MHP'den HDP'ye, seçime giren tüm partiler oldukça yoğun bir koşuşturmanın içindeler. Neredeyse tek gündemleri var; seçimler. Gece-gündüz seçimler konuşuluyor, seçim sonrası döneme ilişkin hesaplar yapılıyor. Her şey seçimlere endekslenmiş bulunuyor. Öyle ki, tüm çalışmalarına ve etkinliklerine seçimler damgasını vuruyor.

Bugünlerde seçim faaliyetleri iyiden iyiye hız kazandı. Türkiye ve Kürdistan'nın irili-ufaklı hemen tüm kentlerinde mitingler, toplantılar ve çeşitli etkinlikler yapılıyor. Başta iktidar partisi AKP olmak üzere, CHP ve MHP gibi düzen partileri ve adayları yığınlara her zamanki gibi hamasi nutuklar atıyorlar, ölçsüz vaatlerde bulunuyorlar. Son günlerde bunlara bir de oldukça gösterişli ve kitlesel toplantılarda açıkladıkları seçim bildirgeleri eklendi.

Dünyada olduğu gibi Türkiye'de de yeni ve daha sarsıcı olacağı kesin olan bir kriz beklentisi var. Toplumun ezici bir bölümü iktidar partisinden ve onun dümeninde bulunduğu sermaye düzeni ve devletinden oldukça rahatsız. Zira, 13 yıla yaklaşan bir süredir iktidarda olan dinci-gerici AKP iktidarı da, ilk günden bugüne hep bir sosyal yıkım ve savaş hükümeti olarak iş gördü. Temel toplumsal sorunlar daha da ağırlaştı, çözümsüz hale geldi. En iddialı olduğu Kürt sorununun çözümünde de kayda değer bir ilerlemeden söz edilemez. İşte tüm bu nedenlerden dolayı, seçim bildirgeleri merakla bekleniyordu.

Önce iktidar partisi AKP seçim bildirgesini açıkladı. Onu CHP ve MHP izledi. Dinci-gerici AKP bildirgesi yeni hiçbir şey içermiyor. Kürt hareketi ile seyrinden bağımsız olarak bir "çözüm süreci" macerası yaşıyordu. Dolayısıyla bu konuda durumun ne olduğu merak ediliyordu. İbret verici olan şudur ki, bildirmede bu konuda hiçbir şey dile getirilmemişti. Doğal olarak bu tepki çekti, anında soru üstüne soru üretildi. Ahmet Davutoğlu'nun bu sorulara cevabı ise; "bildirme baskı için matbaaya giderken yolda düşmüş" oldu. Bu yanıt, Türk sermaye devleti ve AKP'nin Kürt sorunu ve "çözüm süreci" konusundaki gerçek düşüncesinin oldukça veciz bir ifadesidir.

MHP her zamanki gibi özü-özeti ırkçılık ve kudurganlık derecesinde şovenizmin sindiği bir bildirgeyle yığınların karşısına çıktı. Bu cephede asıl merak edilen CHP'nin ne diyeceğiydi. Nihayet, aynı zaman diliminde, iyi çalışılmış olarak ve iyi organize edilmiş biçimde CHP de bildirgesini açıkladı.

Her ne kadar bu bildirme anında pek çok liberal köşe yazarı tarafından, "CHP bu kez iktidara hazır" denilerek övölüp, belli bir heyecanla karşılandıysa da, CHP'nin bildirgesi de, ölçsüz kimi vaatler dışında gerçekte bir yenilik taşımıyor. Toplumun en temel ve

en yakıcı sorunlarında söylenenler, 90 yılı aşkındır CHP programında ve seçim bildirgelerine dile getirilenlerin aynısıdır. Örneğin, bu liberal takımınca övülen bildirmede, günümüzün en yakıcı sorunlarından biri olan Kürt sorununun adı bile anılmıyor. Öylesine ki, sorundan hala "Doğu ve Güney Doğu sorunu" olarak söz ediliyor.

Dinci-gerici AKP'yi ve AKP'nin program ve politikalarının belirlenmesinde tayin edici olan halihazırda hem cumhurbaşkanı hem de fiili başbakan olan Erdoğan'ın önünü kesmek, iktidardan düşürmek, AKP iktidarına muhalif düzen partilerinin ortak arzusu ve hedefidir. Seçim politikalarını buna göre belirlemişlerdir, seçim sonu hesaplarını buna göre yapmaktadırlar. Toplumun ağırlıklı bölümünün AKP karşıtı tutumunun farkındadırlar. "AKP'yi durdurmak" ve "Yaşanılabilir bir Türkiye" parolası ve ölçsüz vaatler eşliğinde yığınlardan oy istemektedirler.

Seçimler ve reformist sol

Düzen partilerinin seçim bildirgelerini sunmalarının ardından, nihayet HDP de 50 kusur sayfadan oluşan seçim bildirgesini açıkladı. Hemen belirtelim ki, HDP'nin seçim bildirgesi, esas olarak daha önceki seçimlerde öne sürülen politikalarının, bunun ürünü ve ifadesi seçim bildirgelerinin tekrarı niteliğinde bir bildirmedir. Özü itibarıyla aynı ruhu taşımaktadır. Fakat yine de, öncekilere farklı olarak, bugünkü bildirme, sadece Kürt kitlesini değil, diğer bileşenlerini ve toplumun çeşitli kesimlerini de gözetmesiyle daha da genişletilmiştir. O kadar ki, bildirmede, ekonomiden sosyal sorunlara; ücret, işsizlik, yoksulluk, taşeron işçilik, gelir dağılımı gibi sorunlardan Kürt sorununa, kadın, gençlik, ekoloji, baskı altındaki toplumsal kesimlerin en başta da Alevilerin ve LGBTİ'ler sorunu, dış politika, insan hakları sorunu ve daha pek çok sorun, uzun uzadıya dile getirilmiştir. Deyim uygunsuzsa bildirmede her şey var. Yine belirtmek gerekir ki, bildirme, hala devrimcilik iddiasında bulunan bileşenlerin de gözetilmesi ve onlarla bir ortaklığın yakalanması kaygısı ve hedefi ile düzen karşıtı bir söyleme de sahiptir. Nitekim bu kaygı ile yer yer ölçü de kaçırılmış olup hayaller de yayılmaktadır. Nedir ki, her şey bundan ibaret de değildir.

Şöyle ki, kimi iktisadi, sosyal, ve siyasi sorunların ve taleplerin alt alta dizilerek ileri sürülmesi kendi başına bir sakınca oluşturmaz. Sorun bu da değildir. Sorun, tüm bu sorunların ve buna eklenecek başka sorunların eninde sonunda getirilip neye bağlandığıdır. Çözümünün nasıl ve neye dayandırıldığıdır. Düzeni aşan bir perspektifle ele alınıp alınmadıklarıdır. Aynı anlama gelmek üzere, net bir biçimde düzene karşı devrim alternatifi ile hareket edilip edilmediğidir. Bu sorunların çözümünün devrimde aranıp aranmadığıdır. Sorun tam da burada başlamaktadır.

Kürt özgürlük hareketinin, çoktandır devrimi kategorik olarak gündeminden çıkardığı artık bir sır değildir. Kürt hareketinin geline yerde Türkiye'nin parlamenter sistemini, demek oluyor ki sermaye düzenini yıkmak diye bir sorunu yoktur. O çoktandır "yıkıcılık"tan vazgeçmiştir. Ve dahası, Kürt hareketi artık "bölücü" de değildir. O bir zamanlar Misak-ı Milli sınırları olarak adlandırılan üniter devlet yapısını da sorun olarak görmemekte ve bunu da meşru görmektedir. Yani, ulusların kendi kaderini tayin hakkının devrimci yorumunu, Kürt halkının isterse ayrı bir devlet kurma hakkını da bir yana bırakmıştır. Kürt hareketinin "Türkiyelileşme" olarak kodladığı politika da bunların ifadesidir. Bu politika ise, bir zamanlar TKP ve PSK'nın "Türkiye'ye demokrasi, Kürdistan'a otonomi" şeklindeki parti programlarından türetilmiş, şimdilerde ise Kürt özgürlük hareketinin "demokratik cumhuriyet programı" olarak formüle ettiği programın ifadesi bir politikadır.

Verili parlamenter sistemi esas alıyorsanız ve Kürt sorunu başta olmak üzere tüm sorunların çözümünü parlamenter sistemin içinde ve anayasal düzenlemelerde arıyorsanız, seçimler ve bir temsili kurum olarak parlamento sizin çok özel bir anlam ifade eder. Onları bir çözüm gücü olarak görür, seçimlerde elde edilecek bir başarıya olağanüstü anlamlar atfersiniz. Örneğin %10 barajını aşmayı Türkiye'nin geleceğini tayin edecek bir sorun olarak görürsünüz.

Yeri gelmişken, seçimlere katılmak ve devrimci amaçlarla parlamento da dahil temsili kurumlardan yararlanmak ilkesel olarak reddedilemez. Fakat bu yapılırken, bu temsili kurumlar hakkında en küçük bir yanılsamaya izin verilemez. Bu da yetmez, bu kurumlar ve işlevleri hakkında burjuva ve reformist hayalleri yığınlar önünde teşhir etmek gerekir. Zira, bizim için aslolan, bugünkü kriz koşulları ve seçimler vesilesiyle oluşan politizasyondan yararlanarak düzen karşıtı mücadeleyi geliştirip güçlendirmektir. Bunun güvencesi olarak işçi sınıfının ve emekçi yığınların bilinç, örgütlenme ve mücadele düzeyini ilerletmektir. Oy kaygısı ile hareket etmeden, düzen içi reformist ve oportünist hesaplar içine girmeden, işçi ve emekçi kitlelere devrim ve sosyalizm hedefini göstermektir. Yani, düzeni aşan, sorunların çözümünü devrimde arayan bir program ve bunun ifadesi seçim politikaları ve bundan türetilmiş devrimci bildirgelerle yığınların karşısına çıkmaktır. Ucunda devrim ve sosyalizm hedefi olmayan en iyi bir bildirme dahi düzen içi bir reform programı, bir sosyal-demokrat program ve bildirme olmaktan kurtulamaz.

HDP'nin programı, seçim politikası ve bunun ifadesi seçim bildirgesi de tüm bunlardan yoksundur. Bu ilkesel ve politik çerçeve onlar için hiçbir şey ifade etmemektedir. Onlar için 7 Haziran seçimleri bir varlık-yokluk sorundur. % 10 barajına olağanüstü bir anlam yüklenmiş olup, her şey %10 barajını

zen partileri, parlamentarizm

aşmaya endekslenmiştir. Tüm seçim çalışmalarına, etkinliklere, yığınlara dönük çağrılara bu sorun yön vermektedir. Öyle ki, % 10 barajının aşılması durumunda, AKP'nin ilk elden önünün kesileceği, bu sayede de muhtaç olunan demokrasinin önünün açılacağı, Türkiye'de "yeni bir yaşamın" kurulmasının koşullarının oluşacağı, tüm sorunların peşpeşe çözüme kavuşacağı ileri sürülebiliyor. Bu nedenle, seçimlerin, parlamentonun demokratikleştirilmesi ile başlanıp, toplumun ve devletin kendi temelleri üzerinde demokratikleştirilmesinin olmazsa olmaz koşul olduğu savunulmaktadır. Hiç kuşkusuz "demokratik cumhuriyet" programı ile ifadesini bulan bu program geçmişte TKP'nin savunduğu ileri demokrasi programıdır. Sosyal-demokrat bir programdır. Bu programı savunanlar da parlamenter mücadeleyi esas alan sosyal-demokrat ya da reformist partilerdir. HDP, özellikle de Kürt kanadı tamı tamına bu nitelikte bir partidir. O sınıf politikası değil, kimlik politikası yapmaktadır. Programına da, seçim politikasına da bu bakış egemendir. Açıkladıkları seçim bildirgesi bir kez daha bunu doğrulamaktadır.

Kürt sorunu temel toplumsal bir sorundur. Türkiye devriminin son derece önemli temel bir dinamiğidir. Kürt özgürlük hareketi ve Kürt halkının özgürlük mücadelesi de birleşik devrimin, bunun içinde anlamlandırılmak koşulu ile demokrasi mücadelesinin olmazsa olmaz bir bileşenidir, gücüdür. Ancak ve ancak bu mücadelenin öncüsü olamaz, onun önünü açan bir güç olarak görülemez. İşçi sınıfının mücadelesinin gelişmesi için zemin döşeyeceğini iddia etmek ise tam bir safsatadır. Kürt sorunu konusundaki görev ve sorumlulukları yerine getirmek, bu çerçevede Kürt özgürlük mücadelesini desteklemek, bunu

da enternasyonalizm olarak kodlamak, kuyrukçu oportünizmin gizlenmesinden başka bir şey değildir.

HDP'nin, hala devrimcilik iddialı kimi bileşenleri tam da bunu yapmaktadırlar. Bu hareketlerin daha düne kadar az-çok bir devrim hedefleri vardı. Seçimler, parlamento, tüm kusurlarına rağmen seçim bildirelerinin az-çok devrimci bir tarafı vardı. Her şeye rağmen kimi zaman kıskançlıkla savundukları ilke ve değerleri vardı. Reformizme karşı bir hassasiyetlerinin olduğu da bir veridir. Kimileri bu konularda iyiden iyiye keskin bir söyleme de sahipti. Ne var ki, geline yerde bunlardan eser kalmamıştır. Bu hareketler geçmişte kendi içinde bir bütünlüğe ve az-çok bir iç tutarlılığa sahip programlarını çoktandır terk etmişlerdir. Ya da gerçek yaşamda bu programlar onlar için bir anlam ifade etmemektedir. Başta devrim ve iktidar sloganı olmak üzere, temel sloganları ile birlikte tedavülden kaldırılmıştır. Ulusal mücadele sınıf mücadelesinin, Kürt halkı proletaryanın, ulusal sorun sınıf sorununu, ulusal ilkeler sınıfsal ilkelerin, ulusal mücadelenin aracı parti, eş deyişle PKK, devrimci parti ve örgütün önüne geçirilmiştir. Kürt hareketi öncü güç ilan edilmektedir. Şüphesiz ki, bu görüşler sınıf mücadelesinin siyasal mücadele alanının arka planına düştüğü, Kürt sorunu da dahil toplumsal sorunların toplumsal bütünlüğünden kopartılarak ele alındığı günümüz koşullarının ürünü olan görüşlerdir.

Kürt özgürlük hareketi de, devrimcilik iddiasını sürdüren bileşenleri de geçmişte hiç değilse devrimci demokratlar. Şimdi ise bunun da gerisine düşmüşlerdir. Geline yerde artık liberal demokratlardır. HDP'nin "radikal demokrasi" diye kodladığı da liberal burjuva demokrasidir. Türkiye'nin devrimcilik iddialı hareketleri, geline yerde kapitalizm

koşullarında gerçekte bir siyasal reform programı olan geçmiş programlarından da gerilemiş, düzen içi reform programı temelinde HDP ile buluşmuşlardır. Gerçek tam olarak budur.

Reformist solun ÖDP ve BHH ile ifadesini bulan kanadının, tüm bu bakımlardan tablosuna gelince, bu kanat ne denli gizlerlerse gizlesinler, düzen solu ile dirsek teması içindedir ve durumları daha da hazindir.

İlkelerde ısrar sınıf hareketinin geleceği bakımından yaşamsal öneme sahiptir

HDP'nin programı, politikaları, seçim ve parlamentoya bakışı ile reformist bir şemsiye parti olduğu tartışmasıdır. Açıkladığı seçim bildirgesi bunun yeni bir örneğidir. Bu politikaların karşılığı olan icraatları tam boy parlamentarizmin ifadesidir.

Öte yandan, tüm bu gerçeklere karşın, HDP'nin, dinci-gerici AKP iktidarı karşısı oldukça geniş, aynı anlama gelmek üzere hayli heterojen bir çevre tarafından ilgiyle izlendiği, kimi liberal çevrelerce desteğe layık bulunduğu da bir gerçektir. HDP kabul etmek gerekir ki AKP'yi durdurmak, bunun için de %10 barajını aşmak argümanı ile "mahalle baskısı" da yaratmıştır. Bir güttür ve duygusal temaların da bolca kullanılarak güçlendirildiği bir cereyandır. Sürekli ve etkili biçimde, % 10 barajının aşılmasının Türkiye'nin geleceğe ilişkin kaderini tayin etmede temel bir rol oynayacağını propaganda etmektedir. Bu, HDP'ye verilmeyen oyların objektif olarak en başta AKP'ye ve gerici partilere yarayacağı iddiası ile birleştirilmektedir.

Sınıf devrimcileri olarak bu propagandaya şu güncelliğini kaybetmemiş tutumla yanıt vermeyi yeterli buluyoruz.

"Burjuva demokrat adaylar yanında, her yerde işçi adaylar da gösterilmelidir. Bu adaylar olanaklar elverdiğince Birlik üyeleri arasından oluşmalı, ve mümkün olan bütün yollar kullanılarak bunların seçilmeleri için çalışılmalıdır. Bunların seçilme şanslarının hiç bulunmadığı yerlerde bile, işçiler, bağımsızlıklarını korumak, güçlerini ölçmek ve kamuoyunun önüne kendi devrimci tutumlarını ve kendi parti görüşlerini koymak için, kendi adaylarını göstermelidirler. Bu konuda demokratların, örneğin, böyle yapmakla demokratik partiyi böldükleri ve gericilere kazanma olanağı sağladıkları yolundaki savlarla kendilerini ayartmalarına fırsat vermemelidirler. Bu türden sözlerin nihai amacı proletaryayı aldatmaktır. Proleter partinin böyle bir bağımsız eylemle kaçınılmaz olarak göstereceği ilerleme, temsili-kurum içerisinde birkaç gericiğin varlığını doğurabileceği sakıncadan çok daha önemlidir..." (Marx-Engels, Merkez Komite'nin Komünist Birliğe çağrısı)

Düzen siyasetine sendikal bürokrasiden destek!

7 Haziran seçimleri yaklaşırken sendika bürokratları da bu rüzgara kapılmış durumdalar. Mevcut haliyle sendika konfederasyonları sınıf mücadelesinin mevzileri değil de düzen siyasetinin bir parçası olduğu için bu durum şaşırtıcı da değildir. Her fırsatta düzen siyasetine su taşımayı kendilerine görev edinmektedirler. Zaten sendika başkanlıkları onları milletvekilliğine taşıyan bir basamaktan ibarettir.

Sendika bürokratları çeşitli vesilelerle 7 Haziran seçimlerine ilişkin görüşlerini paylaşıyorlar. Öyle ki sendika genel kurullarının dahi işçilere düzen siyasetinin propagandasının yapıldığı yerler haline geldiğini görüyoruz. Örneğin Türk-İş “seçim tavrını” Demiryol-İş’in Adana Şubesi Kongresi’nde (13 Nisan 2015) açıklamıştı. Türk-İş Başkanı Ergün Atalay “isteyenin istediği partiye oy vermesi gerektiğini” söyleyerek Türk-İş’in 7 Haziran seçimlerinde sözde tutum almayacağını açıkladı. Seçim bildirgesinde kıdem tazminatının gaspını koyan AKP’nin hükümet dönemlerinde işçi haklarının “sıfırlandığı” gerçeği orta yerdeyken bu tavır, haklı olarak çoğu çevrede manidar bulundu. Zira kıdem tazminatı hakkının ‘kırmızı çizgileri’ olduğunu söyleyen ve genel grev nedeni sayan Türk-İş’in bu “tavırsızlığı” açık ki AKP lehine bir destektir.

Hak-İş’in tescilli yandaşlığı ise zaten bellidir. Seçimlerde üyelerini AKP’ye oy deposu olarak kullanmak isteyecekleri aşikârdır. Sınıf mücadelesinin önüne getirilmiş barikatlardan biri olarak bu “görevini” layıkıyla yapacaktır.

Türk-İş’in içinde, kendilerinin farklı bir mücadele hattında yürüdüklerini söyleyerek ayıran Sendikal Güç Birliği Platformu (*) bileşenlerinin gündemi de kuşkusuz ki seçimlerdir. Son TÜMTİS Genel Kurulu’nda sendika yöneticilerinin kürsüden yaptıkları konuşmaların çoğunluğu bu yönündü. Bu genel kurulda işçi hareketini bekleyen pek çok sorun varken çözümün adresinin işçi sınıfının örgütlülüğünde değil de mecliste arandığı görüldü. Örneğin Tekel işçilerinin hiç de masumca hatırlamayacağı Mustafa Türkel, işçi sınıfını kastederek “parlamentoda biz yokuz” diye yakınmaktadır. DERİTEKS Genel Başkanı Musa Servi de HDP’nin barajı geçmesi için çalışılması gerektiğini, AKP’nin saldırılarını boşa çıkarmak için tek yolun bu olduğunu iddia etmektedir. Petrol-İş Sendikası Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın da 7 Haziran’da toplumun geleceğinin belirleneceğini söyleyerek “siyasilerin

peşinde koşan sendikacı olmayı bırakıp siyasilerin peşinde koştuğu sendikacılar olunması gerektiğini” savundu. Bu aslında düzen siyasetinin içine ne denli bulaştıklarının da bir itirafıdır.

DİSK’in seçim sürecine ilişkin görüşlerini ise Kani Beko AKP’ye oy vermeyeceklerini, “Bir tarafımızda HDP bir diğer tarafımızda CHP var” diyerek tercihlerini bu yönlü kullanacaklarını belirtti. Beko, ‘Ülkedeki kötü gidişata dur demek için DİSK’in seçimlere müdahil olması gerekir’ diyerek zaten mevcut hali özetledi. Zira mevcut halde işçi sınıfının üretimden gelen gücünü açığa çıkarma, bunu örgütlenme gibi bir dert yoktur. Anlaşılan odur ki, “ülkedeki kötü gidişatına” grevlerle, direnişlerle ve eylemlerle müdahale etmek mücadele seçeneği gibi görünmemektedir.

Özetle sendikal bürokrasinin kurulu düzen siyasetinin çizdiği sınırları aşmak bir yana zorlamak gibi bir niyetleri ve dertleri olmadığını biliyoruz. Onlar tabanının eylemsel gücünü açığa çıkarma, örgütlenme ve bu yolla hak almaya çalışmak yerine kime oy vereceklerini salık vermekle meşguller.

Devrimci sınıf mücadelesinden korkan bu bürokratların işçilerin, kendi örgütlü güçlerine güvenmeleri yerine, umutlarını seçim sandıklarına bağlamalarına kuşkusuz şaşırmıyoruz. Ama mücadele

tarihi göstermektedir ki haklar hiçbir zaman sermaye düzeninin meclisinden bahsedilmemiştir, bahsedilmeyecektir. Fabrika direnişleriyle, üretimden gelen güçle, sokak eylemleriyle haklar kazanılmış ya da korunabilmiştir. Bu gerçeğe rağmen işçi sınıfına seçim sandıklarını işaret edenler, düzen siyasetine su taşımayı kendilerine iş edinenler elbette ki bir gün işçi sınıfının devrimci mücadelesiyle tarihten süpürülecektir.

(*) Sendikalara hâkim bürokratik yapıyı yıkmadan “ayrı”, “yeni” bir adım atlamayacağını SGBP kurulduğundan bu yana pratikleriyle bir kez daha göstermiştir. Bu sendikaların yönetimlerindeki siyasi görüşlerinin daha ‘sol’da olmaları ya da daha ilerici olmaları dışında bürokratik örgütlenme yapısı bu sendikalarda aynen korunmaktadır. Ne işçi iradesini açığa çıkarmak, bu amaçla tabanın örgütlenmesini sağlamak ne de işçilerin söz, yetki, karar ilkesini uygulamak gibi dertleri vardır. Kiminde daha belirgin kiminde daha az ama yıkılması gereken bürokratik aygıtı korumak konusunda da hepsi çok hassastırlar. Son TÜMTİS genel kurulundan yansıyanlar bunu bir kez daha göstermiştir.

Karayolu işçileri iş bıraktı, Yol-İş eylemi kırmaya çalıştı

Denizli’de Karayolları 27’nci Şube Şefliği’nde yargı kararlarına rağmen taşeron işçisi olarak çalıştırılmaya devam edilen işçiler, ücretlerinin geç ödenmesi ve mesai ücretlerinin gasp edilmesine karşı 22 Nisan’da iş bıraktı. Pamukkale Belediyesi binasının yanındaki dinlenme salonunda bulunan işçiler, sadece kendilerinin değil Aydın, Manisa, Muğla ve İzmir’de çalışan işçi arkadaşlarının da aynı sıkıntıyı yaşadığına dikkat çekti.

İşçiler her ayın 15’inde almaları gereken ücretlerinin taşeron firmanın çeşitli mazeretleri ile geciktirildiği belirterek şu ifadeleri kullandı: “Kış döneminde ayda 80 saat mesai yaptık. 20 saat mesai ücreti ödediler. Ayrıca, her geçen yıl mesai ücretleri düşüyor. Taşeron firma daha fazla kâr edebilmek için can güvenliğimizi ve sağlığımızı hiçe sayıyor. Yaşadığımız sorunlara çözüm bulunmasını istiyoruz.”

Öte yandan Yol-İş bürokratları da devreye girerek işçileri haklı eylemlerinden vazgeçirmeye çalıştı. Yol-İş Denizli Şube Sekreteri Hikmet Öcel, işçilerin yanına gelerek bir yandan işsizlik sopsasını gösterirken diğer yandan da eylem ile kıdem tazminatı ve kazanılmış haklarından olabileceklerini söyledi. Öncel, “Firma ile yapılan sözleşme gereği, bir gün işe gitmemek işten atılma ve kıdem tazminatlarının ödenmemesi anlamına gelir. Firma yetkilileri, Karayolları Genel Müdürlüğü’nden ödeme yapılmadığını söylüyor. Görüşmeler sürüyor” dedi.

BDSP: Sınıfın kızıl bayrağı altında 1 Mayıs'ta alanlara!

İzmir Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun
1 Mayıs günü toplanma yeri ve saatleri:

Çiğli

Güzeltepe Sağlık Ocağı: 09.00
Güzeltepe İlköğretim Okulu: 09.15
Çiğli Belediyesi önü: 09.30
Harmandalı İnönü Mahallesi Muhtarlığı: 09.15
Küçük Çiğli Yeni Durak: 09.20
İrtibat telefonu: 0537 496 18 45

Aliağa

Aliağa Belediyesi önü: 09.00
Menemen üst geçit, Asarlık Mezarlık: 09.40
İrtibat telefonu: 0534 01 50 40

Buca

Buca Belediyesi önü: 09.15
DEV TEKSTİL Sendikası: 09.30
İrtibat telefonu: 0538 384 02 92

Trakya

1 Mayıs gündemli Metal İşçileri Bülteni 19 Nisan'da merkezi noktalardaki servis duraklarında yapılan dağıtımlarla işçilere ulaştırıldı. HEMA, B/S/H, Trakya Döküm, Arçelik, EGO, SİO vs. metal fabrikalarında çalışan işçilere bültenler ulaştırıldı.

BDSP'nin 1 Mayıs gündemli bildirileri Çorlu'nun merkezi mahallelerinde ve Sağlık Mahallesi'nde yaygın biçimde kullanıldı. Dağıtımlar esnasında işçi ve emekçilerle 1 Mayıs gündemli sohbetler gerçekleştirildi. İşçi ve emekçiler Çorlu'da 1 Mayıs günü saat 13.30'da düzenlenecek olan 1 Mayıs yürüyüşüne çağrıldı.

Yanı sıra DEV TEKSTİL'in çıkardığı bildiriler, üzerinde 1 Mayıs yürüyüşünün toplanma yeri ve saatinin yer aldığı ilanlarla birlikte tekstil işçilerine ulaştırıldı.

Bildiri ve bülten dağıtımlarının yanı sıra Çorlu'da merkezi noktalara BDSP ve DEV TEKSTİL yazılımaları yapıldı.

Ankara

Ankara'nın birçok bölgesinde devam eden 1 Mayıs faaliyeti 19 Nisan'da İncirli'ye taşındı. Komünistler gün boyu açtıkları standla işçi ve emekçileri alanlara çağırıyordu. Faaliyetin yeni taşındığı bir alan olmasına rağmen işçi ve emekçiler yoğun ilgi gösterdi.

Standda yüzlerce bildiri dağıtılırken, BDSP'nin 1 Mayıs'a çağrı yapan afişleri de otobüs duraklarına ve trafolarla yaygın bir şekilde yapıldı. Onlarca Kızıl Bayrak gazetesi emekçilere ulaştırıldı.

Bursa

Bazı emekçi mahallelerinde, merkezi noktalarda ve işçi servis güzergahlarında BDSP'nin "Sınıfın kızıl bayrağı altında 1 Mayıs'ta alanlara!" ve "Sömürüye, faşist baskılara, gericiğe ve yasaklara karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" afişleri yapıldı. Teleferik, Esenevler mahallelerine, Sırameşeler, Kültür Park, Mudanya yolu, Küçük Sanayi ve Ataevler olmak üzere anayollarla

servis geçiş güzergahlarına, Heykel, Demirtaşapa, Timurtaşpaşa'ya afişler yapıldı.

Teleferik ve Esenevler'e de bildiri dağıtımı gerçekleştirildi.

İzmir

Çiğli'de Harmandalı, Küçük Çiğli, Güzeltepe, Çiğli Koop, Evka 5, Evka 2 girişi kızıl afişlerle donatıldı.

Bunların dışında Harmandalı, Küçük Çiğli ve Güzeltepe'de bildirilerle işçi ve emekçiler 1 Mayıs'a çağrıldı.

Menemen'de ise Asarlık, Menemen Üst Geçit, Hıdırtape girişi kızıl şiarlarla buluştu.

Buca'da Tınaztepe, Kuruçeşme, Çamlıkule, Gediz, Esbaşı-Gaziemir hattı, Buca-Üçyol hattı, Varyant Konak ve Buca-Şirinyer hattı afişlerle donatıldı.

Bayraklı-Manavkuyu ve Bornova-Manisa kavşağı hattı da 1 Mayıs afişleriyle donatıldı.

Gebze

BDSP'nin 1 Mayıs afişleri 19 Nisan'da Gebze ve Tuzla bölgesine yaygın biçimde yapıldı.

Güzelyalı, Esenyalı, İçmeler, Tuzla, Darıca, Çayırova, Dilovası, Gebze OSB, TOSB, Güzeller OSB, Gebze merkez "İşçi sınıfının kızıl bayrağı altında 1 Mayıs'ta alanlara!" ve "Sömürüye, faşist baskılara, gericiğe ve yasaklara karşı 1 Mayıs'ta alanlara!" şiarlı afişlerle donatıldı.

Emekçilerin ilgi ile karşıladığı afiş faaliyeti Tuzla İçmeler Köprüsü'nde polis tarafından engellenmeye çalışıldı. 3 sınıf devrimcisine 250'er lira idari para cezası kesen kolluk güçleri, 2 sınıf devrimcisinin yoklama kaçağı olduğunu bahane ederek devrimcileri Tuzla Karakolu'na götürdü. İşlemlerin ardından sınıf devrimcileri serbest bırakıldı.

Esenyurt

19 Nisan'da piknik ve 1 Mayıs kapsamında gerçekleştirilen afiş çalışmasıyla Esenyurt ve Avcılar'ın

birçok noktası kızıl afişlerle donatıldı. 1 Mayıs'a çağrı yapan iki çeşit afiş ve piknik çağrısını içeren afişler Avcılar Merkez, E-5 hattı, Depo, Tabela, Bulut Durağı, Örnek Mahallesi, Bağlarçeşme, Kuzuyolu, Balık yolu Köprüsü, Yeşilkent ve Tokat mahalleleri, Fatih Sanayi Sitesi ile ana yollara yaygın bir şekilde yapıldı.

18 Nisan Cumartesi günü Esenyurt Meydanı'nda Liselilerin Sesi'nin son sayısının satışını gerçekleştiren DLB'liler piknik ve 1 Mayıs çalışmalarını sürdürdüler.

Küçükçekmece

19 Nisan'da Bakırköy ve Yenibosna Zafer Mahallesi'nde açılan standlarla işçi ve emekçilere 1 Mayıs'ta Taksim'de olma çağrısı yapıldı. Dağıtımlar boyunca Kızıl Bayrak' da işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Sefaköy merkez ve Halkalı fabrikalar yolu üzerine 1 Mayıs'a ve 26 Nisan'da gerçekleşecek Birlik ve Dayanışma Pikniği'ne çağrı yapan afişler yapıldı.

GOP

22 Nisan'da GOP merkez, Gazi Mahallesi, Karadeniz Mahallesi ve Elmabahçesi'ne 1 Mayıs afişleri ve 26 Nisan pikniğine çağırın afişler yapıldı. Afiş faaliyeti dışında 1 Mayıs bildirileri işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Geçtiğimiz günlerde GOP merkezde ve Topkapı'da yapılan bildiri dağıtımlarıyla işçi ve emekçiler 1 Mayıs'a çağrıldı.

Ayrıca BİSSE Tekstil işçilerine DEV TEKSTİL'in 1 Mayıs bildirileri ulaştırıldı. İş çıkışı yapılan ve işçilerin ilgiyle karşıladığı dağıtımın ardından çevredeki diğer tekstil fabrikalarına bildiriler ulaştırıldı. Yüzlerce bildirinin kullanıldığı dağıtımlarda birçok tekstil işçisiyle fabrikalarda yaşanan sorunlar ve 1 Mayıs üzerine sohbet edildi.

**Kızıl Bayrak / Trakya-Ankara-Bursa-Gebze-Esenyurt-
Küçükçekmece-GOP**

Ümraniye'de çok yönlü 1 Mayıs hazırlığı

Kartal'da 1 Mayıs hazırlıkları

Kartal'da 1 Mayıs hazırlıkları çerçevesinde taşeron çalışmaya, güvencesizliğe, kadına yönelik şiddete, mazlum halkların katledilmesine, paralı eğitime karşı işçiler, emekçiler, kadınlar ve gençler mücadeleye çağrıldı.

Greif belgeseli gösterimi

19 Nisan Pazar günü Üç Fidan Gençlik Kültür Evi'nde Greif Direnişi'ni anlatan "İşgal / 60 Uzun Gün" adlı belgeselin gösterimi gerçekleştirildi.

Belgesel gösterimi öncesinde krizler, savaşlar ve bunlar karşısında yükselen toplumsal muhalefet tablosuna dair kısa bir açılış konuşması yapıldı. Bu tablonun Türkiye parçasında bunlara ek olarak siyasal krizin olduğu dile getirildi. Böylesi bir atmosferde karşılanan 1 Mayıs ve seçim dönemine nasıl bir hazırlıkla girilmesi gerektiği ifade edildi.

Açılış konuşmasının ardından başlayan belgesel gösterimi büyük bir ilgiyle karşılandı. İşçilerin tek vücut olarak karar aldığı, sendika bürokratlarına özür dilediği sahnelerde alkışlar yükseldi. Gösterim sonrasında ise belgesel farklı yönleriyle masaya yatırıldı. Belgeselin fabrikalarda, işçilerin ev ve mahallelerinde izletilmesi üzerine konuşuldu.

Piknik hazırlıkları

Gösterimin ardından 1 Mayıs hazırlıkları ve 26 Nisan'da yapılacak olan "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği" pikniğinin hazırlıkları konuşuldu. Piknik davetiyelerinin bölüşümünün yapıldığı toplantıda eşit, özgür, sınıfsız bir dünya kurma mücadele ve özleminin bir minyatürü olacak olan pikniğe daha fazla insanın katılması için azami çaba harcamak gerektiğine vurgu yapıldı.

Seçimler üzerine sohbet

Toplantıda seçimlere dair yapılan tartışmalarda işçi sınıfının bağımsız, devrimci sınıf tutumunu açığa çıkartmak için devrimci faaliyetin kesintisiz ve yoğun bir şekilde örülmesi gerektiği, sol hareketin seçimlere kilitlendiği bu süreçte bunun çok daha önemli olduğu ifade edildi.

Kızıl Bayrak / Kartal

Sınıf devrimcileri Ümraniye bölgesinde 1 Mayıs çalışmalarını hafta boyunca sürdürdü.

İşçi Bülteni dağıtımları

İşçi Bülteni'nin son sayısı 17 Nisan'da Reha Tekstil'de, Penta'da ve İMES A Kapısı'nda işçilere dağıtıldı. Greif'in bölgede bulunan fabrikalarına da bülten dağıtımı yapıldı. Dudullu'da bulunan Greif fabrikasına sabah iş giriş saatinde bülten dağıtılırken, Sultanbeyli Greif'e ise akşam iş çıkışında dağıtım gerçekleştirildi.

Sultanbeyli Greif'te dağıtım sırasında yeni seçilen işyeri temsilcileri dağıtımdan duydukları rahatsızlığı ifade ederek sınıf devrimcilerini tehdit etmeye yeltendi. Temsilcinin "aslında sizlere burada dağıtım yaptırmamak lazım" sözleri üzerine gerekli cevap verilirken, Greif'teki sendikal bürokrasi, Kazım Doğan ve Rıdvan Budak teşhir edildi.

İşçi Bülteni, 21 Nisan'da Çelik-İş'in örgütlü olduğu Gamak fabrikasındaki işçilere dağıtıldı. İşçilerin hakları ve özgürlükleri için 1 Mayıs'ta Taksim'e ve öncesinde gerçekleştirilecek pikniğe çağrıldı.

Bülten Yenidoğan ve Emek Mahallesi'ndeki fabrika ve atölyelere de sabah vardiyası ve akşam iş çıkışında ulaştırılırken, Sarıgazi merkezde de işçi servislerine ve Demokrasi Caddesi girişinde dağıtımlar yapıldı.

Fabrika toplantısı

19 Nisan'da Kristal-İş Sendikası'nda örgütlü işçilerle 1 Mayıs söyleşisi gerçekleştirildi. Toplantı 1 Mayıs'ın tarihsel ve güncel önemi üzerine yapılan sunumla başladı. 1 Mayıs sunumunun ardından seçimler ve güncel siyasal gelişmeler üzerine canlı tartışmalar yapıldı. Ayrıca fabrikanın iş çıkış saatinde bülten dağıtımı gerçekleştirildi. Bülten dağıtımı sırasında sendikacıardan biri dağıtımı engellemeye yönelik sözlü sataşmada bulunurken, engelleme girişimi işçilerin sınıf devrimcilerini sahiplenmesi ile boşa düşürüldü.

Emekçi kadınlar 1 Mayıs'a

Ümraniye Emekçi Kadın Komisyonu, hafta boyunca Sarıgazi'de yaptığı ev ziyaretleri ile emekçi kadınları 1

Mayıs pikniğine davet etti. 1 Mayıs ve seçim sürecinin iç içe geçmişliğiyle tartışmalar yürütülürken emekçi kadınların, sorunları için bir adım öne çıkması ve alanlarda yerini alması gerektiği üzerine tartışmalar yapıldı.

Stand faaliyeti ve yazılama

Sınıf devrimcileri işçi ve emekçileri 1 Mayıs'a çağıran ajitasyon-propaganda faaliyetlerine 17 Nisan'da Demokrasi Caddesi girişinde açtıkları standla devam etti. 1 Mayıs bildirileri akşam iş çıkış saatinde ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtıldı. Ayrıca *Kızıl Bayrak* gazetesinin son sayısı da işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Akpınar Mahallesi'nde 1 Mayıs çalışmasının yanı sıra yapılan yazılama ile düzenin seçim oyunu teşhir edildi.

Afiş çalışması

BDSP'nin 1 Mayıs afişleri 17 Nisan'da Dudullu ve Akpınar bölgelerine yaygın bir şekilde yapıldı.

21 Nisan'da ise bölgedeki işçilerin yoğun olarak yaşadığı mahallelere ve servislerinin geçiş güzergâhlarına afişler yapıldı. Şile yolu, Dudullu, KADOSAN ile Birlik, 1 Mayıs, Başaran mahalleleri ve Sultangazi Caddesi'ne afişler yapıldı.

Divan Turizm işçilerine ziyaret

Sınıf devrimcileri, iki ayı aşkın bir süredir direnişlerini sürdüren Divan Turizm işçilerini ziyaret etti. 21 Nisan'da gerçekleştirilen ziyarette işçilerle direnişe kararlı bir şekilde devam etmeleri ve eylemleri süreklileştirmeleri üzerine sohbetler edildi. Divan işçileri metal işçilerinin ayaklanması ve özelde Koç'a bağlı fabrikalarda isyanın büyümesi sürecini dikkatle takip ettiklerini dile getirdiler. Böylesi direngen süreçlerin ortaklaştırılması ve sınıf dayanışmasının güçlendirilmesine dair belli konularda tartışmalar yürütüldü. 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı üzerine konuşmalar yapılarak, işçiler gerçekleştirilecek pikniğe davet edildi.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Mamak'ta coşkulu 1 Mayıs şenliği

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP) 19 Nisan'da Mamak'ta "İşçilerin birliği halkların kardeşliği için 1 Mayıs'a!" şiarıyla şenlik düzenledi.

Beyaz Köşk Düğün Salonu'nda düzenlenen etkinlik devrim şehitleri anısına saygı duruşunun ardından BDSP temsilcisinin konuşmasıyla devam etti.

Kapitalist dünya düzeninin çok yönlü krizine ve sonuçlarına değinen BDSP temsilcisi AKP'nin iç ve Ortadoğu politikaları ile "çözumsuzlük süreci" üzerine vurgular yaptı. Metal sektöründe yükselen sınıf hareketliliğine dikkat çekerek işçi sınıfının dünden bugüne bağrında biriken öfkenin yarının devrimlerinin muştusu olduğunu dile getirdi.

İşçi ve emekçiler sahnede!

Emekçi Kadın Komisyonları Şiir Topluluğu 'Koçero' şiirini sundu. Sonrasında Emekçi Kadın Komisyonları'nın etkinliğe yolladığı mesaj okundu.

Mamak İşçi Kültür Evi Müzik Topluluğu ise devrimci ezgileri ile etkinliğin sesine ses katarken 1 Mayıs Marşı'nı kitleyle okuyarak dinletisini sonlandırdı. Etkinliğin son bölümünde, gönüllü olarak sahne alan bir emekçi ise oldukça coşkulu bir şekilde devrimci şairlerden derlediği şiirleri katılımcılarla paylaştı.

Yılın 365 gününde ve 1 Mayıs'ta işçiler meydanlara!

Etkinlikte işçilere seslenen Ankara 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Melek Altıntaş, 1 Mayıs'ın ön günlerinde işçi sınıfının devrimci

heyecanıyla etkinliğe katılan işçileri, gençleri, kadınları selamladı. Altıntaş sözlerine 1 Mayıs'ın tarihsel anlamı ve sınıfsal özünü açıklayarak başladı. Eskiden sınırlı bir çaba ile de olsa haftalar öncesinden 1 Mayıs çağrılarını yükselten pek çok çevrenin bugün ne yazık ki seçim rüzgarının peşi sıra sürüklenip gittiğini belirten Altıntaş, düzenin Taksim yasaklarından seçim oyununa kadar 1 Mayıs ruhunu karartmak için elinden geleni ardına koymadığına dikkat çekti. Altıntaş, böylesi bir tabloda sömürücü efendilere ve 1 Mayıs'ı seçim vaatlerine heba edenlere karşı "devrimci 1 Mayıs çağrısını" yükseltme hedefiyle bugün bu salonları doldurmanın anlamına vurgu yaptı. Sadece AKP'nin geriletilmesi eksenine dayanan politikaların

temelsizliğine işaret eden Altıntaş bunalımları dünya ölçeğinde yayılan kapitalizmin ülkemizde de şu ya da bu düzeltmelerle yama tutamayacak kadar çürümüş ve yıkılmaya mahkum bir düzen olduğunu ifade etti.

Etkinlik Erdal Beyazgül'ün seslendirdiği türkülerle devam etti. Ardından Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden Onur Kara ve Özgür Karagöl'ün TKİP dava tutsakları adına etkinliğe gönderdiği mektup okundu.

Son olarak Pir Sultan Abdal Kültür Derneği Mamak Şubesi Otantik Semah Ekibi sahne alarak yok sayılan kültürlerinin önemli bir parçası olarak "semah" sundular.

Kızıl Bayrak / Ankara

Trakya'dan işçiler gazetemiz aracılığıyla 1 Mayıs'a ilişkin düşüncelerini kaleme aldılar.

"1 Mayıs'ta mücadele alanlarında olmalıyız"

Çerkezköy'den bir metal işçisi: Bugün işçiler çok fazla saldırı ile yüz yüze kalıyor. Haklarımız gasp ediliyor ama biz işçiler olarak buna sessiz kalmaktayız. Bu haksızlıklara dur demek, haklarımızı almak için mücadele etmeliyiz. Bilinçli olmalı, geleceğimize sahip çıkmalıyız. Bugün var olan sendikacıların ve sendikaların mücadele anlayışı ile haklarımızı kazanamıyoruz. Tam da bu yüzden sosyalist mücadele yürütmeliyiz. Bu mücadele günlerinden biri olan 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında olmalıyız. İşçi kardeşlerimizi de mücadeleye destek olmaya çağırıyorum.

"1 Mayıs'ta sokakta olmaya çağırıyorum"

SEL Hortumları'ndan bir işçi: 1 Mayıs süreci bizim fabrikamızda da sözleşme dönemine denk geliyor. Sendikamız Petrol-İş biz işçileri bu gündemle ilgili bilgilendirmiyor, işçileri eğitmiyor. Bundan kaynaklı zaten sendikaya ve yönetimine güvenmeyen işçiler 1 Mayıs'ta sokağa çıkmıyor. Ama ne olursa

Trakya'dan işçiler: 1 Mayıs'ta sokakta olmalıyız!

olsun bizler geleceğimiz ve daha iyi bir yaşam için mücadele etmek zorundayız. Tam da bundan kaynaklı bizim bayramımız olan 1 Mayıs'ta tüm işçiler olarak alanlarda olmalıyız, hakkımızı sonuna kadar aramalıyız. Bundan kaynaklı tüm işçi arkadaşlarımızı kendi günümüz olan 1 Mayıs'ta sokakta olmaya çağırıyorum.

"Birlik olunca çok şey başarabiliriz"

Çerkezköy'den Türk Metal üyesi bir metal işçisi: İşçi ve emekçilere dönük sosyal, ekonomik saldırıların yoğunlaştığı bir dönemde 1 Mayıs'ı karşılıyoruz. Fabrikalarımız bizler için tam anlamıyla cehenneme dönmüş durumda, kölelik ücretine kölelik koşullarında çalışıyoruz. Aşağılanıyor, horlanıyoruz. Tüm bunları her gün yaşıyor ve boynumuzu büküp çalışmaya devam ediyoruz. Bu biz işçilerin kaderi

değil, bunu görmek gerekiyor. Birlik olduğumuzda neler yapabildiğimizi görmemiz lazım. Korkunun ecele faydası yok.

Bakın Bursa'da Bosch işçileri korku sınırlarını aşır bizim başımızdaki patron yalakası çeteci Türk Metal Sendikası'na rağmen mücadele ederek daha iyi bir sözleşme imzaladılar.

Bosch işçileri aslında sendikanın tüm ayak oyunlarına rağmen ihanet sözleşmesi olan 3 yıllık sözleşmeden daha iyi bir sözleşme imzaladılar. Bizler bir araya gelince, birlik olunca aslında çok şeyi başarabiliriz. Kaybettiğimiz haklarımızı tekrar kazanabiliriz, daha iyi koşullarda daha iyi ücretlere çalışabiliriz. Bu yüzden biz işçilerin mücadele günü olan 1 Mayıs'ta mücadele alanlarında olmalıyız. Tüm işçileri 1 Mayıs'ta mücadeleyi büyötmeye çağırıyorum.

Kızıl Bayrak / Trakya

İşçi bültenlerinde 1 Mayıs rüzgarı

İki sınıfın, iki dünyanın karşı karşıya geldiği 1 Mayıs öncesinde çıkan işçi bültenleri 1 Mayıs coşkusunu sanayi havzalarına, fabrikalara, emekçi semtlerine taşıyor.

Yerel ve sektörel ölçekte seslenişlerine devam eden bültenlerin Nisan ayı sayılarının temel gündemi elbette 1 Mayıs.

Ankara İşçi Bülteni GREV yeni sayısıyla bir kez daha Ankaralı emekçilerin sesi-soluğu oluyor. Bültende 1 Mayıs çağrısı çok yönlü biçimde işlenirken işçi yazılarından haberlere, değerlendirmelerden tarihsel hatırlatmalara kadar farklı biçimlerde sınıfın mücadele günü Ankaralı emekçilere taşıyor.

Bültende, gasp edilen hakları için haftalardır fabrikada direnişlerini sürdüren Yılmaz Hasır Çelik işçilerinin yazısı dikkat çekiyor. İşçiler bülten için kaleme aldıkları yazıda taleplerini ve mücadele kararlılıklarını ifade ediyorlar. Geçmiş sayılarda olduğu gibi bültenin 1 Mayıs sayısında da bölge sınıf hareketinden yaşanan gelişmeler özlü biçimde yansıtılıyor. Geçtiğimiz haftalarda toplanan Taşeron İşçiliği Karşı Mücadele Kurultayı da bülten sayfalarında kendisine yer buluyor.

Sömürüye, baskıya, gericiliğe, yasaklara karşı 1 Mayıs'ta alanlara çağıran **Esenyurt İşçi Bülteni**, 1 Mayıs alanı Taksim'in işçi sınıfı mücadelesi açısından önemine dikkat çekiyor. Bölge işçilerini örgütlenmeye ve mücadeleye çağıran işçi yazılarının yer bulduğu bültende DEV TEKSTİL'de örgütlenme çağrısının yanı sıra 26 Nisan'daki 1 Mayıs pikniğine çağrı yapılıyor.

Çukurova İşçi Bülteni ise ikincisini çıkardığı 1 Mayıs gündemli yeni sayısında düzenin seçim oyununa karşı işçi sınıfını ilgilendiren temel mücadele gündemlerine dikkat çekiyor. Bölge işçi sınıfını seçimlere değil 1 Mayıs'a hazırlanmaya çağıran bültende işçi yazılarına yer veriliyor.

Mersin Serbest Bölge'de çalışan bir tekstil işçisinin, fabrikasındaki çalışma koşullarını aktardığı yazının yanı sıra Mersin Limanı'ndaki gelişmeler ve bölge sınıf hareketinde yaşanan gelişmeler aktarılıyor.

Bültenin temel gündemlerinden bir diğeri ise, Mersin Büyükşehir Belediyesi'ndeki direnişin simgelerinden biri olan ve geçtiğimiz haftalarda yaşamını yitiren 9 yaşındaki Sudanaz. İşten atılan ve işe geri alınma talebi ile direnişte olan işçilerden biri olan Serkan Koku'nun lösemi hastası olan kızı Sudanaz unutulmamış. Adana ve Mersin'de çeşitli fabrikalarda yaşanan hak gasplarının yer bulduğu bültende Adana Sanayi İşçileri Derneği'nin atölye çalışmalarının tanıtımına yer veriliyor.

İşçi Gündemi ise, Ege Bölgesi'nde Bakırçay Havzası'nda çalışan binlerce işçiye 1 Mayıs çağrısını taşıyor. Taşeronlaşmaya, düşük ücretlere, iş cinayetlerine ve sendikal ihanete karşı 1 Mayıs çağrısının yükseltildiği bültende işçi sınıfı mücadelesinin tarihsel birikimi bölge işçilerine taşıyor.

Bültenin temel gündem başlıklarından biri de metalde grev yasağı. Yasağa karşı Bakırçay Havzası'ndaki işçileri "işgal, grev, direniş" şiarıyla mücadeleyi yükseltmeye çağıran bültende petro-kimya

işkolundaki mücadeleye ve sözleşme dönemine dikkat çekiliyor. Bültende Petkim ES GROUP'ta yaşanan hak gaspları işçilerin kaleminden çıkan yazıyla aktarılıyor.

Bölgede kurulu çeşitli metal fabrikalarından işçilere ayağa kalkma çağrısında bulunulan bültende işlenen diğer temel başlık ise iş cinayetlerine karşı mücadele. Ayrıca 1 Mayıs'ın tarihçesine dair bilgilendirme yapan bir yazı yer alıyor.

Gündemine 1 Mayıs'ı alan işçi bültenlerinden bir diğeri ise Ümraniye bölgesindeki seslenişini sürdüren **İşçi Bülteni**. "Haklarımız ve geleceğimiz için 1 Mayıs'a!" çağrısını kapak sayfasına taşıyan bültende işçilerin kendi kaleminden çıkan katkılar bülteni tam anlamıyla 'işçinin bülteni' yapıyor. Bu kapsamda, bölgeden işçilerin 1 Mayıs çağrıları dikkat çekiyor.

Greif fabrikalarındaki sömürü koşulları ve sendikal bürokrasi gerçeğinin işlendiği bülten siyasal gündem başlıklarına da kayıtsız kalmıyor. İç Güvenlik Paketi ve iş cinayetleri gerçeğinin işlendiği bültende düzen partilerinin seçim vaatlerine karşı işçi sınıfının taleplerine yer verilerek seçim gündemi sınıf eksenli bir tarzda bölge işçilerine taşıyor.

Sektörel bir bülten olarak uzunca bir süredir yayın hayatını sürdüren **Metal İşçileri Bülteni**, 1 Mayıs öncesinde çıkan yeni sayısı da 1 Mayıs'ın mücadele coşkusunu metal işçilerine taşıyor. Metal işçilerine 1 Mayıs'ta alanlarda buluşma çağrısını taşıyan bülten sayfalarında Legrand, BSH, EGO, Çerkezköy Arçelik, Kabel gibi metal fabrikalarından işçilerin yazıları yer buluyor.

1 Mayıs çağrılarını, işçi sınıfının uluslararası mücadele gününün tarihsel önemi ve anlamı üzerine yer verilen kısa tarihçe tamamlıyor. İşkolundaki mücadelenin nabzını başarılı biçimde tutan bültende Bosch'taki mücadele de kendine geniş biçimde yer buluyor.

Metal işkolundaki mücadelenin önemli bir parçası

olarak Metal İşçileri Bülteni'nin yeni sayısında Birleşik Metal-İş'in önümüzdeki dönemde başlayacak şube genel kurulları ve merkez genel kuruluna dikkat çekiliyor. Bu doğrultuda söz, yetki, karar hakkının işçilere verilmesi bir kez daha dile getiriliyor. Autoliv ve Arçelik'ten işçi yazılarının yanı sıra MİB faaliyetleri de bültenin dikkat çeken gündem başlıkları.

Gebze, Çayırova, Tuzla bölgelerinde sömürü ve kölelik koşulları altında çalışan işçilerin sesi olan yerel işçi gazetesi **GREV**, yereldeki 1 Mayıs mitingini temel alan bir içerikte işçilere sesleniyor. 1 Mayıs sabahı 09.30'da Gebze Fatih Devlet Hastanesi önünde BDSP korteji arkasında toplanmaya çağıran bültende "Sömürü cenderesini parçalamak için 1 Mayıs'a" çağrısı öne çıkıyor. Farklı sektörlerden işçilerin kaleme aldığı yazılarla zenginlik kazanan bültende 7 Haziran seçimlerine bağımsız sosyalist milletvekili adayı olarak katılan Feniş işçisi Mehmet Doğan'ın röportajı dikkat çekiyor. Seçim aldatmacasına karşı işçi sınıfı ve emekçileri kendi talepleri uğruna mücadeleye çağıran bültende süren direniş ve mücadelelere dair bilgilendirmede bulunuluyor.

Periyodik seslenişini sürdüren ve sektörel bir bülten özelliği taşıyan **Karayolları İşçileri Bülteni** de, yeni sayısı kızı 1 Mayıs çağrısını karayolu işçilerine taşıyor. Ankara'da gerçekleştirilen Taşeron İşçiliği Karşı Mücadele Kurultayı'nın haberine ve karayolu işçilerinin yazılarına yer veren bülten, Nevşehir, Niğde, Kayseri ve Kırşehir bölgesindeki karayolu işçilerini 1 Mayıs alanlarına çağırıyor.

Kayseri İşçi Bülteni'nin temel gündemleri ise 1 Mayıs'ın yanı sıra geçtiğimiz haftalarda toplanan İşçilerin Birliği Derneği Kurultayı ile Taşeron İşçiliği Karşı Mücadele Kurultayı. Çeşitli fabrikalardan işçi yazılarının yer aldığı bültende "Öfkemizi 1 Mayıs'a taşıyalım" çağrısı öne çıkıyor.

Ankara'da coşkulu 1 Mayıs etkinliği

DGB ve DLB Ankara'da "Geleceğin emekçileri 1 Mayıs'a yürüyor" şiarıyla gerçekleştirdiği coşkulu etkinlikte gençliği 1 Mayıs'ta alanlarda olmaya davet etti.

18 Nisan'da Yılmaz Güney Sahnesi'nde düzenlenen etkinlik tüm devrim şehitleri şahsında yapılan saygı duruşu ile başladı. Devrimci gençliği mücadelenin kızılığı ile selamlayan açılış konuşmasında gericiliğe, baskılara ve faşizme karşı sokaklarda, üniversitelerde, lise sıralarında, fabrikalarda direnen öğrenci ve emekçi gençliğin bir kez daha bu salonda ortak mücadele çağrısını yükseltmek için bir araya geldiği vurgulandı.

Ardından DGB adına yapılan konuşmada üniversitelerde yaşanan faşist saldırılara, YÖK gericiğine, kapitalizmin eğitimi özelleştirme saldırılarına kadar gençliği hedef alan politikalar teşhir edilirken 1 Mayıs aracılığı ile "Yolumuz işçi sınıfının yoludur" diyen gençliğin tüm bu saldırılara karşı işçi sınıfı ile omuz omuza, kızıl mücadele bayrağını yükseltmesi gerektiği belirtildi.

Devrimci sanatı lise sıralarına taşıyan DLB Şiir Topluluğu, kendi yazdıkları şiirleri ve Nazım Hikmet'in iki şiirini seslendirdi.

DLB adına yapılan konuşmada ise liselilerin bugün mücadele alanlarında en ön saflarda olduğuna dikkat çekildi. Son bir yılın değerlendirmesine de konuşmasında yer veren DLB temsilcisi, liselilerin devrimci birliğini büyütmek yolunda önemli adımlar attıklarını, bulundukları her yerelde liselerde yaşanan sorunlara içeriden ya da dışarıdan müdahale ettiklerini söyledi. 1 Mayıs gündemini de bir seferberlik halinde liselilere taşıyacaklarını vurgulayarak konuşmasını sonlandırdı.

Ankara DLB'den stand çalışması

Ankara'da Devrimci Liseliler Birliği (DLB), 20 Nisan'da Yüksel Caddesi'nde stand açtı.

Meslek Liseli DLB'liler adına yapılan konuşmada ise liselilerin "staj" adı altında emeklerinin sömürülmesine, "iş kazası" adı altında kimi zaman bir pres makinesinde kimi zamansa elektrik akımına kapılarak ölüme mahkum edilmelerine karşı sömürüyü başkaldırmayı öğrendikleri ifade edildi.

Sonrasında işçi ve emekçilerin sesini sanatına taşıyan Halil Sansar sahne olarak bestelerini seslendirdi.

Son sözü **Ankara 1. Bölge Bağımsız Milletvekili Adayı Melek Altıntaş** aldı. Düzenin seçim aldatmacası ile 1 Mayıs gündemini karartarak işçi ve emekçileri gerçek mücadele ve kavgadan uzak tutmaya çalışan sermayeye karşı BDSP'nin bağımsız sosyalist adayları olarak "Çözüm ne mecliste, ne seçimde; çözüm devrim ve sosyalizmde!" şiarını yükselttiklerini dile getirdi. Taksim yasağının düzenin efendileri açısından bir tesadüf olmadığını vurguladı.

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden TKİP dava tutsakları adına gönderilen ve etkinliği selamlayan mektup okundu.

Son olarak Bahoz Aslan'ın halkların kardeşliğini vurgulayan ezgileri ve halaylarla coşkulu bir şekilde süren etkinlik 1 Mayıs ve Çav Bella marşlarının okunmasının ardından sonlandırıldı.

Etkinlik sonrasında topluca Yüksel Caddesi'ne geçen DGB ve DLB'liler Mithatpaşa'ya kadar sloganlarla yürüyerek devrimci 1 Mayıs coşkusu sokağa taşındılar.

Kızıl Bayrak / Ankara

Standda ölüm yıldönümü vesilesiyle 2000 Ölüm Orucu Şehidi Hatice Yürekli'yi anan bir pankart asan DLB'liler yanı sıra çocuk cezaevlerindeki baskılara ve işkencelere dikkat çekmek için resim sergisi açtı.

Gün boyunca açık kalan standda *Liselilerin Sesi* dergisi ve *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı gerçekleştirildi.

Liselilerin Sesi / Ankara

Gebze DLB 1 Mayıs'a hazırlanıyor

Liseli genç komünistler gerçekleştirdikleri toplantılar, dergi satışları, duvar yazılamaları ile Gebze'de gerçekleştirilecek olan 1 Mayıs'a hazırlanıyorlar. Liseliler 18 Nisan'da gerçekleştirdikleri toplantıda kültürel faaliyetlerle birlikte *Sıra-dışı*'nın 3. sayısı üzerine konuşarak planlamalarını gözden geçirdiler.

Ayrıca toplantı sonrası FSM Anadolu Lisesi, GATEM ve Gebze Çarşı içine yazılamalarla 1 Mayıs çağrısı yapıldı. Duvarlara "Yaşasın 1 Mayıs!", "1 Mayıs'ta DLB saflarına!" yazılamaları yapıldı. Ayrıca DLB'liler "Hatice Yürekli ölümsüzdür!" yazılamaları yaptılar.

Liselilerin Sesi / Gebze

Bilime kapalı polise açık!

Ankara Üniversitesi Rektörlüğü, valiliğe gönderdiği "gizli" ibareli yazı ile, bundan böyle üniversiteye ait 22 yerleşkede yaşanabilecek 'her türlü şiddet olayına', polisin, rektörlüğün yazılı talebini beklemezsizin müdahale etmesini istedi.

Rektörlüğün açıkladığı yerler içinde SBF ile DTCE gibi köklü fakülteler de yer alıyor.

Rektör Prof. Dr. Erkan İbiş imzasıyla gönderilen "gizli" ibareli yazıda, Ankara Üniversitesi'nin 22 yerleşkede eğitim öğretim hizmeti verdiği belirtilerek, yerleşkelerde rektör ile dekan/müdürlerin eğitim öğretimin aksamadan sürdürülebilmesi ve öğrenci dahil tüm paydaşların güvenliğini sağlamak amacıyla imkanlar dahilinde tedbirler aldığı öne sürüldü. Üniversitenin imkânlarının yeterli olmadığı ya da "baş edilemeyen" durumlarda polisten yardım talep edildiğinin belirtildiği yazıda, Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi yerleşkesi ile mülkiye ve hukuk fakültelerinin bulunduğu Cebeci Kampüsü'nün daha 'hassas' takip edilmesi de talep edildi. Yazının ekinde, yerleşkelerde ilerici ve devrimci faaliyete yönelik 'önlemler' şöyle sıralandı:

- Bina girişlerinde, kurum kimlik kontrolleri ile el dedektörleri vasıtasıyla çanta-poşet ve üst aramalarının titizlikle yapılması, suç ve suç unsuru materyaller ile farklı üniversitelerden gelebilecek yabancı öğrenci ve şahısların yerleşkeye kontrollü alınmasının sağlanması.

- Yerleşke sınırları içerisinde hassas alanlarda (daha önce meydana gelen öğrenci olayları dikkate alınarak) özel güvenlik personelinin görevlendirilmesi ve gerekli tedbirlerin alınması.

- Öğrenciler tarafından asılan ve içeriği suç teşkil eden afiş, pankart vs. ilanlar ile suç unsuru olabilecek kesici-delici ve yaralayıcı aletler ile materyallere özel güvenlik görevlileri vasıtasıyla el konularak zamanında genel kolluk birimlerine ulaştırılması.

Genç komünistlerden 1 Mayıs çağrısı

20 Nisan'da İstanbul Üniversitesi Merkez Kampüs yemekhane giriş-çıkışına stand açan genç komünistler BDSP'nin 1 Mayıs bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdi.

Standda *Ekim Gençliği* ve *Kızıl Bayrak*'ın son sayıları gençliğe ulaştırıldı. Ayrıca üniversite içerisinde BDSP'nin 1 Mayıs'a çağrı afişleri de yaygın olarak kullanıldı.

Kadıköy'de de 1 Mayıs faaliyetlerine devam eden genç komünistler, Bahariye ve Caferağa'da BDSP ve Ekim Gençliği imzalı 1 Mayıs afişlerini kullandı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kıvılcım gençlikle buluştu

Devrimci Liseliler Birliği (DLB) ve Devrimci Gençlik Birliği'nin (DGB) Kayseri yerinde çıkardığı 'Kıvılcım' isimli fanzin gençliğe ulaştırılıyor.

18 Nisan'da 'Kıvılcım'ın yanı sıra *Kızıl Bayrak* gazetesinin satışı da yapıldı. Dağıtım ve satış sırasında emekçilerin fanzin ve gazeteye ilgisi dikkat çekti.

Kızıl Bayrak / Kayseri

Sermayenin gözü bir kez daha meslek liselerinde

Meslek liselerinin sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda yeniden şekillendirilmesi gündemde. Sermaye hükümeti AKP, patronlara 7 Haziran'dan sonra ilk işinin "meslek liselerinin reforme edilmesi" olduğu "müjdesini" verdi.

TOBB'un 8. Türkiye Ticaret Sanayi Şurası'na katılarak 81 kentten gelen oda ve borsa temsilcilerine seslenen Ahmet Davutoğlu, "Meslek liselerini iş dünyasıyla yeniden tanzim edeceğiz. Yüzde 50 resmi yüzde 50 özel katılımlarla meslek liselerini en kaliteli hale getirelim" dedi.

Davutoğlu'nun meslek liselerine yönelik olarak dile getirdiği reform hazırlığı, daha önce Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından hazırlanan raporda kendisini ortaya koymuştu. Mayıs 2014'te yürürlüğe giren ve 2014-2018 yıllarını kapsayan 'Türkiye Mesleki ve Teknik Eğitim Strateji Belgesi ve Eylem Planı'nda meslek liselerinin idari olarak da patronlara açılması öngörülüyor.

Söz konusu rapora göre, meslek liselerinde yeni bir yönetim modeli uygulanacak. Belediye, meslek kuruluşları ve patronlar meslek liselerinin yönetiminde bulunacak.

Meslek liselerindeki eğitimin içeriği de sermayenin ihtiyaçlarına göre şekillendirilecek. Okul kitapları ve materyaller, yönetimde bizzat patronların da olduğu okullar tarafından hazırlanacak. Okullar fabrika ve işletmelerin yakınına kurulacak. Şirketlerin okul içinde atölye ve laboratuvar kurmasına izin verilecek.

Öte yandan, şirketlerin kendi meslek liselerini kurması ve 'sektör odaklı eğitim' teşvik edilecek.

İzmir'de DGB-DLB'den 1 Mayıs pikniği

DGB Meclisi'nde alınan karar doğrultusunda haftalarca çalışmaları yürütülen DGB-DLB pikniği 19 Nisan'da sabah erken saatlerde başlayan çalışmaların ardından liseli ve üniversiteli gençliğin alana gelmesiyle başladı. Pikniğe, büyük bir disiplin ve coşku hakimdi.

Erken saatlerde alana giden ekibin faaliyetleri sonucu alan düzenlemesi ve kahvaltı hazırlıkları tamamlandı. Otobüslerin gelmesinden kısa bir zaman sonra program başlatıldı.

"Ateşin keşfiyle başlayan mücadelemiz, güneşin zaptına kadar ilerleyecek" sözleriyle başlayan piknik programında ilk olarak Ölüm Orucu Şehidi Hatice Yürekli şahsında devrim ve sosyalizm davasında şehit düşenler anısına saygı duruşu gerçekleştirildi.

Saygı duruşunun ardından çaylar eşliğinde kahvaltıya geçildi. Kolektif emeğin ürünü olarak hazırlanan kahvaltının hemen ardından halaylar çekildi. Son derece sıcak bir ortamın hakim olduğu bu bölümün hemen ardından 1 Mayıs'ı tartışmak için forum gerçekleştirildi.

Forum, bir DLB'linin yaptığı konuşmayla başladı. Berkin Elvan, Özgecan Aslan ve Somali işçiler gibi katledilmemek ve insanca yaşayabilmek için mücadele edilmesi gerektiği belirtilen konuşmada tüm liseliler 1 Mayıs'ta DLB saflarına çağrıldı. Ardından yapılan konuşmalar genel olarak iki eksenle ilerledi. 1 Mayıs'a katılmanın öneminin tartışıldığı bu bölümde söz alan herkes neden 1 Mayıs'a katıldığını belirtti.

Piknikte konuşan DGB temsilcisi bunalımlar, savaşlar ve devrimler döneminden geçildiğini vurgulayarak dünyanın dört bir yanında işçi ve emekçilerin mücadele sahnesine atıldıklarını, grevlerin ve işgallerin yaygınlaştığını belirttikten sonra gençliğin yaşadığı sorunları ele alarak gençliğin yolunun işçi sınıfının yolu olduğunu belirtti ve 1 Mayıs'ta DGB

saflarında mücadeleye çağırıldı.

Forumun ardından oynanan mendil kapmaca oyununda DEÜ DGB, Ege DGB ve DLB'liler üç ayrı takım oluşturarak birbirleriyle yarıştı. Birinci olan DEÜ DGB ve sonuncu olan DLB'lilere hediyeler verildi. DEÜ DGB, kendisine hediye olarak verilen tahta üzerine çizilmiş Mahir Çayan portresini pikniğin en küçük katılımcısı olan ortaokul öğrencisi bir DGB'liye hediye etti.

Daha sonra ise çuval yarışına geçildi. Çuval yarışında birinci olan DGB'liye Mazlum Doğan portresi ve en başarısız olan liseliye ise Deniz Gezmiş portresi hediye verildi.

Oyunların ardından serbest zamanda halaylar çekildi, oyunlar oynandı. Bu bölümde, yemekten hemen önce DEÜ ve Ege öğrencileri ile liseliler bir araya gelerek piknik ve 1 Mayıs temalı meclislerini topladılar, 1 Mayıs'a daha güçlü katılmak için somut tartışmalar yürüttüler.

Toplantıların ardından öğle yemeği için masalara geçildiğinde 1 Mayıs ve Haymarket olaylarını ele alarak, dönemin işçi önderlerinin "savunmaları" okundu. Bunun ardından yemekler yenildi ve tekrardan oyunlar oynandı, halaylar çekildi ve toplanma hazırlıklarına başlandı.

Kolektif olarak hazırlanan alan yine kolektif bir şekilde toplanırken "Yolumuz, işçi sınıfının yoludur" pankartı ile fotoğraf çekildikten sonra piknik sonlandırıldı.

Piknik çalışması komitelere-meclislere dayalı, devrimci bir disiplin içinde gerçekleştirildi. Her şeyin komitelerde tartışıldığı, karara bağlandığı ve kolektif bir şekilde hayata geçirildiği piknik, düşlenen yarınların bir ön provasası olurken devrimci baharı kazanma mücadelesine güç kattı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ermeni soykırımı ve burjuva propagandanın iğrenç yüzü

Türk burjuvazisi ve onun örgütlü şiddet aygıtı sermaye devletinin azgın Türk şovenizmini kışkırtarak unutturmaya çalıştığı tarihsel suçlarından biri olan Ermeni soykırımını inkar politikası, emperyalist devletler tarafından gerici emperyalist amaçları uğruna gündemleştirmeleri ile birlikte duvara tosladı. Her yıl Nisan ayında emperyalist efendileriyle Türk sermaye devleti arasında Ermeni katliamı üzerinden kapalı kapılar arkasında yapılan kirli pazarlıkların sonuna gelindi. Vatikan'a yaptırılan 'Ermeni soykırımı' açıklamasını diğer emperyalist devletler ve kurumlar da paylaştılar. Tarihsel bir vaka olan Ermeni soykırımı açıklamasının öncülüğünün Vatikan'a verilmiş olması da tesadüfi bir olgu değildir.

Türk şovenizmi ve halklar arasında kışkırtılan düşmanlıklar

1915 yılında başta Ermeni ulusu olmak üzere Anadolu'da yaşayan gayri-Müslimler planlı bir şekilde katledildiler. Aynı ulusal kimlik ve inanca sahip olanların yaşlı-genç, kadın-erkek ve hiçbir sınıfsal ayırım yapılmadan devlet güçleri tarafından, belli bir politik hedef ve amaç uğruna kitlesel olarak katledilmeleri, kelimenin gerçek anlamıyla 'soykırım'dır. Türk burjuvazisi ve onun zor aygıtı olan sermaye devletinin eli Ermeni ve diğer halkların kanlarıyla yıkanmıştır. Katlederek, sürgüne zorlayarak yok ettiği Ermenilerin mülkiyetine zorla el koyan Türk burjuvazisi de modern dünya tarihinin genel çizgisinin dışında kalmadı. Sömürge halkların zenginliklerinin yağmalanması, ülkelerinin talan edilmesi temelinde semiren burjuvazi modern ulus devletlerini bu kan deryası üzerine kurdu. İstisnasız olarak burjuva ulus devletlerin temellerinde, bağımlı sömürge halkların yağmalanan maddi ve kültürel zenginlikleri vardır. Türk burjuvazisi de sınıfaşlarıyla aynı yoldan yürüdü. Yıkılan Osmanlı hanedanlığının kalıntıları üzerinde ulus devletini kurabilmek için, öncelikle gayri-Müslimleri hedefledi. Ulus devletini kuran Türk burjuvazisi durumunu güçlendirmek ve baskı altında tuttuğu emekçileri ulus 'kardeşliği' altında birleştirmek için Kürt ulusuna karşı suç işlemekten de geri durmadı. Soykırım, katliam ve sürgünlerle el değiştiren maddi zenginliklere zorla el koyan Türk burjuvazisi, bu kan deryasında semirerek büyürken, milliyetçilik zehrini topluma aşılayarak Türk şovenizmini devlet ideolojisi yaptı.

Emperyalist efendilere kölece bağlılık halklara karşı dizginsiz düşmanlık

Burjuva manada da olsa reformcu bir geleneğe sahip olmayan Türk burjuvazisi sorunların çözümünde kendi halkına karşı emperyalist efendileriyle işbirliği yapmaktan geri durmadı. İşlediği tarihsel suçların efendileri tarafından bir şantaj aracı olarak kullanılmasına karşı bir irade ortaya koymadı. İşlediği suçları inkar ederek, resmi tarih yazımlarıyla unutturabileceğini sandı. Devrimci ve ileri güçleri,

tarihsel gerçekliğin hakkını veren aydın ve sanatçıları ise şiddet ve devlet terörüyle susturmaya çalıştı. Türk sermaye devletinin gerçekleri tersyüz eden aşağılık yalanlardan oluşan resmi tarih yazımının dikişleri patladı, ipliği pazara çıktı. Teselli olarak ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü Marie Harf'ın *"Bu yıl bazıları biraz farklı bir dil duymayı bekliyordu, bunu biliyoruz. Onların perspektifini elbette anlıyoruz ama geçen yıllarda takındığımız yaklaşımın doğru olduğuna inanmayı sürdürüyoruz. Bu yıl da takınmakta olduğumuz yaklaşım bu: Hem geçmiş kabul etme hem de geleceği istikrarlı kılma noktasında bölgesel ortaklarla çalışabilmemiz açısından"* şeklindeki açıklaması kaldı.

Harf'ın yaptığı bu açıklama şimdilik Türk sermaye devletinin gerici amaçları için bir teselli olsa da, 'bölgesel ortaklarla çalışabilmemiz açısından' diyerek, yaptığı açıklamanın bölgemiz halkları için hangi karanlık senaryoların hazırlandığına da işaret ediyor. Gelecek günler, güçten düşürülmüş, burnu sürtülmüş Türk sermaye devletinin ABD emperyalizminin daha çok hizmetine gireceği günlere gebedir.

Liberal yalanlardan beslenen reformist hayaller

Tarihsel bir suçun ikrarının suçu işleyenler tarafından değil de, bu suçun işlenmesinde yardım ve gözcülük yapanlar tarafından açıklanması bir tarihsel gerçekliğin geniş yığınlar tarafından öğrenilmesi bakımından olumludur. Ancak politikada sınıfsal bakış açısını bir yana bırakan saflara yer yoktur. Dinsel bir kimliğe ve hiç de temiz bir geçmişe sahip olmayan Vatikan gibi bir devletin yaptığı açıklamayı emperyalist merkezlerin koro halinde tekrarlamasından bölge halkları için olumlu bir sonuç çıkartmak ancak liberal avanakların işi olabilir. Eşi benzeri olmayan kanlı bir

geçmişe sahip olan burjuva uygarlık ve bu uygarlığın güçlü (ve güçsüz) devletlerinin temelleri kanla vaftiz edilmiştir. Burjuva devletlerin birbirleri hakkında ileri sürdükleri suçlamalar yerden göğe kadar haklıdır. Biz, bunların tümünün bir suçlular topluluğu olduğunu biliyoruz.

Geçmişte olduğu gibi bugün de ellerinde emekçi halkların kanları vardır. Burjuvazi asırlardır iktidarda olmanın sağladığı tarihsel deneyimlerle yönetmeyi iyi öğrenmiştir. Ne zaman ve nerede ne yapacağını iyice ezberlemiştir. Bir an için işbirlikçi Türk burjuvazisinin ve onun kirli, karanlık ve kanlı devletinin Ermeni soykırımından dolayı Ermeni halkından özür dilediğini varsayalım. Liberalleri ve onları iki adım arkadan takip eden sosyal reformistleri kızdırma pahasına soralım; bu neyi değiştirir? Çarpıcı bir örnek olarak Alman burjuvazisini ve onların devletini verelim. Hitler faşizminin yaptığı katliam ve soykırımlardan dolayı Yahudilerden özür dilemediler mi? Artık geline yerde Ermeni soykırımı gerçeğini dilendirmek yetmiyor. Asıl sorun bu suçların arkasında yatan sınıfsal amaçları açıklayarak, burjuva mülkiyet sistemi içerisinde bu sorunlara çözüm bulunamayacağını yüksek sesle ilan ederek, sosyalist bir devrim için işe koyulmaktır. Ötesi yalandır, emekçi halkaları aldatmaktır.

Türk burjuvazisinin tarihsel soykırım suçunun, gerici amaçlar için de olsa müttefikleri tarafından ikrar edilerek, suratına çarpılmasından devrimci işçi hareketi kendi devrimci amaçları için yararlanacaktır. Soykırım ve katliamların arkasında yatan sınıfsal gerçekliği, mülkiyeti gasp etme bezirganlığını açıklayarak burjuvaziyi bir bütün olarak suçlayacaktır. Bu suçların kökünü kazımanın yegane yolunun özel mülkiyet sistemine son verecek olan toplumsal bir devrimden geçtiğini, burjuva sistem içinde kalıcı dostluk ve barışın olanaklı olmayacağını açıklayarak sosyalist devrim çağrısını yükseltecektir.

Kapitalizm

Akdeniz'i mezarlığa çevirdi

Avrupa Birliği'nin 'kurtaralım da besleyelim mi' şeklindeki göçmen politikası nedeniyle açlık ve savaştan kaçan 1300 civarında mülteci bir hafta içerisinde hayatını kaybetti. 14 Nisan günü insan simsarları tarafından teknelere bindirilen 400 göçmenin sulara gömülmesinden sonra 19 Nisan günü 800 göçmen daha Akdeniz'de sulara gömüldü.

İtalyan makamlarından yapılan açıklamada teknenin alabora olduğu sırada güvertenin alt kısmında yüzlerce kişinin, bazılarının da kabinlerin içinde kilitli halde olduğu ifade edildi.

Uluslararası Af Örgütü, 2015 yılının başından bu yana Akdeniz'de hayatını kaybeden göçmen sayısının 1700 olduğunu açıkladı. Uluslararası Göç Örgütü ise bu yıl Akdeniz'deki ölümlerin 30 bini bulabileceği uyarısında bulundu.

Fişleme, geri dönüş ve 'güvenlik'

Avrupa Birliği ise göçmen ölümlerini 'güvenlik' ile çözmeye arayışına girdi. AB Dışişleri Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini "insan ticareti ve insan kaçakçılığı şebekeleri ile mücadele etmek amacı ile ortak bir çalışma grubu oluşturulacak. Bu ekipler derhal harekete geçebilir" dedi. Mogherini, emperyalizmin ikiyüzlü tutumunu şu sözleriyle tekrar açığa vurdu: "Akdeniz bizim denizimiz, Avrupalılar olarak hep birlikte hareket etmeliyiz... Avrupa Birliği insan haklarının, insan onurunun ve insan hayatının korunması ilkesi üzerinde inşa edilmiştir. Bu konuda tutarlı olmalıyız."

AB'nin göçmen önlemleri için yaptığı 'acil' önlemlerden Avrupa Sınır Polisi'nin (Frontex) güçlendirilmesinin yanı sıra göçmenlerin fişlenmesi

ve 'ikna' ile geri döndürülmesi çıktı. Önlem paketinde Triton Akdeniz kurtarma hizmetini yürüten Frontex'in mali kaynaklarının arttırılabileceği belirtilirken paketin diğer maddelerinde ise "Tüm göçmenlerin parmak izi kaydının tutulması", "Dönüş seyahat paketleri teklifi" bulunuyor.

"Mesele tekneleri önlemek"

AB ayrıca Akdeniz'de göçmenleri kurtarmak için kullanmadığı deniz gücünü insan kaçakçıların teknelerini imha etmek için kullanmayı düşünüyor. İtalya Başbakanı Matteo Renzi, "Mesele tekneleri kurtarmak değil, bunların yola çıkmasını önlemek"

dedi.

Daha önceki toplu ölümlerde olduğu gibi İtalya ve Malta, Libya'da yaşanan iç savaşın durması gerektiğini belirttiler. Malta Başbakanı Joseph Muscat, şunları söyledi: "Avrupa'nın kapılarının eşiğinde, iflas etmiş bir devlet ve burada faaliyet gösteren çeteler var. Bence yapılması gereken, Libya'daki farklı grupları bir araya getirerek, ulusal birlik hükümeti kurmaya ikna etmek."

Daha önce iki ülke de Libya'ya askeri bir saldırı yapılması gerektiğini söylemiş ve konuyu AB gündemine taşımışlardı.

Havaların ısınmasıyla birlikte Akdeniz üzerinden Avrupa'ya göçmen akınının daha da artması bekleniyor.

Yemen'e saldırıda yeni aşama

Suudi Arabistan öncülüğündeki gerici koalisyon Yemen'e yönelik "Kararlılık Fırtınası" adlı hava saldırılarının sona erdiğini açıkladı. Buna karşın saldırı da işbirlikçi güçlere karşı savaşan Husilerin ilerleyişi de sürdü. Husilerin ülkenin en büyük kentlerinden biri olan Taiz'de "35. Tugay"ı ele geçirmesi üzerine ABD destekli koalisyon güçleri bu kente saldırı düzenledi.

Suudi Arabistan'ın Necran bölgesinde ise Husiler, işgal için hazırlanan işbirlikçi orduyu hedef alan saldırılar düzenledi. Hafta boyunca çeşitli kentlerde çıkan çatışmalarda Husi ve işbirlikçi taraftan çok sayıda kişi yaşamını yitirirken birçok sivil hava saldırıları ile katledildi. Halihazırda yoksulluk içinde olan ülkede milyonlarca insan gıdaya erişimde zorluklar yaşamaya başladı.

Halka gözdağı sürüyor

ABD destekli saldırının sözcülüğünü yapan Ahmed Asiri, "Kararlılık Fırtınası" adlı hava saldırılarının sona erdiğini açıkladı. Ancak açıklama saldırının sadece

isminin değiştiğini gösterdi ve çeşitli kaynaklar karadan saldırı olabileceği iddialarına yer verdi. Suudi Kralı Selman, donanımlı Ulusal Muhafızlar Birimi'ni Yemen savaşında yer alması için görevlendirdi.

Husiler, hafta içinde yaptıkları açıklamalarda saldırının ABD projesi olduğuna bir kez daha dikkat çekti. Abdulmelik el-Husi, "Suudi Arabistan, biz ulusal diyalog ortamındayken harekete geçti ve Yemen'e saldırıya hazırlanmak için diyalogu engelledi. Askeri operasyonun öncelikli mimarı ABD'dir. Uçakların bombardıman hedeflerini belirleyen de ABD'dir" dedi.

"Taşlarla direneceğiz"

"Kararlılık Fırtınası"nın sona erdirilmesi ise tarafların siyasi anlaşma için görüşmeler yaptığını gösterdi. Husilerin Siyasi Büro Üyesi İcrici, bu konuda "biz tarafların arasında siyasi anlaşmayı imzaladıktan sonra bir ateşkesin olmasını bekliyoruz. Anlaşma hemen hemen hazır durumda" ifadelerini kullandı.

Operasyonun sona erdirilmesi bazı Husi liderleri tarafından "Suudiler stratejilerini değiştirmek zorunda kaldı" şeklinde yorumlandı.

Husilerden Fadil El Muta'a da sınırda konuşlanmış Husilerin değil, sivillerin hedef alınmasına tepki göstererek direniş vurgusu yaptı: "Onların saldırılarına cevap vermedik çünkü bizim elimizde, onlarda olduğu gibi silahlar yok. Karşılarına, karadan saldırı gerçekleştirdiklerinde çıkacak ve sonlarını da, kalaşnikoflarla, taşlarla, elimizde ne varsa onunla getireceğiz. Topraklarımıza ayak bastıkları anda onlara gücümüzü kanıtlayacağız"

Öte yandan "siyasi çözüm" için çaba harcayan İran, savaş gemilerini Aden Körfezi'ne gönderdi. İran gemileri, körfeze ulaşırken bölgedeki gemilere ek yapmak isteyen ABD de iki savaş gemisini daha Yemen'e doğru harekete geçirdi.

Yemen'de yakın zamanda masaya oturulması ihtimali gündeme gelse de gerilimin devam etmesi bekleniyor.

ICOG'dan 1 Mayıs çağırısı...

1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası mücadele günüdür!

1 Mayıs, bu gücü alanlarda gösterme günüdür. Otomotiv ve yan sanayi proletaryası, uluslararası işçi sınıfının bölünüp parçalanmasının üstesinden gelmek için anlamlı bir yere sahiptir.

İşçi sınıfının, kapitalistler ve kapitalist sistem tarafından sömürü ve baskı altında tutulması sürdükçe 1 Mayıs işçi sınıfının uluslararası dayanışma ve mücadelesinde önemli bir silah olarak kalacaktır.

1 Mayıs, bu gücü alanlarda gösterme günüdür. Otomotiv ve yan sanayi proletaryası, uluslararası işçi sınıfının bölünüp parçalanmasının üstesinden gelmek için anlamlı bir yere sahiptir.

Kapitalist sistem işçi sınıfının birliğini parçalayıp güçsüz düşürerek, azami kar hedefini gerçekleştirmek için her yola başvurdu: Düşük ücret, uzun çalışma süreleri, güvencesiz ve esnek çalışma, emeklilik yaşının yükseltilmesi, kadın, erkek ve göçmen işçilerin ücretleri arasındaki eşitsizlik, çocuk emeğinin sömürülmesi, işten atmalar, taşeronlaştırma ve süreli çalışma iş anlaşmaları, iş cinayetleri, kötü şartlarda işçinin sağlığını hiçe sayarak çalıştırma. Aşırı sömürü silahları ile işçilerin ve onların ailelerinin yaşam koşullarını kötüleştiriyorlar. Uluslararası finans kapital pazarlarda yürüttüğü rekabet savaşlarıyla yoksulluk ve açlığı katlayarak büyütüyor. Savaşlarla çevreyi tahrip edip yıkıma uğratarak, milyonlarca aileyi sefaletle sürükleyerek yerlerinden kopartıyorlar. Bunlar bizim ortak acılarımız ve sorunlarımızdır. Bütün bunlar işçi sınıfının bugünkü temel sorunlarıdır. Kaybedilen hakların kazanılması ve korunması için işçi sınıfı uluslararası alanda mücadele yürütüyor. Uluslararası düzeyde sınıf düşmanlarımızın yaşam haklarımıza uzanan ellerini kırmak için dayanışmaya ve ortak mücadeleye her zamankinden daha çok ihtiyacımız var. Bunu başaran işçi sınıfı kazanacaktır.

İşçi sınıfının uluslararası mücadele birliğini

sağlamak için yola çıktık. 16 yıl süren ön hazırlık çalışmalarından sonra ICOG olarak Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi'ni hazırlamak için çalışmalara başladık. Bu amacı hep birlikte mücadele ederek başarısak daha güçlü bir konuma gelebiliriz. Ekim 2015'te yapılacak olan 1. kongreyle otomotiv işçilerinin uluslararası sınıf dayanışması ve mücadele birliğini sağlamayı amaçlıyoruz. Siz sınıf kardeşlerimizi dünyanın neresinde olursanız olunuz, kongreye katılarak mücadele birliğimizi güçlendirmeye çağırıyoruz!

1 Mayıs 2015'te işçi sınıfı için bu iyi haberi, bütün dünya işçilerine önemli bir örnek olarak duyuralım. Bu sesi dünyanın her yanına yayalım! Hazırlıklara katılalım! Kongrede yer almak için şimdiden harekete geçelim!

Yaşasın 1 Mayıs!

Yaşasın işçi sınıfının uluslararası dayanışması!

Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi için ileri!

Otomotiv İşçilerinin 1. Uluslararası Kongresi

Tarih: 14-18 Ekim 2015

Adres: Sindelfingerstr 44 (İm Bürgerhaus Maichingen)

71069 Sindelfingen (Stuttgart yakınında)

Seyahat masrafları için bağışta bulunmak için; (hesap Erwin Dietrich, IBAN DE58 7001 0080 0349 3138 02 BIC şifre PBNKDEFF seyahat giderleri)

Otomotiv İşçileri Uluslararası Koordinasyon Grubu (ICOG)

21 Nisan 2015

ATİK üyeleri tutuklandı

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) ve Yeni Kadın'a 15 Nisan'da Avrupa'nın dört ülkesinde operasyon yapıldı.

Avusturya, İsviçre, Yunanistan ve Almanya'da 10 ATİK üyesi gözaltına alındı. Gözaltına alınan 8 kişi ise bir gün sonra çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı. Üyelerinin, TKP/ML'ye üyelik iddiasıyla 129 a/b maddesine istinaden tutuklandığı bilgisini veren ATİK, saldırıyla ilgili "Bir yandan dünyaya insan hakları satmaya çalışan Avrupa kapitalist devletleri, diğer yandan kendi içlerindeki en küçük muhalefeti baskılamak yok etmek istemektedir" ifadelerini kullandı.

BİR-KAR'dan açıklama

Gözaltı ve tutuklama terörünün ardından açıklama yapan İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) da saldırıların ilerici ve devrimci politik çalışmaya, eylem ve örgütlenme hakkına dönük bir saldırı olduğunu belirterek tüm ilerici ve devrimci kurumlara karşı gözdağı niteliğinde olduğuna dikkat çekti. BİR-KAR'ın açıklaması şu ifadelerle devam etti:

"Her mevzi ve elde edilen her hak dışı dış mücadeleler ve ağır bedeller karşılığında kazanılmıştır. Hiç kuşkusuz benzer biçimde de korunacaktır. Daha önce olduğu gibi, bu kez de Avrupa ve özellikle de gestapo ruhunu yeniden canlandırmaya ve bir korku ortamı yaratmaya çalışan Alman polisinin tehdit, gözdağı, gözaltı ve tutuklama terörüne kararlılıkla direnecek, amacına ulaşmasına geçit verilmeyecektir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, ATİK ve çalışanlarına dönük saldırıyı şiddetle protesto ediyor, saldırılar karşısında onlarla tam dayanışma içinde olduğumuzu ilan ediyoruz. Avrupa'nın yerli ve göçmen tüm uluslarından işçileri, emekçileri, ilerici ve devrimci kişi, kurum ve kuruluşları ATİK ve çalışanlarına dönük saldırıya karşı dayanışmayı büyütme çağırıyoruz."

Frankfurt'ta protesto

Polis baskınlarına karşı 16 Nisan günü Frankfurt'ta eylem yapıldı. Eylemde ATİK'in anti-emperyalist ve anti-faşist kimliğinden dolayı saldırıların hedefi haline geldiğine dikkat çekilirken BİR-KAR ve ADHK adına yapılan konuşmalarda ise saldırıların ATİK şahsında tüm devrimci, demokratik kurum ve kişilere yönelik olduğu belirtildi.

Alman devleti bir polis devletidir!

Almanya, İsviçre, Avusturya polisi, 16 Nisan günü eşzamanlı olarak Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu'na (ATİK) yönelik bir operasyon gerçekleştirdi. Bunu Yunanistan ve Fransa polisinin operasyonu izledi.

Karlsruhe savcılığının talimatı ile gerçekleştirilen operasyonla 11 ATİK yöneticisi ve çalışanı gözaltına alındı ve tutuklandı.

"TKP/ML üyesi olmak" suçlamasının da gerekçe yapıldığı bu operasyonlarda adı geçen ülkelerdeki ATİK kurumları ile yönetici ve çalışanlarının evleri arandı. Her zamanki gibi girilen her yerin kapıları, pencereleri kırıldı, her yer yağmalandı. Bir gözaltı ve tutuklama terörü estirildi. ATİK yönetici ve çalışanlarına ve onlar üzerinden de tüm bir ilerici ve devrimci kişi, kurum, kuruluşlar ve mensuplarına dönük bir tehdit ve gözdağı niteliği de taşıyan bu saldırılar devam ediyor. Tüm emareler, bu saldırıların genişleyeceğini gösteriyor.

Saldırı Almanya merkezlidir ve devrimci kazanımları hedefliyor

Almanya bir zamanlar övülen "sosyal devlet" uygulamalarına elveda diyeli çok oldu. Almanya artık bir "sosyal haklar cenneti" ve "demokrasinin örnek ülkesi" değildir. Tam tersine Almanya, gelinek yerde, Avrupa'daki iktisadi, sosyal, siyasal, kültürel ve moral tüm saldırıların birinci derecede planlayıcısı ve merkezidir. On yıllara mal olan ve ağır bedeller ödenerek kazılmış tüm haklara ilk saldırıları Alman devleti başlatıyor. Onu diğer devletler izliyor.

AB üyesi Yunanistan, İspanya, Portekiz gibi ekonomisi zayıf ülkeler dayatılan kemer sıkma paketleri esas olarak Almanya damgalıdır. Yanı başındaki Doğu Almanya'yı, Sovyetleri ve Doğu Bloku devletlerini polis devletleri olarak suçlayan Alman devleti, ileri boyutlar kazandırdığı polis devleti uygulamaları ile kendisi polis devletine dönüşmüştür. Düne kadar övündüğü burjuva demokrasisini kendisine yük saymaya başlamış, bu yükü sırtından atacağı günlere hazırlanıyor. Sokaklara yeniden salınan Neonaziler ve Pegidalar da bunun habercisi. Almanya ırkçı-faşist saldırganlığın kol gezdiği bir ülkedir de. Faşizm, Almanya'da yeniden yakın bir tehlike hiline gelmiştir. Militarizmin kudurganlık düzeyinde boyutlar kazandığı, en çok silahın üretildiği, çılgın bir silahlanma yarışı içinde olduğu ve hummalı biçimde yeni bir emperyalist savaşa hazırlandığı da tartışmasız bir gerçektir. O şimdi, rakipleriyle, esas olarak da ABD ile yaşadığı hegemonya savaşında üstün gelmenin aracı olarak düşündüğü "Avrupa Ordusu" peşindedir ve yeni bir savaş suçu işlemek için bekliyor.

İktisadi, siyasi, askeri ve polisiye devasa gücüne ve imkanlarına karşın, sosyal patlama korkusu yaşayan devlet de Almanya'dır. Almanya, geçmişten beri en azgın boyutlarda bir anti-komünizmin hüküm sürdüğü bir ülkedir de. Hitler belası bu ülkenin tekellerinin mahsulüdür. Militan bir devrim ve sosyalizm düşmanlığıyla karakterize olmaktadır. Burjuvazisi ilerici

ve devrimci düşüncenin, eylemin ve örgütlenmenin amansız düşmanı bir burjuvazidir. Tarihsel bir bilinç yüklüdür ve kendisine büyük korku yaşatan yeni bir Kasım Devrimi ihtimaline karşı şimdiden önlem almaktadır.

Geçtiğimiz günlerde Frankfurt kentinde Alman Merkez Bankası'na yönelik anti-kapitalist gösteriye karşı haçlı seferi başlatması, demokratik hak ve özgürlükleri tırpanlamanın gerekçesi yapması bunun tipik ifadesidir. Alman devletinin işçilerin en masum ve en meşru grevlerine dahi tahammülü yoktur. Genel grev hakkının olmadığı bir ülkedir. Her hücrelerine gestapo ruhunun sindiği bu devlet, geçmişte yapılan küreselleşme karşıtı eylemlere karşı da haçlı seferinin başını çekmişti. Gösterilere katılmayı engellemiş, tutuklamalara başvurmuştu.

Ve nihayet Alman devleti son dönemlerde tümüyle keyfi ve kurlsız biçimde devrimci politik çalışma, eylem ve örgütlenmeye saldırıyı bir alışkanlık haline getirmiştir. En başat Türkiye ve Kürdistanlı ilerici ve devrimci parti, örgüt ve güçler olmak üzere, göçmen örgütlerine ve mensuplarına saldırmaktadır. Sık sık bu kurumlara dönük keyfi operasyonlar yapmaktadır. Keyfi gözaltı ve tutuklama terörüne başvurmakta, sınırdışı uygulamalarını gündeme getirmektedir. Yerli devrimci güçlerin ve emekçilerin mücadelesinin yanı sıra, göçmen devrimcilerin, bulundukları ülkelerde sınıf mücadelelerinde oldukça aktif pozisyonlar aldıkları tarihsel bir gerçektir. Günümüzde de, bu güçler toplumsal-siyasal her gelişmenin ve eylemin içindedirler. Tüm kusurlarına ve yetmezliklerine karşın, yine de bu ülkelerdeki en örgütlü, en militan ve en kitlesel güçtürler. Bu ise, onları tehlikeli kılmakta, ister istemez Alman devleti ve polisinin boy hedefi yapmaktadır.

Önce PKK, ardından DHKP/C, şimdi de TKP/ML bahanesi

Alman devleti geçmişte Anayasayı Koruma Örgütü, polisi ve istihbaratı kimi gerekçelerle PKK'ye

saldırmıştı. Pek çok PKK mensubunu gözaltına almış, bir kısmını tutuklamıştı. Aralarında PKK yöneticilerinin de olduğu ünlü "Düsseldorf davası" bunun ifadesiydi. PKK mensupları cepheden yaptıkları tok ve cüretli savunmalarla, Alman savcı ve yargıçlarını oldukça zor durumda bıraktığı için serbest bırakıldılar.

Bunu DHKP/C'ye dönük sürek avı, gözaltı ve tutuklama furysı izledi. Örgüt yönetici ve üyesi olmakla itham edilen pek çok insan, RAF militanlarının da yıllarca tutuklu kaldığı ve birçoğunun işkence ve başka nedenlerle yaşamını yitirdiği ünlü Stamheim Cezaevi'nin ölüm hücrelerine kondular. 129/b maddesi ile yargılanan DHKP/C'li devrimciler yıllarca bu hücrelerde tutuklu kaldı. Bir bölümü hala da bu ve benzeri cezaevlerindedirler.

Son ATİK operasyonu da dahil, tüm bu saldırıların temel amacı adım adım gelmekte olan sosyal sınıf mücadelelerinden duyulan açık korkunun ifadesidir. Göçmen devrimcilerin bu mücadelelerde alacakları muhtemel aktif tutum konusunda caydırmak, tehdit ve gözdağına başvurarak, tutuklayarak, yılları bulan cezalara çarptırarak, Türkiye'ye iade gibi aşağılık yöntemleri devreye sokarak, onları etkisiz hale getirmek ve başarabilirse teslim almak amaçlı bir saldırdır.

Tüm bu operasyonların açığa çıkardığı tartışmasız bir gerçek de, Avrupa devletlerinin giderek gizlenemez olan işbirliğidir. Avrupa polisi ve Türk istihbaratının işbirliği halinde çalıştıkları yeni bir veri değildir. Bu ilişki geçmişten beri vardır. ATİK mensuplarına dönük operasyon da Alman ve Türk polisinin ortak operasyonudur.

Bütün bunlar çok doğal olarak ilerici ve devrimci güçlere yakıcı görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Kazanılan her mevzi dışı dış mücadelelerle kazanılmıştır. Devrimci örgüt yaşamsal önemdedir. Burjuva demokrasisinin aldattıcılığına kanmamak, en küçük bir rehavete kapılmanın pahalya patlayacağını bilerek hareket etmek bir zorunluluktur. Devrimci örgütü korumak ve yaşatmak ise, herkesten önce sınıf devrimcilerinin görev ve sorumluluğudur.

İşçiler, emekçiler ve gençler ayakta!

Çeşitli ülkelerde ve sektörlerde işçiler grev yolunu tutarken gençlik de talepleri için mücadeleden vazgeçmiyor...

Almanya'da demiryollarında grev

Tren Makinistleri Sendikası (GDL), 21 Nisan'da 3 günlük bir grev başlattı. Alman demiryolları şirketi Deutsche Bahn (DB) ile toplu sözleşme görüşmelerinin 16. oturumunda da DB yönetiminin uzlaşma göstermemesi üzerine Alman Makinistler Sendikası GDL grev kararı aldı. Sendika, makinistler için yüzde 5 oranında ücret artışı ve haftada 1 saat daha az çalışma talep ediyor. Ayrıca fazla mesainin sınırlandırılmasını ve emeklilik düzenlemesinin iyileştirilmesini istiyor. Sendika bu talepleri 20 bini aşkın makinist ve demiryolu ulaşımında görev yapan 17 bin personel için talep ediyor.

Alman Makinistler Sendikası GDL'nin, 37 bin civarındaki makinist ve tüm demiryolları çalışanları için görüşme yapmak istemesi ve Deutsche Bahn'ın buna karşı çıkması, uzlaşma sağlanamayan noktalardan biri.

Almanya'da yeni grev hazırlığı

Almanya'da hizmet sektöründe örgütlü ver.di Sendikası toplu sözleşme görüşmelerinin 5. oturumunda anlaşma sağlanamaması üzerine, belediyelerin iyi bir teklifle masaya oturmaması durumunda yuvalarda haftalarca sürebilecek grevlerin yapılacağı uyarısında bulundu.

Ver.di ve GEW sendikaları daha iyi bir sınıflandırmayla 240 bin çocuk eğitmeni, bakıcı ve sosyal hizmet personelinin maaşlarının iyileştirilmesini talep ediyor.

Polonya'da 30 bin emekçi yürüdü

Varşova'da sendikaların çağrısına uyan maden işçileri, eğitim emekçileri ve itfaiyeciler iş ve daha yüksek ücret talepleri için yürüdü. Yürüyüşe 30 bin emekçi katıldı.

Sendikalar, okulların kapanmasının sona ermesini, asgari ücretin arttırılmasını, emeklilik ve vergide reform istiyor. Özellikle az gelirliilerin vergilerinin düşürülmesi, kadınların 35 ve erkeklerin 40 çalışma yılı sonrasında emekli olmaları talep ediliyor.

Avrupa genelinde TTIP protestoları

AB ile ABD arasında imzalanması planlanan Transatlantik Serbest Ticaret ve Yatırım Anlaşması'na (TTIP) karşı Avrupa çapında işçiler, emekçiler ve gençlik sokaklara çıkarak anlaşmayı protesto etti.

TTIP'e karşı küreselleşme karşıtı hareketlerin çağrı yaptığı eylemlere on binlerce kişi katıldı. ATTAC hareketinin verdiği bilgiye göre 750 farklı eylem ve etkinlik gerçekleştirildi. Sadece Almanya'da 230 eylem düzenlendi.

Almanya'da en kitlesel protesto gösterisi Münih'te yapıldı. Gösteriye 20 bin kişi katıldı. Berlin'de de 4 bin kişi Potsdam Meydanı'nda ve Brandenburg Tor'daki AB Temsilciliği'nin etrafında insan zinciri

oluşturdu. Stuttgart'ta düzenlenen yürüyüş ve mitinge ise bin 500 kişi katıldı. Gösterilerde yapılan konuşmalarda ABD'deki çalışma şartlarının, çevreye verilen zararın olduğu gibi Avrupa'ya taşınacağına dikkat çekildi. Eğitim, sağlık, iş, demokratik hakların rafa kaldırılacağına vurgu yapıldı, neoliberal politikalar protesto edildi.

TTIP'e karşı protesto gösterilerine Avusturya'da 22 bin kişi katıldı.

İspanya'da telekomünikasyon grevi

İspanya'da Mart ayının son haftası telekomünikasyon sektöründe binlerce kişinin başlattığı grev sürüyor. Telefónica emekçileri insanlık dışı çalışma koşullarına ve düşük ücretlere karşı greve gitmişti. Üye sayısı daha az olan sendikaların başlattığı greve şimdi de CCOO ve UGT gibi büyük sendikalar da destek verdi. Her iki sendika, üyelerini her hafta iki gün iş bırakma eylemine çağırdı.

Telefónica emekçileri haftada 7 gün 12 saat çalışıyorlar ve bunun karşılığında 700 Euro maaş alıyorlar.

Güney Afrika'da ırkçılık protestosu

Güney Afrika'da yabancı düşmanlığı protesto edildi. Geçtiğimiz hafta Durban kentinde, Afrikalı göçmenlerin ev ve iş yerleri basılarak yağmalanmış, çok sayıda göçmen evlerinden çıkarılmıştı. Olaylarda 6 kişi hayatını kaybetmişti. Afrikalı göçmenlere yapılan saldırıları protesto eden 5 bin kişi ayrımcılığın sol bulması için sokağa çıktı.

Güney Afrika'da işsizliğe paralel olarak ülkede göçmenlere karşı saldırılar da artıyor. Saldırıları en çok Somali, Zimbabve, Mozambik, Malavi ve Nijerya'dan gelen göçmenler maruz kalıyor. Bu saldırılar en çok Johannesburg'da yaşanıyor. Güney Afrika'da 2008 yılında 60 kişi ırkçılar tarafından öldürülmüştü.

Binlerce göçmen saldırılardan sonra göçmen

kamplarında kalmaya başladı.

Mısır'da inşaat işçileri eylemde

Mısır'da Giza kentinde 1700 inşaat işçisi 22 Nisan günü greve başladı. Çeşitli inşaat şirketlerinde çalışan işçiler 10 aydır ücretlerini alamıyorlar. İnşaat işçileri hükümetin, yaşadıkları sorunlarla ilgilenmesini talep ediyorlar.

Şili'de yüz binlerce öğrenci eylemde

Şili'de 200 bin öğrenci harçlara ve yolsuzluk skandalına karşı sokağa çıktı. Yürüyüşe sadece başkent Santiago'da 100 binin üzerinde lise ve üniversite öğrencisi katıldı.

Yürüyüşe Şili Üniversite Öğrencileri Birlikleri Konfederasyonu (CONFECH) çağrı yaptı. "Şili'nin ihtiyaçlarına yolsuzlar karar veremez" sloganıyla gerçekleşen yürüyüşe üniversite ve lise öğrencileri, öğretim üyeleri ve eğitimcilerle birlikte, yeni iş yasasına karşı mücadele eden işçi ve emekçiler, ulusal hakları için direnen yerli Mapuche halkı, çevre örgütleri ve çok çeşitli kitle örgütü de destek verdi.

Eğitimde özelleştirme saldırısı

Kamu işletmelerini büyük ölçüde özelleştiren AKP, özelleştirme saldırılarını en temel kamusal hizmetlerden biri olan eğitim üzerinde yoğunlaştırmış bulunmaktadır. Bu hizmetin bir anda özelleştirilmesi, bu hizmeti parayla "satın alabilecek" düzeyde gelire sahip olmayan ve toplumun büyük bir kesimini oluşturan emekçilerde bir tepkiye yol açacaktır. Bununla birlikte eğitimi yüksek kârlılık vaadeden büyük bir pazar olarak gören sermaye, bu hizmetin bir an önce özelleştirilmesini istemektedir.

Tıpkı diğer özelleştirmeler gibi eğitimin özelleştirilmesi de AKP iktidarından çok daha önce planlanmış fakat bunu gerçekleştirmek büyük ölçüde AKP'ye nasip olmuştur. AKP çıkardığı yasa, yönetmelik ve kararnamele eğitimin özelleştirilmesine yönelik hukuki altyapıyı büyük ölçüde tamamlamıştır. Özel okullara bedava arsa tahsis, öğrenci desteği adı altında maddi kaynak aktarımı, çeşitli vergi indirimleri vb. teşvikler bu altyapıyı oluşturmaya yönelik çıkarılan düzenlemelerden sadece birkaçıdır. Özelleştirmenin ideolojik altyapısını da AKP çok önceden beri oluşturmaktadır. Bu çabalar sonucunda, toplumun büyük bir kesimi, özel okulların kamu okullarına göre daha nitelikli eğitim verdiği konusunda ikna edilmiş bulunmaktadır. Bu fark ortaya konurken, özel okullarla kamu okullarına giden öğrencilerin yaşam koşulları arasında gittikçe büyüyen farklılıklar ve kamusal eğitim için ayrılan kaynakların yetersizliği gibi belirleyici etkenler göz ardı edilmiştir.

TOBB tarafından 2012'de hazırlanan 'Türkiye Eğitim Meclisi Sektör Raporu'nda, eğitimde özel sektörün yeterince teşvik edilmediğini, özel sektörün eğitim içindeki payının çok düşük olduğunu ve özel okulların ne kadar başarılı olduğunu vurguladıktan sonra bir dizi veri sunmaktadır. Buna göre 2000-2012 arasında 12 yılda özel okulların sayısı %68, dershanelerin sayısı % 134, özel kreşlerin ve özel öğrenci yurtlarının sayısı % 71 artmıştır. Toplamda özel eğitim kurumlarının sayısı 9 bin 640'tan 18 bin 360'a yükselmiş ve % 91'lik bir artış göstermiştir. Bu kuramlardaki öğrenci sayısı ise 2 milyon 84 bin 102'den 4 milyon 379 bin 561'e yükselmiş ve % 110'luk bir artış göstermiştir. Yine aynı verilere baktığımızda bu 12 yılda özel dershaneye giden öğrenci sayısı 488 bin 284'ten 1 milyon 234 bin 738'e yükselirken özel okula giden öğrenci sayısı ikiye katlanarak 500 bini bulmuştur. Gittikçe artan bu kurumlarda çalışan kişi sayısı da toplamda 300 bini aşmış bulunmaktadır. Özel eğitimdeki bu büyüme AKP hükümetinin, uluslararası sermayenin talepleri doğrultusunda uygulamaya koyduğu (GATS anlaşması gibi) politikaların doğrudan sonucudur.

TOBB raporunda ortaya konduğu gibi, kamusal eğitimi tamamen ortadan kaldırmayı hedefleyen AKP, bunu iki yolla yapmaktadır: Kamusal eğitimi itibarsızlaştırmak ve özel eğitimi teşvik etmek. Kamusal eğitimin itibarsızlaştırılması büyük ölçüde gerçekleşmiştir. Kamu okullarındaki eğitim seviyesindeki düşüş, gözle görülür bir hal almış ve bu kurumlara çocuklarını gönderen emekçiler, bu kurumlardan umutsuzlukla bahseder olmuştur. Kamusal eğitimin gözden düşmesi için bilinçli bir

politika yürüten AKP, aynı zamanda özel eğitimin daha da yaygınlaşması için her geçen gün yeni teşvik paketleri açıklamaktadır. Bu teşviklerle, aynı zamanda bu özel okulların daha geniş kesimler tarafından "ulaşılabilir" olması ve böylece daha da yaygınlaşması da amaçlanmaktadır. En son özel okula gidecek her öğrenci için 3 bin lira "para desteği" verilmesi bu okullara gidecek öğrenci sayısının artırılmasına yönelik önemli adımlardan biridir.

AKP hükümetinin kamusal eğitimin tasfiyesine yönelik en büyük adımlarından birini de dershanelerin özel okula dönüştürülmesi oluşturmaktadır. AKP hükümeti döneminde ne dershanelerin sayısının %134 artması, ne de bu dershanelerin özel okullara dönüştürülmesi tesadüfi bir gelişme değildir. Dershanelerin bu kadar artmasındaki en büyük etken, kamu liselerinde verilen eğitimin seviyesindeki büyük düşüştür. Başta emekçilerin yoğunlukta olduğu yerleşim birimlerindeki okullar olmak üzere, liselerin büyük bir kısmında, öğrencilerin, üniversite giriş sınavlarının gerektirdiği temel bilgi ve becerileri edinme olanağı büyük ölçüde ortadan kalkmıştır. Sınav sonucunda çok az öğrencinin "gelecek vaadeden" bir programa yerleşme ihtimali vardır ve asıl rekabet buralarda yoğunlaşmaktadır. Belli üniversitelerin belli bölümlerini kazanmak için başlayan kıyasıya rekabet, dolayısıyla dershanelere olan talebi arttırmıştır.

Dershanelerin özel liselere dönüşmesi, kamu emekçileri açısından da olumsuz sonuçlar yaratacaktır. Pek çok öğrencinin temel liselere kayıt yaptırmasıyla birlikte bir taraftan kamu liselerinde norm fazlası ortaya çıkarken diğer taraftan bu liselere öğretmen ataması yapılmayacak ya da çok az yapılacaktır. Üstelik sayıları gittikçe artan özel ilkokul ve ortaokullarda kamu ilk ve ortaokullarında liselerdekine benzer sonuçlar doğuracaktır. Bir taraftan sayıları 300 bini bulan ve uzun süredir atanmayı bekleyen öğretmenler, bu özel okullarda güvencesiz bir şekilde karın tokluğuna çalıştırılırken diğer taraftan kamu kurumlarında çalışan öğretmenler gittikçe eriyen bir kategori haline gelecektir.

Eğitimdeki özelleştirme politikaları, toplumdaki sınıf farklılaşmasını daha da derinleştirmektedir.

Sonuçta, mevcut uygulama, gelir seviyesi düştükçe alınan eğitimin niteliğinin de düşmesini beraberinde getirmektedir. "Paran kadar eğitim" uygulaması, emekçilerin çocuklarının temel eğitimin ötesine geçememesini beraberinde getirmektedir. Bir kere varlıklı kesimlerin çocukları, özel kreş ve anaokullarında aldıkları eğitimle daha başlangıçta bir fark yaratmaktadır.

'Yeni Türkiye'nin eğitim manzarası; bir tarafta gerek öğrenci ve gerekse okul olarak her türlü olanağa sahip, modern yöntemlerle ve daha çok yükselmeye imkan verecek bilgi ve donanımı kazandırmaya dönük eğitim veren özel okullar; diğer tarafta yoksul emekçi çocuklarının olanaksızlıklarına bir de kurumun olanaksızlıklarını ekleyerek 40-70 kişilik sınıflarda eğitim yapmaya çalışan kamu okulları. Emekçi çocuklarının iyi bir eğitim almasını asla önemsemeyen iktidarın, çocukların kişisel-entelektüel gelişimini hiçe sayarak, onları kendi ideolojisi doğrultusunda yetiştirmeye çalışması (imam hatipleştirme, eğitimi dinselleştirme) da cabası. Eğitimdeki bütün bu belirsizlik ve karmaşa hükümetin bilinçli bir tercihi olarak karşımıza çıkmaktadır. Sonuçta piyasalaşma, eğitimin, piyasanın koşullarına tabi olması demektir.

Bugün bilimsel, nitelikli ve kamusal bir eğitim mücadelesi, genel toplumsal mücadeleye ve özellikle de emekçilerin çalışma ve yaşam koşulları için vereceği mücadeleye çok daha bağlı hale gelmiştir. Emekçilerin mevcut sefalet koşulları devam ettiği sürece, bütün eğitim olanakları eşitlenirse bile -ki herkese eşit olanaklar sunmak kapitalizmin doğasına aykırıdır- bunun sonuçlar üzerindeki etkisi çok cılız kalacaktır. Bunun böyle olması, bilimsel, nitelikli ve kamusal bir eğitim için verilen mücadelenin gereksiz olduğu anlamına gelmez. Bu, bu mücadelenin kendi başına ele alınmayacağını ifade eder. Kamusal eğitimi tasfiye ederken, özel okullara her türlü teşvik ve olanağı sunan devlet, aynı zamanda eğitim emekçilerini her türlü hak ve güvenceden yoksun bırakarak, eğitim baronlarına dikensiz gül bahçesi sunmak istemektedir. Bütün bunlar devletin sınıf kimliğini en yalın ve açık bir biçimde ortaya koyarken, emekçilerin kader birliğine de işaret etmektedir.

Bozuk düzende sağlam çark olmaz

Kürdistan coğrafyasında sanayinin nüfusa oranla yeterince gelişmemiş olması, bu coğrafyalardaki iş gücünü genellikle tarım alanlarına yöneltmiştir. Türkiye’de milyonları bulan ‘göçmen’ tarım işçileri Kürdistan’da 3 milyon civarındadır. Tüm bu insanlar herhangi bir sosyal güvenceye sahip olmadan çeşitli bölgelere “ekmek parası” için göç etmek zorunda bırakılmaktadır.

Günde en az 10-12 saat çalışmak zorunda kalan tarım işçileri, emeklerinin çok altında bir ücretle yetinmek zorundadır. Emeginin karşılığını alamayan işçiler, bu emek sömürsünün yanında patron-elçi baskısını da sonuna kadar hissetmektedir. Tarım işçilerinin sorunları bunlarla sınırlı olmayıp iş güvencesi, konaklama, sağlık, zamanında ücretlerini alamama gibi sorunların yanı sıra son derece ciddi zorluklar yaşamaktadır. Her yıl mevsimlik işçilerin mevsimlik göçler sırasında yaşadığı trafik kazaları sonucu yüzlerce can kaybı yaşanmaktadır. Bu kazalar sonucu aileler yok olurken çoğu zaman da çocuklar anne-babasız kalmaktadır.

‘İş kazası’ sonucu hayatını kaybeden mevsimlik işçi sayısı; 2010’da 269, 2012’de 117, 2013’te 292, 2014’te 209.

‘İş kazası’ sonucu yaralanan mevsimlik işçi sayısı 2010’da 12.135, 2011’de 13.288, 2012’de 14.216, 2013’te 23.723’tür.

Çocuk işçilerin en yoğun şekilde bulunduğu bu sektördeki işçi hakları yasal düzenlemelere konu edilecek değerde bulunmuyor. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) istatistikleri, ‘iş kazaları’ ve meslek hastalıkları yönünden maden ve inşaat sektöründen sonra tarım sektörünün geldiğini gösteriyor.

Türkiye’de 1950’lilerde başlayan tarımda makineleşme ve kapitalist tarım politikaları ile birlikte tüm yük çiftçilerin sırtına bindirilmiştir. Köyden kente göç edemeyen tarım işçileri ise mevsimlik tarım işçisi

olarak yaşam mücadelesine devam etmeye mecbur bırakılmıştır.

Sendikal planda herhangi bir örgütlülüğü bulunmayan mevsimlik tarım işçilerinin neredeyse tamamının bir gelecek garantisi yoktur. Yüzbinlerce işçi kıdem ve ihbar tazminatı, işten çıkarılmayı engelleyen yasalar, kazalar ve hastalıklara karşı güvenceler, yıllık ve haftalık izin gibi en tabii haklardan yoksun olarak çalışmak durumundadır.

Mevsimlik tarım işçilerini göç ettiren sorunların kaynaklarına bakıldığında göç veren bölgelerde var olan yüksek işsizlik sorunu göze çarpmaktadır. Dönemin politikaları ile adaletsiz toprak dağılımı ile köylülük içinde özel mülkiyet farkının oluşmasına neden olan sermaye devleti, büyük toprak sahiplerini kırsaldaki temel dayanakları olarak kullanmasını bilmiştir.

Yetersiz eğitim şartları ve devletin dine yönelik gerici politikaları köylülerin hak arama mücadelelerinin önünde her zaman temel engellerden biri olmuştur. Kırsal alanda yeterli istihdamın olmaması nedeniyle emekçi köylülük, ya mevsimlik tarım işçisi olup kendi topraklarından aylarca uzakta kalarak sayısız sorunla boğuşmakta ya da iş bulma ümidiyle kapitalizmin merkezi olan metropollere göç etmektedir.

2010 yılında BDP milletvekilleri tarafından meclise taşınan bu sorun için gerekli adımların atılacağı ve halihazırda bir projenin olduğu dile getirilerek verilen soru önergesi reddedilmiştir. Bu reddin üzerinden 5 yıl geçmesine rağmen tek bir adım dahi atılmamıştır.

Biz devrimciler, bu vaatlerin altının tamamen boş olduğunu biliyoruz. Çünkü kapitalist düzenin işçi ve emekçilere verebileceği hiçbir şey yoktur! Bu yüzden bu sömürü düzeninde ne kadar iyileştirme yapılırsa yapılsın sonuç hep aynıdır.

Mersin’den bir Kızıl Bayrak okuru

ATİK’le dayanışma eylemleri

Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK) ve Yeni Kadın’a yönelik Avrupa’da gerçekleşen operasyonlar ve tutuklamalar İstanbul ve İzmir’de protesto edildi.

İzmir

Partizan, Yeni Demokrat Gençlik ve Yeni Demokrat Kadın’ın örgütlediği eylem için Kıbrıs Şehitleri Caddesi üzerindeki ÖSYM bürosu önünde toplanılarak Sevinç Pastanesi’ne yürüldü.

Burada yapılan açıklamada, Türk sermaye devleti ile işbirliği yapan Alman devleti teşhir edildi. Operasyonların ve tutuklamaların nedeninin ATİK’in Avrupa’daki mücadelesinin yükselmesi olduğu belirtildi.

Kapitalist devletlerin kendisine tehdit olarak algıladığı kurumlara karşı faşist yüzünü gösterdiği söylenen açıklamada, tutuklananların serbest bırakılması ve baskıların son bulması istendi.

İstanbul

İstanbul’daki Almanya Konsoloslugu önünde gerçekleştirilen eylemde basın açıklamasını okuyan DDSB temsilcisi Veysel Arslan, bu operasyonun tek başına Alman hükümeti tarafından organize edilmediğinin altını çizdi.

Arslan, suçlamalar arasında “Türkiye’ye dönük eylem hazırlığında olmak” iddiasının yer aldığı ve operasyonun Türk-Alman-Fransız devletleri tarafından organize edildiğini belirtti.

Avrupa devletlerinin NSU ve Pegida gibi faşist örgütlenmelere kucak açtığının belirtildiği açıklamada buna karşın göçmen işçi ve emekçilerin hak arama mücadelesinin önüne geçildiği ifade edildi.

Açıklamada bu operasyonla işçi ve emekçilerin sesinin Avrupa’ya taşınmasının engellenmek istendiği, ATİK’in işçi direnişlerine ve Kobanê direnişine verdiği desteklerin bu saldırının gerçekleşmesinde etken olduğu söylendi.

Kızıl Bayrak / İzmir - İstanbul

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/16 * 24 Nisan 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın sosyализm!

Günlerin bugün getirdiği baskı zulüm ve kandır
Ancak bu böyle gitmez sömürü devam etmez
Yepyeni bir hayat gelir bizde ve her yerde
1 Mayıs 1 Mayıs işçinin emekçinin bayramı
Devrimin şanlı yolunda ilerleyen halkların bayramı

Ulusların gürleyen sesi yeri göğü sarsıyor
Halkların nasırlı yumruğu balyoz gibi patlıyor
Devrimin şanlı dalgası dünyamızı kaplıyor
Gün gelir gün gelir zorbalar kalmaz gider
Devrimin şanlı yolunda bir kağıt gibi erir gider

